

BABADŽI MOKYMAS

*Tiesa, Paprastumas
ir Meilė*

BABADŽI MOKYMAS

*Tiesa, Paprastumas
ir Meilė*

UDK 233-1
Ha-142

Versta iš: Teaching of Babaji
Pirmas leidimas, 1984 m.
Ketvirtas peržiūrėtas leidimas 2004 m.
© HAIDAKHANDI SAMAJ
Išleido Haidakhandi Samaj, Haidakhan
Vishwamahadham P.O.
Haidakhan, District Nainital (UA) Indija.
Atspausdinta A.M.Printer,
Haldwani (Nainital).
El. paštas: amishra hld@rediffmail.com

BABADŽI – Didysis Mokytojas, Mahaavataras
(avataras yra Dievo į žemę pasiųsta būtybė,
gimusi iš įsčių. Mahaavataras yra Dievo,
kuris negimė iš moters, apsireiškimas),
gyvenęs Indijoje 1970–1984 m. Himalajų papėdėje,
Haidakhane (Uttarakhand valstija).

Nuotraukos – iš Dalios Beatos Kasmauskaitės ir Toni Jaman-Singh Waelti
(Šveicarija) asmeninio archyvo, publikuojama su jo asmeniniu sutikimu.
Toni praleido ne vienerius metus šalia Babadži, daug kartu keliavo, ir
turėjo teisę, suteiktą jam paties Babadži, fotografuoti Jį.

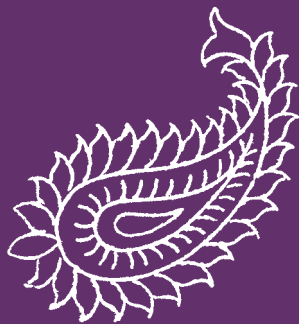
Šios knygos autorinės teisės priklauso HAIDAKHANDI SAMADŽ (INDIJA)
draugijai. Ši knyga lietuvių kalba publikuojama gavus specialų draugijos
leidimą. Knygą ar jos dalį dauginti, kopijuoti, įrašyti, eksponuoti galima
tik su leidėjo VšĮ „Kvėpavimo terapijos centras“ raštišku sutikimu.

ISBN 978-609-95756-1-2

©Haidakhandi Samaj, 2004

©VšĮ „Kvėpavimo terapijos centras“, 2016

© Vertimas į lietuvių kalbą, Aurelija Kuzmaitė, 2016

*Dalios Beatos išangos žodis, tiesioginiai
patyrimai bei išgyvenimai*

Babadži atėjo į mano gyvenimą, kai kažkada nieko nesitikėdama, be jokių lūkesčių, ir net neįsivaizduodama, ar kas iš viso to gali įvykti, – sudėjau į savo žodžius, kaip dabar suprantu, visą kiek tuomet savo širdyje turėjau, atsidavimą, meilę, tyrumą ir paprastumą, nuoširdžiai... kaip vaikas. – priešais altorių, ant kurio stovėjo ir JO nedidelė nuotrauka. Kreipdamasi į Jį maldoje, pasakiau: „Babadži, aš atiduodu į TAVO rankas visą savo gyvenimą“...

Kitos dienos įvykiai mane pribloškė, ir aš supratau, kad Kažkas Labai Didelis, Šventas, Galingas atsistojo prie mano gyvenimo durų... Po to sekė kelionė į Indiją, į kurią buvau Jo pakviesta tokiu aiškiu kaip vaiski Saulė giedrame danguje kvietimu. Man rodės, – tai neįmanoma, bet Jam neįmanomų dalykų nėra... Kliūtys ištirpo stebuklingai.

Iš pat pradžių kelionėje jaučiau begalinį rūpestį manimi, šalia visuomet stebuklingu būdu atsirasdavo žmonių, kai man reikėjo pagalbos ar palaikymo. Visuomet jaučiausi globojama ir labai mylima.

Kaip dabar pamenu, kylant džipais į Himalajų priekalnes ir artėjant prie Haidakhano ašramo, mano krūtinę ėmė draskyti raudos protrūkliai, o po pirmų žingsnių ašramo kieme – ašarų lavina, jausmas – tarsi atvykau namo. Įėjusi į vieną iš šventyklų ašramo kieme, kritau ant žemės, ir staiga – viską aplink permušantis, akinantis kaip atominis sprogimas besąlyginės Meilės išgyvenimas, ir – rauda, rauda, rauda – kodėl tik dabar, kodėl anksčiau neatvykau čia... Stovėjau po to jau pagrindinėje šventykloje, tamsu, vakaras, raudu, ir protas sako: „Tai negi dabar visą savaitę čia verksi...“ (mūsų grupė planavo būti ašrame savaitę.). Ryte akys buvo siauros siauros – sutinę nuo Meilės veiksmo. Tas jausmas buvo toks – tarsi kažkas mane be galo, besąlygiškai myli – nieko nevertinant ir nieko nepaisant – tai buvo totalus be galo stiprus besąlyginės meilės srauto išgyvenimas, kuris palietė ir sukrėtė kiekvieną mano fizinio ir energinio kūno ląstelę, o gal net atomą.

Tuomet, aišku, nežinojau, kad po kelių metų sutiksiu nušvitusių Mokytoją, kuriam papasakosiu apie šiuos savo patyrimus, o man bus atsakyta: „Tu ten išgyvenai tai, kas tu iš tiesų esi...“

Beje, ašrame pasilikau ne savaitę, daug daugiau. Po viso to, ką patyriau pirmą vakarą, jau negalėjau palikti ašramo ir vykti su savo grupe ir Mokytoju, nors laukė kelionė per visą Indiją, kurioje nebuvau dar buvusi. Likusį kelionės laiką, atsiskyrusi nuo grupės, praleidau ašrame. Ir tas praleistas laikas kažką manyje negrįžtamai perkeitė... Jis liko manyje lig šiol – nors fiziškai tai buvo nelengvas metas – buvo labai šalta (Indijos šiaurė, asketiški ašramo nešildomi kambarėliai), vaikščiojimas tik basomis po

šventą žemę, meditavimas oloje, kurioje Babadži ir buvo pastebėtas ir atrastas vietinių gyventojų, mano fiziniai negalavimai...

Bet jau grįždama į Lietuvą lėktuve pajutau, kad širdyje išsi-
vežu kažką, ko negalima nei atimti, nei pamesti.

Kai grįžau namo, kažkas paklausė, kaip sekasi sugrįžus, ar nenoriu atgal, aš atsakiau: „Ne tai svarbu, nes viskas liko viduje, širdyje...“ Bet pajutau, kad manęs nesuprato – kas ten liko širdyje...

Po to gyvenimas pakrypo visiškai nauja vaga, naujas gyvenimas, kuriuo JIS nuolatos mane veda.

Į ašramą Haidakhane po to vykau dar ne kartą, vadovaudama grupėms jau savo mokinių.

Dalia Beata Kasmauskaitė
VŠĮ „Kvėpavimo terapijos centras“ įkūrėja ir vadovė,
Dvasinio kvėpavimo mokytoja

Pratarmė

Indijos Himalajų Kumaon kalnų papėdėje, tapusioje daugelio praeities ir dabarties Indijos didžiųjų šventųjų gimtine ar namais, gyveno Šri Hairakhan Vale Baba. Klausiantiems, Hairakhan Baba kartais prisipažindavo, kad jis yra Šiva Mahaavatar Babadži, žinomas šimtams tūkstančių pasaulyje Paramhansos Joganandos knygos „Jogo autobiografija“ dėka. Mahaavataras – žmogiška Dievo, kuris negimė iš moters, apraiška.

Šri Babadži („Šri“ – pagarbus kreipinys, „Baba“ – sąvoka, reiškianti šventąjį ar Šv. Tėvą) pasirodė 1970 m. birželį Kailašo kalno Kumaon oloje, kuri tūkstantmečius buvo laikoma šventa, kitoje šventos Gautama Gangos upės pusėje, atokiame Haidakhano kaimelyje, esančiame Utarakhando valstijos Nainital rajone. Šri Babadži neturėjo nei tėvų, nei šeimos. Jis pasirodė kaip maždaug 17 metų jaunuolis, tačiau nuo pat pradžių pasižymėjo didele išmintimi ir dieviškomis galiomis. Vieni Haidakhano kaimo gyventojai

matė Jį senolio su ilga, balta barzda pavidalu, kitiems Jis pasirodė kaip stuomeningas jaunuolis be jokios barzdos. Du žmonės kalbėjo su Juo vienu metu, ir vienam Jis atrodė kaip senas vyras, o kitam – jaunuolis be barzdos. Jį matė įvairiose vietose tuo pačiu metu. Jis žinojo šventuosius raštus ir galėjo juos cituoti sanskrito bei hindi kalbomis, tačiau nebuvo jokių įrodymų apie jo išsimokslinimą. Per ištisus mėnesius – net dvejus ar trejus metus – jis beveik nieko nevalgė, tačiau turėjo neišsenkamos energijos.

1970-ųjų metų rugsėjo mėnesio pabaigoje Šri Babadži pasiekė Kailašo kalno viršūnę su nedidele vyrų grupele, įsitaisė jogo poza mažoje, senoje šventykloje ir taip išsėdėjo keturiasdešimt penkias dienas nepakildamas iš vietos, didžiąją laiko dalį medituodamas, retkarčiais prašnekdamas, ruošdamas ir laimindamas vaisius ir daržoves, skirtus išdalinti kitiems. Ten Jis pradėjo skleisti žinią, kurią atnešė į pasaulį. Spalio mėnesį Kailašo kalno viršūnėje susirinko šimtai žmonių dalyvauti devynių naktų Navaratri religinėje šventėje kartu su Juo.

Apie Jo atėjimą buvo išpranašauta iš anksčiau – tiek senoviniuose raštuose, tiek 20-ojo amžiaus Indijos šventojo, vardu Mahendra Baba, arba Mahendra Maharadža, pamoksluose ir pranašystėse. Dar būdamas vaikas Mahendra Baba išgijo, kai jį aplankė Babadži ir Dieviškosios Motinos vizijos. Dar kartą jis pamatė Babadži per savo gimtadienį, kai iš Jo gavo dovanų saldainių. Baigęs bendrojo lavinimo mokyklą, jaunuolis Mahendra Baba sutiko Babadži vienu iš Jo ankstesnių žmogiškų apraiškų, po to šešias dienas bei naktis buvo mokomas jogos žinių. Kai Babadži paliko jį, Mahendra Baba nežinojo, nei kas Jis buvo, nei

kur vėl galima Jį rasti. Įgijęs filosofijos magistro laipsnį, Mahendra Baba atsiribojo nuo šio pasaulio ir iškeliavo ieškoti savo guru. Klajodamas po Indijos Himalajus, Nepalą, Tibetą ir Kiniją, jis ilgai, net metų metais meldavosi šventyklose, esančiose Indijos Gudžarato ir Utar Pradešo valstijose, ir pelnė šventojo reputaciją. Tik daugiau kaip po dvidešimties ieškojimų ir laukimo metų apvaizda vėl jį nuvedė prie Kumaono kalvų, kur Babadži jam pasirodė atokiai kalnuose esančio ašramo užrakintame kambaryje.

Mahendra Baba, išvydęs Babadži kūnišku pavidalu ir vykdydamas Jo nurodymus, pradėjo rengti pasirengimo Šri Babadži grįžimo į pasaulį žmogiška apraiška misiją. Ilgus metus Mahendra Baba keliavo po Indiją ir skelbė, kad Babadži sugrįš pertvarkyti pasaulį, keisdamas žmonių širdis ir protus. Jis nupasakojo, kaip Babadži atrodys, paminėdamas randus kojoje ir rankoje. Jis teigė, kad Babadži grįš 1971 m. Mahendra Baba atnaujindavo senus ir statė naujus ašramus bei šventyklas, parengė religinių apeigų, kurių dabar laikosi Šri Babadži sekėjai.

Mahendra Maharadža nurodė savo sekėjams, kad Šri Babadži buvo dieviškoji apraiška žmogaus pavidalu nuo tada, kai žmogus pirmą kartą sužinojo apie religiją. Babadži mokė guru ir kitų religijų mokytojus pasitelkdamas istoriją, visuomet mėgindamas atgręžti žmogų į Dievą ir dvasines vertybes. Jis pasirodavo įvairiais amžiais tam, kad mokytų žmones. Kiekvienam pasirodymui jis įgydavo kūnišką pavidalą, o ne gimdavo žmogumi. Jogananda aprašė apie tai bei kitų žmonių pažinties su nemirtingu Babadži patyrimus 19 a. ir 20 a. pradžioje.

Hindi kalba yra parašytų knygų apie ankstesnį Haidakhan Baba pasirodymą, trukusį apytiksliai nuo 1800-ųjų metų iki 1922-ųjų metų. Apie 1800-uosius metus Jis pasirodė kaimelio prie Haidakhano kalno gyventojams išnirdamas iš šviesos rutulio, o 1922 m., saujelės sekėjų akivaizdoje, jis pranyko šviesos rutulyje. Yra užrašyta daug žmonių išgijimo, mirusiųjų prikėlimo, minių pamaitinimo nedideliu maisto daviniu stebuklų, pasakojimų apie tai, kaip Jis keisdavo formas, tuo pat metu būdamas net keliose ir daugiau vietų, ar pamaitindavo šventą ugnį vandeniui, jei pritrūkdavo ghee (lydyto sviesto). Tačiau dažniausiai žmonės būrėsi aplink Jį, nes Jį išgyvendavo kaip dievišką, išmintingą, mylinčią, kur kas aukštesnio nei žmogiškas lygmuo esybę. Kalnų kaimelio gyventojai (išsilavinę ir neišsilavinę), vakariečiai, anglų biurokratai ir kareiviai, Indijos inteligentai, turtuoliai ir vargšai, visų religijų žmonės keliavo pas Jį. Haidakhane ir kitose Indijos vietose iki šiol yra žmonių, kurie prisimena senąjį Haidakhan Baba ir yra regėję Jo apraišką tokiu pat kaip ir jie, žmogaus, pavidalu. Yra išlikę netgi dar ankstesnių įrodymų. Tibeto vienuoliai atvyko pas Šri Babadžį 1972 m. ir pasveikino Jį kaip „Lama Baba“, kuris gyveno Tibete prieš 500 metų. Pasakojama apie jo pasirodymą Nepale, Indijoje ir Tibete. Kartą ar kelis kartus Babadžį yra sakęs, kad esąs vienas iš Jėzaus Kristaus mokytojų.

Daugelis Šri Babadžio sekėjų Jį išgyvena ir garbina kaip tikrą, nesenstančią Dievo apraišką. Dideli ir maži stebuklai, kuriuos Jis kasdien darė sekėjų gyvenime, Jo gebėjimas skaityti jų mintis ir į jas atsakyti, šiems net nespėjus ištartį žodžio, Jo gydymas, Jo

vedimas, Jo mokymai toli pranoksta išlavintų žmogiškų gebėjimų lygmenį. Dramatiški, išoriniai stebuklai buvo nedažni. Daugiausia stebuklų vykdavo Jo sekėjų protuose, širdyse ir gyvenime. Tai – supratimo, vedimo, mokymo ir paramos, kada tik to reikėdavo, stebuklai.

Šri Babadžis sakė, kad žmonijai iškilęs didelis pavojus Kali jūgos – išaugusio materializmo ir dvasinio gyvenimo nuosmukio – amžiuje. Jis išpranašavo tame dešimtmetyje plačiai išsigalėjusią fizinę destruktiją, pokyčius ir mirtį. Jis sakė, kad tie, kurie iš tiesų garbina Dievą ir gyvena harmonijoje su visata, bus išgelbėti, ir kad susiformuos nauja, humanistinė, daugiausia Dievui atsidavusi žmonių visuomenė. Siekdamas nukreipti žmonių mintis į Dievą, Babadžis mokė juos kartoti senovinę mantrą OM NAMAH ŠIVAJA. Ši sanskrito frazė reiškia „aš atsiduodu / lenkiuosi / randu prieglobstį pas Dievą“. Om Namah Šivaja kartojimas – tai būdas susivienyti su aukščiausiuoju Dievu. Šioje mantroje kartojamas Dievo vardas yra Viešpaties Šivos, vieno iš aukščiausių dievų pagal hinduizmo sampratą. Ši mantra buvo naudojama tūkstantmečius. Jos mokė šventieji ir guru Indijoje ir Vakaruose. Nepertraukiamas mantros kartojimas (kartojimas yra vadinamas džapa) dėmesį sukonzentruoja į Dievą, atveria širdį ir protą Dievui, slopina žmogaus protui būdingą polinkį nuolatos tuščiai planuoti, nerimauti, fantazuoti ar plepėti.

Pagrindinis Šri Babadžio atėjimo žmogišku pavidalu tikslas šiuo metu yra keisti žmonių širdis ir protus. Jis atėjo šalinti tarp žmonių išsigalėjusios sumaišties ir blogio. Kartą Babadžis pasakė: „Protą gali apvalyti tik džapa. Tai – vienintelis vaistas nuo proto

ligos. Jei jūsų protas ir širdis yra netyri, kaip Viešpats gali gyventi jūsų širdyje? Vanduo, kuris gali nuplauti jūsų širdį – tai Dievo Vardas. Taigi, mokykite visus visur kartoti Dievo Vardą“.

Protas, nukreiptas ir sukoncentruotas į Dievą, prireikus spontaniškai pradeda vykdyti reikalingas funkcijas greitai, lengvai ir efektyviai. Babadži pabrėžė Om Namah Šivaja svarbą, tačiau kartkartėmis kartojo ir kitas mantras. Jo nurodymo esmė tokia: „Kartoti Dievo Vardą“. Šri Babadži teigė, kad, pasaulyje viešpataujant didžiajai destrukcijai, tie, kas tikės ir nuoširdžiai garbins Dievą, ypač tie, kurie kartos Jo vardą, bus išgelbėti mantros galia. „Viešpaties vardas yra daug galingesnis, nei tūkstančiai atominių ar vandenilio bombų“.

Nors Šri Babadži gyveno hindi kultūroje ir kasdien buvo garbinamas hindi apeigų metu, Jis nebuvo prisirišęs prie tam tikros religijos. Jis teigė, kad visos religijos gali atvesti nuoširdų išpažinimą pas Dievą. Haidakhane Šri Babadži garbino hinduistai, krikščionys, budistai, žydai, sikhai, musulmonai – jam lenkėsi netgi ateistai. Jis dažnai primindavo savo sekėjams, kad visa žmonija yra viena šeima – Viešpaties šeima. Klausiantiems apie religiją Jis atsakydavo: „Vadovaukitės religija, kuri yra jūsų širdyje“. Tačiau Jis daug kartų yra sakęs, kad atėjo įtvirtinti Sana-tana Dharmos – amžinosios religijos principų, kuri yra nesens-tanti ir davė pradžią visoms kitoms religijoms.

Netgi prieš pasirodydamas dar kartą 1970-aisiais metais, Babadži mokė Mahendrą Maharadžą skelbti, kad visi, kas myli Dievą, turėtų gyventi remdamiesi Tiesa, Paprastumu ir Meile. Tai, anot Jo, yra visų religijų esmė. Jeigu žmogus stengiasi poelgius

grįsti tiesa, paprastumu ir meile visiems, neįmanoma išlaikyti neapykantos, gobšumo, pykčio, geismo, pavydo ir savanaudiškumo, pasireiškiančio smurtu. Tai nesuderinama.

Visiems, kurie su Juo susitiko, Jis nuolat kartojo, kad karma joga – nesavanaudiškas darbas skirtas Dievui. Tai geriausias, lengviausias ir didžiausią atpildą teikiantis kelias pas Dievą šiame chaotiškame, sąmyšio kupiname pokyčių laikmetyje. Jo ašrame Haidakhane darbas, ryte ir vakare, užėmė didžiausią dienos darbotvarkės dalį. Laikas meditacijai buvo anksti ryte, nusiprausus upėje. Babadži primygtinai reikalavo kelias valandas kasdien skirti karma jogai, kurios metu, Jis tikėjosi, bus nuolatos kartojama mantra.

„Sėkti ir rodyti Tiesos, Paprastumo ir Meilės kelią yra žmogaus aukščiausia pareiga ir aukščiausia joga. Uolus darbas yra šio kelio kokybė, o tinginystė – mirtis žemėje. Tik darbu galima pelnyti pergalę prieš karmą. Visi privalome stengtis atlikti savo pareigą kaip įmanoma geriausiai ir nenukrypti nuo šios priedermės. Tarnystė žmonijai yra pirmoji pareiga. Tuo metu, kai nežmoniškas elgesys ir tinginystė sustiprėja, svarbu intensyviai dirbti ir neprarasti širdies. Būkite drąsūs, darbštūs, daug dirbkite ir turėkite narsumo“.

Nors Babadži pas save sukviėtė daug vakariečių per sapnus, vizijas, bukletus ar paprasčiausiai per draugų pasakojimus apie Save, Jis nesiekė suburti kuo daugiau asmeninių sekėjų. Savo nedideliame ašrame, kurį buvo galima pasiekti keturias mylias lipant įkalniui vingiuojančia upės vaga pasibaigus artimiausio kaimo keliukui, Jis nebūtų galėjęs apgyvendinti tūkstančių

žmonių, kurie plūdo pas kitus šventuosius ir guru. Nors Jis tiesiogiai nesikreipė į žmones, kviesdamas juos ateiti ar atvykti, iš tiesų Jis norėjo, kad pasaulis išgirstų Jo žinią.

Per pirmus ar antrus metus po pasirodymo Šri Babadži beveik nekalbėjo viešai. Nors per paskutinius aštuonis ar dešimtį misijos metų Jis įsitraukdavo į pokalbius su žmonėmis, tik paskutiniuosius penkerius metus pradėjo teikti pamokymus, pirmiausia Jam atsidavusiems žmonėms, o po to vis dažniau ir kitiems. Pamokymai vykdavo po vakarinių pamaldų, kai Babadži atsidavę asmenys susėsdavo aplink Jį giedodami senovines mantras (kirtanus) ir džiaugdavosi galingu dvasiniu pakylėjimu, juntamu būnant šalia. Babadži kalbėjo hindi kalba, tačiau kai norėjo, kad tikintys Juo užsieniečiai išgirstų Jo žinią, pasikviesdavo dvikalbius pagalbininkus, kad išverstų. Vertimai nebuvo profesionalūs. Kai kurie perteikdavo vertimą pažodžiui, taip, kaip buvo perduota, o kitą dieną vertėjas ir užrašantis mėgindavo atkurti Babadži pasisakymus anglų kalba. 1983 m. vasarį Babadži leido įrašinėti savo kalbas, tad nuo tol Jo kalbos buvo išsamiau ir tiksliau išverstos. Nors šioje knygoje sudėti pasisakymai nėra pažodiniai vertimai, juose vis dėlto atskleista Babadži žodžių dvasia. Jo žinia buvo perteikta tinkamai, nes Jis davė sutikimą šiam leidiniui.

Knygoje yra keletas kalbų, kurias Šri Babadži akivaizdoje ir Jo prašymu pasakė Šri Višnu Datt Šastri ir Amar Singh Jadav. Babadži vadino Šastridži, „šastrų“ – Vedų (seniausiųjų hindi šventraščių) žinovą, „tyriausiu asmeniu žemėje“. Babadži Pats įkvėpė šastrų žinovą kalbėti Jo vardu. Yra žinoma keletas Indijos

Utar Pradešo valstijos valdytojo ir Kumaono regiono komisaro (valstijos vyresniojo administratorius) pasisakymų Šri Babadži akivaizdoje. Šie pasisakymai kalba patys už save. Iš pirmo žvilgsnio Šri Babadži žodžių interpretacija ir suvokimas gali pasirodyti skaitytojui ne tokia jau lengva užduotis. Tie, kurie dirbo pas Babadži Haidakhane ir kitur, suvokė Babadži žodžių ir veiksmų gelmę bei subtilumą. Jo žodžius ir veiksmus žmonės suprasdavo skirtingai, pagal savo lygmenį, kai vėliau juos išgyvendavo ir atkurdavo savo atmintyje. Šri Babadži kalbos atspindėjo jo Paties, kaip Viešpaties apraiškos, sąmonę. Jis tuomet (tose kalbose) save vadino Šri Mahaprabhudži, kas hindi kalba reiškia Aukščiausiąjį Mokytoją.

Pažinojusieji Jį kaip Dievo apraišką ir įsikūnijimą, Jo pasisakymuose perskaito ir išvelgia nuolatinę, galingą ir įkvepiančią žinią, sklindančią iš juos mylinčio Dievo, siekiančio vesti Jam atsidavusius žmones per laiko ir destrukcijos chaosą į naują „pažadėtąją žemę“ – visuomenę, paremtą aukštomis dvasinėmis ir moralinėmis vertybėmis. Kiti rėmėsi tam tikrais Jo pasisakymais, siekdami užginčyti, kad Šri Babadži tebuvo dar vienos užmačios siekti politinės valdžios ir materialinių gėrybių pasitelkiant „Babą“. Pagal senąją guru tradiciją, Paramguru (Aukščiausiasis Guru) Šri Babadži kalbėjo Tiesą ir ją paliko klausytojui ar skaitytojui, kad jis galėtų suprasti ją taip, kaip išmano.

Šri Babadži nereikalavo, kad žmonės į Jį žiūrėtų ar garbintų kaip Dievo apraišką, kad gautų iš Jo naudos. Jis pats apie Savo žmogišką pavidalą sakė: „Šis kūnas yra niekas; jis tėra skirtas tarnauti žmonėms.“

Šri Babadži paliko Savo mirtingą kūną Šv. Valentino dieną, 1984 m. vasario 14 d. Pačioje savo misijos pradžioje jis buvo sakęs dviem ar trimis Jam atsidavusiems asmenims, kad paliks Savo kūną 1984 m. Prieš atvykdamas, Jis pasakė Mahendrai Maharadžai, kad atkeliavo perduoti žmonijai žinios. Jis atėjo, gyveno pagal Savo žinią, perdavė Savo žinią, pasirūpino, kad ši žinia būtų išspausdinta, ir, užbaigęs šią misiją, iškeliavo. Kaip Utar Pradešo valstijos valdytojas, gerbiamas *Chandešvar Prasad Narayan Singh* pastebėjo: „Jo kalbos nesiskyrė nuo Jo veiksmų.“

Šioje knygoje sudėta Jo išsakyta žinia. Jo skleidžiamos idėjos nėra naujos; panašius mokymus galima rasti senoviniuose hindi šventraščiuose, Biblijoje, Korane, Guru Grante Sahibe, Zoroastrų raštuose. Tačiau pasaulyje, kuris vaikosi vien materialinių gėrybių ir tikslų, Jo žinia, su stipriu humanistiniu ir dvasiniu užtaisu, yra Revoliucinga žinia. Babadži dažnai įspėdavo, kad artinasi revoliucija (mahakranti). Jis paaiškino, kokia ji bus ir kaip ją išgyventi. 1984 m. vasario 13 d. Jis pasakė keliems lankytojams: „Mahakranti privalo įvykti, nes visi mąsto sąvokomis „aš“ ir „mano“, kiekvienas nori būti didelis, ir niekas nenori būti mažas“. Revoliucija, kurios Jis atėjo žadinti, yra mąstymo ir jausmo, proto ir širdies, revoliucija. Tačiau Jis nurodė, kad ji negali įvykti be fizinės, materialinės revoliucijos, nušluosiančios senąją visuomenę ir mąstymo šablonus.

Jis atėjo parodyti žmonijai, kaip gyventi, tarnauti Žmogui aukščiausiam lygmenyje. Leiskite Jam tarnauti jums. Perskaitykite Jo žinią atviru protu ir leiskite Jam palaiminti jus.

Leidėjo pastaba

Mums iš tiesų apmaudu, kad neužrašėme visko, ką kalbėjo Šri Babadži. Mus taip užbūrė Jo dieviškas buvimas ir palaimos jausena sėdint prie Jo lotoso poza sudėtų kojų, kad pamiršome pasirūpinti, jog brangi išmintis, besiliejanti iš Jo, įgytų rašytinę formą. Taigi, daugelis Šri Babadži nurodymų ir pamokymų buvo prarasti amžiams. Kita vertus, Šri Mahaprabhudži beveik nekalbėjo viešai pirmaisiais savo apsireiškimo metais, nors įsitraukdavo į pokalbį su keletu Jį supančių žmonių. Tik paskutiniu metu Jo trumpos misijos metu Jis atvirai kalbėdavo per rytines ir vakarines pamaldas, ir tik 1983 m. vasarį davė sutikimą įrašyti į juostą tai, ką Jis kalbėjo.

Tolimesniuose puslapiuose pateiktos Šri Babadži perduotos žinios, nurodymai ir pamokymai, kuriuos surinko daugelis jam atsidavusių žmonių. Mes esame didžiai dėkingi jiems už nenuilstamas pastangas, virtusias neįkainojamu „Šri Babadži mokymų“

rinkiniu, kuris pasitarnaus Jo sekėjų ir žmonijos bendram labui. Tikimės, kad skaitytojus praturtins Šri Babadži žinia, ir Jo palaiminimas lydės juos dvasinio gyvenimo pakylėjimo keliu.

OM NAMAH ŠIVAJA

1980 m. kovo 14 d.

Šri Babadži karma joga iniciacija

Rytoj privalome keltis dirbti labai anksti, kaip galima anksčiau. Iki devynių privalote virtuvėje pripildyti vandens baką. Prieš devynias turite susitikti prie olos dirbti, kad parodytumėte tam tikrus savo nuostabius darbus. Kadangi atvykote iš taip toli, privalote pademonstruoti savo sugebėjimus.

Šis darbas nėra skirtas tik šiam tikslui. Šis darbas kelias su jumis, kur tiktai eisite. Net ir po to, kai paliksite savo kūną ir iškelsite į kitą pasaulį, šis darbas eis kartu su jumis. Jūs gausite iš to naudos. Kokios rūšies sodą čia sukursite, kokias sėklas čia pasėsite, ten ir pateksite. Tai yra dvasinis, ne materialus darbas. Tai nėra nei mano, nei jūsų darbas. Tai yra visos visatos, tiksliau, viso kosmoso darbas. Ar suprantate? Geriausia būtų, jeigu šiam darbui skirtumėte kaip galima daugiau laiko; tai jums pravers ateityje. Kuo daugiau laiko ir energijos skirsite šiam tikslui, tuo jums bus geriau. Sustiprės sveikata, puikiai veiks virškinimo sistema, gerai miegosite. Jūsų protas bus apvalytas.

Daugelis jogų praktikuoja įvairias jogos rūšis, pvz., chatcha jogą, kad apramintų savo protą. Jūs tai pasieksite dirbdami šį darbą, todėl nėra būtina užsiimti jokia kita jogos praktika. Tai yra aukščiausia joga. Ar visi suprantate Babadži žodžius? Kaip jums patinka visi šie žodžiai? Tai visiškai nesunku. Čia susirinks daug kitų žmonių. Žmonės vyksta iš visų pasaulio kampelių. Nesirūpinkite, kad dirbate vieni. Nesirūpinkite dėl nieko.

Pažvelkite į skruzdėlę. Kokia ji mažutė, tačiau kokią didelę našta velka. Neturėtumėte jaustis bejėgiais ar prislėgtais. Jeigu panorėtumėte, galėtumėte išsprogdinti visą šį kalną – jeigu visi to norėtumėte, jeigu turėtumėte valios. Nepraraskite širdies šiam mažam darbui. Kai prarandate savo širdį, netenkate drąsos, o tai yra mirtis. Nenustokite drąsos. Jūs galite perkelti šį kalną.

Jogas turi būti drąsus. Nupulti dvasia ar prarasti drąsą – nėra jogo savybė. Privalote suprasti, ką Bhole Baba sako.

Turime būti pasirengę bet kam, bet kuriuo metu. Privalome save ruošti bet kokiam darbui.

Ar suprantate?

1980 m. balandžio 3 d.

Babadži bendrais žodžiais taip kalbėjo apie vienybę: „Mes visi esame lygūs, nepaisant šalies, iš kurios esame kilę, todėl nereikia kreipti dėmesio į tautinius skirtumus. Mes visi esame viena. Privalome atsikratyti visokiausio kenkiančio pavydo ir pavyduliavimo. Turime gyventi vienovėje vienas su kitu ir su Dievu.“

Stengdamiesi nenuvilti manęs, privalote išlikti ramūs net katastrofos metu. Privalote susikoncentruoti į Om Namah Šivaja. Su šia mantra galite laimėti viską, nes ji yra stipresnė už visas bombas“.

Babadži kalbėdamas minėjo laisvę, kurią siūlė ir politikai. Jis pasakė: „Jų siūloma laisvė faktiškai nėra jokia laisvė. Jeigu dirbate ir esate jos verti, parodysiu jums kur kas didesnę laisvę, negu kada nors apie tai svajojote“.

1980 m. balandžio 4 d.

Tuo metu žmonės ašrame didžiąją laiko dalį triūsė kasdami kalvą, vieną iš Kailašo kalno šlaitų. Jie žemino kalną ir lygino žemę, kad padarytų didelį, lygų lauką, kuriame galėtų statyti šventyklas ir trobesius, užveisti sodą, įrengti pastoges galvijams.

Dėkoju jums už darbą, meilę, pareigos jausmą, kuriuos išgyvenote perkeldami kalną. Tai yra palaiminimas jums ir jūsų vaikams. Kai ateis jūsų vaikai – tikiuosi, kad taip ir bus – dalykai, kuriuos padarėte, jiems atneš didelę naudą.

1980 m. balandžio 12 d.

Jeigu jūs esate ramybėje, aš esu taip pat ramybėje. Jeigu jūs esate nerimastingi, aš taip pat esu nerimastingas. Jeigu jūs turite problemų, aš irgi turiu problemų.

Visuomet bus kalnelių ir kalnų, kuriuos turėsite įveikti keltyje pas Dievą. Nesileiskite, kad virstantis kalnas sugriautų jūsų

ramybę. Tai kalnas gali virsti žemyn, o kareivių pareiga yra perkelti kalną.

Turėtumėte siekti harmonijos visur, ką darote. Aš esu Harmonija. Dėkoju jums už jūsų meilę.

1980 m. balandžio 18 d.

Šri Babadži įdiegė ašrame tam tikras naujas taisykles:

Visiems uždrausta dalinti maistą, drabužius ar pinigus kaimo gyventojams, nes tai skatina lūkesčius, o kai jie neišsipildo, žmonės grįžta vogti daiktų iš ašramo. Daug daiktų buvo pavogta. Tas, kas nori ką nors atiduoti, turėtų tai perduoti Gora Devi, kad ji tai perduotų Babadži, kuris prižiūrės, kad dalijimas vyktų tinkamai.

Kiekvienas turėtų siekti išmokti ašramo įpročių ir tvarkos. Babadži daug kartų kartojo, kad visi, atvykę į ašramą, privalo prisiimti pareigą juo rūpintis.

1980 m. balandžio 20 d.

Po vakarinės ugnies garbinimo ceremonijos Babadži kalbėjo apie mantros Om Namah Šivaja galią.

Jis kalbėjo:

„Esu laimingas, kad jūs visi einate religijos keliu. Tai mane džiugina. Kaip ir senovės laikais, tam tikrose Europos dalyse yra nuoširdžiai garbinama ugnis“.

Po to Babadži tarė: „Daugiau nei pusė žmonių yra orientuoti į destrukciją“. Jis tęsė pasakojimą, kaip kartą senovėje (Mahabha-

ratos laikais) buvo išseikvoti visi Ravano karalystės ištekliai kurti bombai, tokiai didelei ir galingai, net galingesnei, nei sukurtai šiandien. Tuomet pozityvios ir kūrybinės jėgos kartu susivienijo ir sukūrė įtaisą, dar galingesnę, nei šis milžiniškas naikinimo sprogmuo. Jos sukūrė mantros bombą. Iki šiol mantra tėra viintelis kelias.

Babadži pateikė du pavyzdžius apie išlikimą ir nurodė, kad tie, kurie kartos mantrą, išgyvens tokiu pačiu būdu.

Pirmas pavyzdys: Karaliui Krišnai kaunantis mūšyje, visuotinai apimtame liepsnos, skėrys puolė melstis prie jo kojų. Tada Krišna uždėjo ant skėrio šalną. Viskas tame lauke išdegė ir žuvo, išskyrus skėrį, kuris išgyveno po Viešpaties Krišnos šalnu.

Antras pavyzdys: Grūdų malūne visi grūdai sutraiškomi, panašiai kaip žmonės destrukcijos metu. Tačiau keletui grūdelių pavyko išslysti, nes buvę arti centrinio stipino, jie nukrito žemyn ir nuriedėjo tolyn nuo girnų.

„Esu laimingas, kad esate čionai. Neturėtumėte veltui gaišti savo laiko, kol esate čia. Išpažinkite tikėjimą“.

1980 m. birželio 25 d.

Ašramo taisyklė:

Kiekvienas asmuo, kuris atvyksta į ašramą, privalo rūpintis ašramo turtu. Neleiskite, kad ašramo turtas mėtytųsi aplink; pasirūpinkite juo ir jį išsaugokite.

Kiekvienas asmuo, kuris atvyksta į ašramą, yra ašramo turtas. Jis atvyksta su mano palaiminimu. Jeigu kas nors negaluoja

ar sirguliuoja, pasirūpinkite juo. Kiekvienas privalo rūpintis kitu žmogumi.

Privalote saugoti, puoselėti ir gražinti ašramą. Tai yra jūsų svarbiausia pareiga.

1981 m. rugsėjo 14 d.

Babadži pradėjo visuotinį susirinkimą sakydamas, kad visi, kas turi rūpesčių ar problemų, gali pasisakyti. Po to sekė daug klausimų, į kuriuos Babadži atsakė:

K. Kaip galiu nuraminti savo protą?

A. Atlikite džapa stovėdami vandenyje. Viešpaties vardą reikėtų pakartoti du su puse milijonus kartų. Kartais stovėkite vandenyje, tokiam gylyje, koks jums patinka, o kartais sėdėkite asanos poza netoli vandens. Darykite tai kasdien, ir pasišalinkite, kai baigsite.

K. Kartais jaučiuosi laimingas, tačiau kartais man yra liūdna. Ką daryti, kad jausčiausi laimingas ir mano širdis būtų atvira?

A. Privalote sistemingai atlikinėti džapa.

K. Kartais manau, kad turėčiau užsiimti meditacija, tačiau man nesinori, o kartais, kai mėginu medituoti ir daryti džapa, man nepavyksta susikaupti. Ką man daryti?

A. Turėtumėte atsikelti 12 val. nakties, išsimaudyti ir praktikuoti džapa apie valandą.

K. Kaip žinoti, kad vykda Viešpaties valią, kai esu toli nuo Babadži?

A. Turėtumėte maitintis vien vaisiais ir pienu devynis mėnesius.

K. Koks greičiausias kelias realizuoti Dievą?

A. Džapa.

K. Ar yra geriau giedančiu balsu kartoti Om Namah Šivaja lėtai ar greitai?

A. Darykite tai greitai.

K. Ar šiais laikais reikėtų susilaukti vaikų?

A. Vaikų turėjimas yra gamtos dėsnis. Kas atsitiks, tas atsitiks, negalite to sustabdyti.

K. Ar bijojimas yra geras, ar blogas dalykas?

A. Kad taptumėte bebaimiu, turėtumėte kartoti Babadži vardą visą laiką.

Trumpai, Babadži mokė: „Kiekvieno, kuris ateina pas Babadži, priedermė yra minėti ir kartoti Viešpaties vardą, skleisti jo žinią apie Tiesą, Paprastumą ir Meilę. Grįžusieji į savo namus turėtų leisti į kelionę ir pasakoti žmonėms, kad būdas išgelbėti žmoniją yra laikytis Šri Babadži priesakų.“

Spalio 23 d. Babadži sukviėtė Visuotinį susirinkimą, kuriame dalyvavo 44 jam atsidavę vakariečiai ir saujelė indų. Jis įvyko prie Hairakhano Višva Mahadham olos šlaito. Babadži paprašė, kad kalbą pradėtų šastrų žinovas ir Lok Pal.

Babadži palaimintas, šastrų žinovas pradėjo susirinkimą ir pasveikino visus susirinkusius teigdamas, kad jiems pasisekė galint dalyvauti šiame Karališkųjų Rūmų susirinkime, tokiam pat, kokį Viešpats Šiva sukviėtė prieš daugelį metų ant Kailašo kalno. Jis toliau tęsė, kad Babadži didžiausias leela (Viešpaties stebuklo žaismė) yra vienu metu būti Haidakhane ir visur

pasaulyje, kiekvienoje dalelytėje, tiek gyvoje, tiek negyvoje. Kai tik pasaulis susiduria su sunkiomis problemomis, Viešpats žmogiškai įsikūnija ir ateina tenkinti žmonijos poreikių ir troškimų. Tačiau, kai Viešpats ateina žmogaus pavidalu, jį atpažįsta tik labai nedaug žmonių. Tas pats atsitiko su Rama ir Krišna, Kristumi ir Mahometu. Tik tie, kuriems Viešpats nori atsiskleisti, supranta, kad Jis iš esmės yra daugiau nei žemiškai normalus žmogus. Viešpats gali pasėti nuojautą mūsų prote ir širdyje, o mūsų pareiga yra melstis, kad įgytume išminties Jį pažinti. Be Babadži palaiminimo, matysime tik Jo žaismę žmogišku lygmeniu, tarsi Krišnos žaidimą su piemenaitėmis.

Lok Pal apibūdino discipliną būnant su Babadži kaip sunkiausią, kada tik tekę jam patirti, tačiau toliau tęsė, kad entuziastingai ir atvirai paklusdami šiai disciplinai, tapsime pakankamai tyri pažinti Babadži ir priimti Jo siūlomą meilę.

1981 m. lapkričio 7 d.

Po vakarinės ugnies garbinimo ceremonijos Šri Babadži kalbėjo čia susirinkusiems jam atsidavusiems žmonėms apie ateinančius laikus. Šri Babadži paprašė, kad visi įgytumėme drąsos ir taptume kaip liūtai. „Turite drąsiai dirbti savo darbą“. Jis pabrėžė karma jogos svarbą. „Karma joga yra tai, kas jus padarys tokius, kaip liūtai; ji jums suteiks stiprybės šiame gyvenime“.

„Nenuvilkite Babadži. Nebijokite mirties, nei vandens, audros ir gaisro. Pats gyvenimas yra vanduo ir ugnis. Nemėginkite jo sustabdyti, verčiau tapkite tokie, kaip liūtai“.

Babadži toliau tęsė tardamas, kad Jam nereikia daug žmonių. Jam tereikia keleto žmonių, kurie būtų iš tiesų drąsūs. „Būkite stiprūs didžiosios revoliucijos metu, kuri artėja. Niekas negali sustabdyti dabar į pasaulį besiveržiančios ugnies“.

1981 m. gruodžio 16 d.

Kiekvieno asmens pareiga liautis užsiimti nereikalinga veikla. Vykdykite savo priedermę! Nedykinėkite. Tai yra Veiklos amžius. Atlikite savo karma joga. Parodykite pasauliui idealius veiksmus. Tarnavimas žmonijai yra tarnavimas Dievui ir jo garbinimas.

Turėtumėte pamiršti savo tautybę: mes čia esame viena. Esame visuotinė šeima. Atsisakykite skirtingo tapatumo sampratos: atmeskite atskirtumo jausmus. Tarnaukite žmonėms protu, kūnu, turtu ir smegenimis.

Višva Mahadham pažanga reiškia pasaulio pažangą. Kai dirbate ir mokotės čia, padedate pasauliui. Padarykite Višva Mahadham tobulu. Dirbkite kaip vienetas: čia nėra skirtingų kastų ar religijų.

Čia atkeliauja visi siekiantys gėrio žmonėms. Gerų veiksmų – geros praeities karmos – dėka mes esame pakviesti prie Viešpats Šivos lotosu sukryžiuotų kojų. Visi turėtume pagalvoti, kaip pagerinti ir patobulinti šią vietą. Baba laimina visus, kurie savo pareigą atlieka nuoširdžiai ir su atsidavimu. Vykdykite savo pareigą su meile.

1981 m. gruodžio 24 d.

Šastrų žinovas kalba Babadži vardu.

BHOLE BABA KI JAI

Ši žinia jums visiems yra tai, kad svarbiausias dalykas pasaulyje yra humanizmas. Šiam tikslui turėtumėte paaukoti visą susikurtą komfortą. Negalvokite apie save ar savo komfortą, bet galvokite apie kitus. Tai yra didis humanistinis principas.

Kiekviename mieste visuomet yra centrinė vieta. Visi keliai į miestą ar iš miesto veda į šią centrinę vietą. Panašiai, visos religijos veda link vieno taško, ir jis yra Pats Dievas. Todėl, išpažindami bet kurią religiją, galiausiai pasieksite Dievą.

Praeityje žmoniją ir humanizmą visuomet ištikdavo nesėkmės. Šiandien vėl susiklostė ta pati padėtis. Todėl atėjo Pats Dievas, kad perduotų jums šią humanizmo žinią ir apsaugotų jus per mantrą – visuotinę „Om Namah Šivaja“ mantrą, kurią paskleidė per visą pasaulį.

Kaip žinote, visame pasaulyje yra gamyklų, gaminančių ir saugančių ginklus, skirtus naikinti žmoniją ar jai daryti žalą. Panašiai, Bhagvan Haidakhan Višva Mahadham yra didžiulė gamykla, kuri gamina tik vieną komponentą – tai yra Om Namah Šivaja. Om Namah Šivaja energija sunaikins visas priešingas vandenilio ir atominės bombos energijas ir apsaugos jus.

Šventraščiuose yra įrodymų, kad tai buvo didis rišis Gautama, kuris sukūrė atominę energiją ir aiškiai pasakė, kad vienintelis dalykas, pajėgus galynėtis su atomine ar vandenilio energija, – Om Namah Šivaja mantra

Šiuo metu esate atvykę iš įvairių pasaulio kampelių. Visi esate čia laukiami. Sveikiname visus atvykusius ir gavusius Bhagvan Haidakhan palaiminimą. Taip pat ir ateityje turėtumėte čia gausiai rinktis, kad pasaulis priimtų Sanatan Dharma ir Om Namah Šivaja mantrą, kuri davė pradžią Sanatanai Dharmai.

BHOLE BABA KI JAI

1981 m. gruodžio 25 d.

Šastrų žinovas kalba Babadži vardu.

Nuo žemės sukūrimo laikų Dievas visuomet ateidavo apžiūrėti ir apsaugoti Savo visatos sodą. Jis kartkartėmis pasirodydavo, kad išravėtų dagius ir tinkama linkme vestų sekėjus bei visus geros valios žmones.

Šiuo metu pats Dievas apsireiškė šioje visatoje, kad pasirūpintų žmonijos sodu. Vedose ir Upanišadose ne kartą pasakyta, kad Viešpats Šiva yra vienintelis Dievas. Jis yra visatos Kūrėjas, Griovėjas ir Saugotojas. Ši žinia buvo iš pat pradžių perduota kiekvienam nuo pirmosios Dievo įsikūnijimo žmogaus pavidalu akimirkos.

Prieš Dievo pasirodymą žmogiška apraiška kaip Babadži, visi žinojo, kad Indija badauja. Indijos vyriausybė prašė, netgi maldavo, maisto iš visų šalių, ir maistas buvo importuojamas. Nuo tada, kai pasirodė Babadži, daugelyje Indijos provincijų buvo atliktos 147 jagijos (sakralinės ugnies ceremonijos ir ritualai), kurių metu buvo palaiminta ši šalis bei pasaulis.

Be įvairių Brahmos, Višnaus ir Mahešo apraiškų, kuriomis pasirodė Babadži, dabar Jis yra žmogaus pavidalu čia, su mumis. Mums labai pasisekė, kad galime regėti Dievą žmogišku pavidalu ir džiaugtis visa kuo, ką Jis mums teikia. Jis moko mus Tiesos, Paprastumo ir Meilės, kaip turėtumėme elgtis vienas su kitu, kaip turėtume mylėti, dalytis maistu ir visais dalykais tarpusavyje.

Akivaizdu, kad kai Dievas įsikūnija žmogaus pavidalu, nekyla jokių kastos ar tikėjimo klausimų. Plačiai žinoma, kad guru ir šventieji praktikavo savas religijas ir taip sukūrė tam tikrus mąstymo principus ir atskiras sektas. Šios grupės nebuvo vieningos, nes tarp jų vyravo pavydas. Dabar Bhagvan suvienijo visas religijas. Jis priima kiekvieną kastą ir tikėjimą, tarsi jie būtų viena šeima. Visas religijas jungia šis Tiesos, Paprastumo ir Meilės principas. Visų tikėjimų ir religijų žmonės atvyksta prie Jo lotoso poza sukryžiuotų kojų. Žmonės keliauja čia iš visų pasaulio kampelių gyventi ir dirbti tarsi būtų viena šeima. Tai yra geriausias ir galutinis įrodymas to, ką Jis pradėjo.

Tai yra tikras Dievo pripažinimas. Kai tik Jis ateina, suvienija visas pasaulio religijas į vieną religiją. Jis padarė taip, kad Haidakhano Samadž dvasinėje bendruomenėje apsigyveno krikščionys, budistai, sikhai, induistai ir kt. kaip viena šeima. Matome, kad Dievo realijos iš tiesų egzistuoja Šri Babadži pavyzdžiu.

Ši diena yra svarbiausia ir ypatingiausia, nes čia universaliai švenčiame Kalėdas. Žmonijos istorijoje tai yra pirmas kartas, kai Kristaus gimimas švenčiamas tokiu būdu.

Dabar susirinkome šioje labai svarbioje vietoje. (Ši kalba buvo pasakyta ant aikštelės, iškastos ir išlygintos stačiame

olos šlaite devynioms nedidelėms šventykloms, dideliame sodui, daržinėms ir trobesiams, ir vienai didelei aikštei, kurioje buvo pastatyta palapinė Kalėdų šventimui.) Kadaise čia tebuvo vien akmeningos uolos ir nepereinami brūzgynai. Ši vieta buvo netinkama gyventi. Čia negalėjo gyventi netgi laukiniai paukščiai. Dabar tai, kas buvo pastatyta, yra visų žmonių, atvykusių iš visų pasaulio kampelių, darbo rezultatas. Žmonės sunkiai dirbo, čia praliejo kraujo. Tai yra jų uolaus darbo vaisius. Jie pavertė šią vietą patogia gyventi, ir tai įvyko Babadži palaiminimų dėka. Lydimi Jo palaiminimų, jie greitai ir paprastai sugebėjo šią vietą paversti patogia ir tinkama gyventi.

Babadži čia liko visuomet, kaip ir darbas, nudurbtas Jo aki-vaizdoje, nepaisant svilinančios saulės, lietaus ir žvarbaus vėjo. Taigi, jūs norite tokio Dievo, kuris Pats dalyvautų darbe kartu su paprastais darbininkais. Jis pats kartkartėmis nepailstamai dirbo ir rodė, kaip reikia kasti, kirsti ar šalinti uolienas, kaip dirbti sunkų darbą, o neįsakinėjo sėdėdamas Savo vietoje.

Babadži inicijavo daug visuomenei naudingų darbų – steigė ambulatorijas, švietimo institucijas, daliavo drabužius ir maitino vargšus. Jis padėjo pinigais nupirkti arklių, karvių, ožkų, kūrė darbo vietas. Jis ne tik atliko darbų čia, bet ir kitur Indijoje prisidėjo prie kitų sričių. Gudžarato valstijos Vapi mieste yra labai didelis ašramas, kuriame Babadži įsteigė pieninę ir gyvūnų ligoninę, mokyklą, inicijavo kitą visuomeninę veiklą. Bihar, Radžastano, Madhja Pradešo, Asamo, Madhvano (Mathuros), Vrindavano, Patnos ir kt. miestų ašramuose ir toliau tęsiama Jo visuomeninė veikla.

Kartą Parvati paklausė Viešpaties Šivos, savo vyro: „Visais amžiais Tu darei gerus darbus žmonėms, tačiau nerimauju dėl žmonių Kali jugos amžiuje. Kaip jie galės save apsaugoti?“ Viešpats Šiva tarė Parvati: „Aš pasirodysiu Kali jugos laikmetyje ir sukursiu naują valstybę, naują religijos centrą – svarbiausioje vietoje, kurioje gyvensiu pats ir įkurdinsiu visus dievus“.

Visi užsieniečiai ir lankytojai, kurie atvyko čia, yra didžiųjų rišių ir munių palikuonys. Mes turėtume mokytis iš jų pasiaukojimo, atsidavimo, pareigingo darbo. Turėtume sekti jais – kaip jie čia vykde savo pareigas – fiziškai, protiškai ir finansiškai. Jie teikia pagalbą visiems šiems dalykams. Daugelis užsieniečių, atvykusių čionai, ieškojo didžiojo Sadguru (Aukščiausiojo Guru). Daugelį jų gimtosiose šalyse aplankė Babadži vizijos ar sapnai, ir jie atvyko čia atsiliepdami į šį kvietimą. Jie uoliai darbavosi ir puikiai atliko jiems skirtas užduotis.

Babadži netraukia ir nemasina materialūs dalykai. Kai Jam atneša brangių drabužių, Jis juos užsivelka, bet vėliau juos išdailija savo sekėjams. Visa, ką Jis daro, skirta visų gerovei ir naudai. Mes tai matome kasdien. Kalbant apie maistą, tai jis valgo visiškai nedaug. Jis valgo įprastus ryžius, jokių grūdinių patiekalų, ir šiek tiek vaisių. Tačiau Jo rengiamos puotos mums trunka nuo ryto iki vėlyvo vakaro. Jis be perstojo mus maitina. Jis niekuomet nieko nepasilieka atsargai, nors ir kas Jam beatitektų. Tai galima matyti. Ir tai yra Jo dieviškosios kokybės realybė.

Mes negalime suprasti Babadži stebuklo žaismės, nes esame žmonės. Jis atėjo, kad mums duotų, tačiau nesame tinkami priimti Jo dovanų. Pirmiausia turime tapti tinkamais, idant galėtume sėdėti šalia Jo ir Jį suprasti.

Apsireiškęs, Jis pradėjo svarbiausius dalykus. Pirma, jagijas; antra, Om Namah Šivaja giedojimus; trečia, Sanatana Dharmą – religiją, atėjusią kartu su visatos sukūrimu. Jis ją atgaivino ir moko mus, kaip ją išpažinti. Ketvirta, Jis visuomet duoda – drabužių skurstantiems ir vaistų sergantiems.

Matome, kad Dievas žmogišku pavidalu, nuo laiko pradžios, nuo visatos kūrimo iki Kali jugos laikmečio, pasirodo šioje visatoje žmonijos labui. Tai nėra naujas Dievas. Jis yra Aukščiausiasis Dievas, ir tai yra Jo dieviška žaismė, kad retkarčiais, priklausomai nuo laikų ir sąlygų, Jis pasirodo. Dievas visuomet buvo visų kūrinių naujo gimimo ir visatos veiklos šaltinis. Dabar Dievas laimina kiekvieną sekėją šia ypatinga Kalėdų proga. Visi jūsų troškimai bus įgyvendinti. Turėtumėte priimti į širdį visą prasadą (palaimintas dovanas iš Dievo) ir girliandas, kurias Jis įteikė, bei kartoti Om Namah Šivaja kaip galima ilgiau.

Dievas sako, kad veiksmas yra tikroji pareiga. Tas, kuris gyvena kaip dykaduonis, yra miręs žmogus. Jis nemėgsta tokių žmonių. Jis sako, kad kiekvienas turėtų būti kaip galima pareingesnis. Kiekvienas turėtų būti aktyvus, daug dirbti per gyvenimą ir tik tuomet susilauks sėkmės. Dievas sako: „Darbas yra religinė praktika“. Tai yra karma joga (darbo amžius). Tas, kuris aktyviai veikia, yra laikomas gyvu. Be veiksmo visi esame mirę. Žmogus, kuris neužsiima jokių konstruktyviu darbu, yra tarsi miręs. Dirbdami visuomet turėtumėte kartoti mantrą, kuri jums patinka.

Artėjanti destrukcija įvyks tokiu būdu, kad tik žmogus, kuris vykdys tam tikrą karmą, tam tikrą darbą, išgyvens. Nereikėtų prarasti drąsos. Reikėtų būti sumaniam, stengtis padaryti

vis daugiau. Galima ginčytis, kad jeigu įvyks destrukcija, kodėl reikėtų dirbti? Kodėl reikėtų vykdyti kokią nors karmą? Tai klaidingas mąstymas. Turėtume dirbti iki paskutinio atodūσιο. Visuomet privalu vengti tinginystės.

Babadži mėgsta žmones. Visi mes turėtume dirbti humanistinę darbą. Babadži linki žmonėms gero. Žmogus, kuris vadovaujasi ir protu paklūsta humanistinėms taisyklėms, bus visų mylimas, išgyvens šią destrukciją bei liks laimingas. Turėtume stengtis įskiepyti šias humanistines idėjas kiekvienam, kuris jų neturi.

Kas turima omenyje kalbant apie humanistines taisykles ir humanizmą? Babadži sako, kad neturėtumėme jausti vienas kitam neapykantos, apleisti bėdoje. Turėtume padėti kitiems, stengtis visus mylėti.

Šioje naujojoje karalystėje visi turėtų būti geri. Babadži tikisi viso to iš jūsų. Ir jūs turėtumėte tai skelbti kitiems – tiems, kurių čia nėra, mokyti to kitus, ne tik tuos, kurie yra šalia jūsų, bet ir esančius kitose šalyse, visame pasaulyje. Kur beieitumėte, turėtumėte stengtis tai praktiškai įgyvendinti.

Babadži dėkoja jums visiems, kurie buvo tokie drąsūs, kad atvyko čionai ir atliko visą šį darbą. Jis visiems dėkoja už tai.

1982 m. vasario 2 d.

Kiekvienas turėtumėme ateiti į aarti (mantrų giedojimai) laiką.

Visi turėtumėme palaikyti tvarką ir švarą šventykloje ir kirtanų salėje. Prižiūrėti šventyklą yra jūsų pareiga.

Jūsų gyvenimą lydės audros. Jūs gimėte audroje, ir turėtumėte turėti drąsos kovoti su audromis.

Visi turite pasiruošti. Aš pradėsiu naują revoliuciją. Jau įvyko daug revoliucijų. Galima manyti, kad Baba nieko nedaro, tik čia sėdi. Tačiau Jis eina visur. Jis daro viską, sėdėdamas čia. Revoliucija jau vyksta – visame pasaulyje.

Būdami čia turėtumėte įžiebti žmonėms įkvėpimą.

Aš nevaikščiosiu aplink su lazdele. Jūs esate šios Revoliucijos pasiuntiniai. Vėliau būsite Taikos pasiuntiniai, tačiau dabar – Revoliucijos.

1982 m. kovo 25 d.

Ši kalba buvo pasakyta sode, kai su tuo projektu dirbo Višnu Dutt Šastri.

Įpusėjus, Šri Babadži diktuoja, o šastrų žinovas kalba.

Viešpaties Jėgos nusileido čia, kad pakeistų pasaulį, ir, padėdamos dorybės gunos, viską keičia. Joms nereikia jokios kitokios pagalbos. Viešpats neteikia jokios ypatingos svarbos šiam pokyčiui, kurį atlieka šios Jėgos – Jam tai yra tarsi žaidimas ar pramoga. Tai yra Jo natūrali, spontaniška funkcija. Tai panašu į nekaltą vaiką, kuris prisirenka daug medžiagos žaidimui ir, pavyzdžiui, stato žaislinį namą, o paskui jį sugriauna.

Yra tokių vaikų, kuriems nepatinka žaidimai su žaislais; jie laikosi įsikibę savo mamų, tarsi Chiao (maža mergaitė, dalyvaujanti susirinkime). Jie visuomet trokšta būti su savo mamomis. Žmonės, panašūs į šiuos vaikus, vadinami Dievo išpažinėjais (bhaktais), nusprendusiais likti su Dievu.

Dievas ateina, kad mumyse įskiepytų karma jogą. Gyvenantieji šiame pasaulyje, kuris yra darbo laukas, labai daug praranda, jeigu nedirba, nesiekia pažangos, sėdi sudėję rankas. Kiekvieną šios žemės atomą yra persmelkęs Brahmanas. Todėl, žinodami tai, jeigu dirbsite šiame pasaulyje dieną naktį, nesunkiai rasite kelią pas Dievą.

Tas, kas mato didį Dievą saulėje, mėnulyje, žvaigždėse, ore, ugnyje ir vandenyje ir visuomet medituoja tik į Jį, gyvenime yra lydimas sėkmės ir yra tikrasis išpažinėjas.

Viešpats atėjo mums perduoti tikrų žinių, tačiau tai suvokti yra sunku, nes šios žinios viršija žmogaus pažintinių galimybių ribas. Kai Viešpats skatina mus pagarbiai linkėti Jam, kai Jis mums leidžia pajusti Šventą Prisilietimą, nuplaunamos tūkstantmečiais kauptos nuodėmės. Viešpats tikisi kiekvieno žmogus pastangų gražinti ir gerinti šį pasaulį.

Iki šio laiko daugelis Viešpaties reinkarnacijų įžiebė karo ir smurto protrūkius, kad atneštų taiką į pasaulį. Dabar mūsų širdys rengiamos artėjančiai revoliucijai, kad galėtumėte ją pasitikti ramiai. Viešpats nepasitiki kokia nors ypatinga armija; kiekvienas žmogus yra Jo armijos dalis. Jis atrems atomines bombas ir patrankas priešpastatydamas Dievo Žodžio galią. Viena vertus, tam tikros šalys įtemptai gamina ginklus ir amuniciją, o kita vertus, Babadži šias pastangas paverčia niekais liepdamas žmonėms garsiai kartoti Dievo Žodį, sukeltą dvasinį pokytį juose.

Prieš Dievo akis nei vienas nesame didelis ar mažas. Kiekvienoje širdyje, sąmonėje, slypi Jo Atspindys.

Akmenų pernešimas iš vienos vietos į kitą (kalbama apie darbą, vykstantį aikštėje prieš kalbantįjį) yra skirtas jūsų koncentracijai ir dvasiniam augimui. Kai čia gulintys bejausmiai akmenys bus perkelti į kitą vietą, Babadži įskiepytų juos naują sąmonę. Šie akmenys neguli šiaip sau be tikslo; jie taip pat atlieka atgailą. Paliesdami šiuos akmenis, įgyjame aukštesnės sąmonės vibraciją. Nors išorėje nesimato nieko, tačiau šis sąlytis pakeičia mūsų kūną, protą ir dvasią.

Ko Jis moko jus čia, privalote tai daryti namuose. Ko Jis moko, Jis moko praktiškai. Jis nenori, kad žmonės taptų tarsi akmenys, neveiklūs ir nebylūs. Mūsų kūnuose yra apie 300 000 nervų. Teikti energiją ir sąmoningumą šiems nervams – tokia yra krija joga, kurios moko Babadži.

Jis yra visatos Viešpats. Jis persmelkia žmonių gyvenimus ir pakeičia jų mintis. Visi dabartiniai pokyčiai vyksta Jam tik pakrūtinius pirštą. Kur Jis beeitų, visur žmonėms diegia naują sąmonę ir sukelia dvasinį pokytį. Kita vertus, Jam nėra būtina keičiauti iš vienos vietos į kitą.

Jo principas yra tarnauti žmonijai nesitikint atlygio. Dalindamas šį prasada (Babadži Pats lupu vaisius, kalbėdamas su šastrų žinovu, ir dalijo juos kaip palaimintą maistą), Jis moko mus dalintis viskuo, ką turime, su visais po lygiai. Tai, kas yra Viešpaties kūrinių dalis, nepriklauso jokiam ypatingam asmeniui ir yra visų.

Jis neskelbia jokios naujos religijos. Jis atėjo skelbti religijos, kuri įvyko Kūrimo metu, ir kuri yra Sanatana Dharma – Amžinoji Religija. Jis atėjo skleisti tik Sanatana Dharmą.

Galima nustatyti dieną, kurią prasidėjo kiekviena religija. Pavyzdžiui, musulmonų religijos pradininkas buvo Mahometas prieš 1 400 metų, ir tai yra užrašyta Šventuosiuose raštuose. Krikščionybė kilo su Kristaus gimimu, prieš 2 000 metų. Iki Kristaus ir Mahometo atsiradimo irgi buvo pasaulis ir gyveno žmonės. Tūkstančius ir milijonus metų buvo išpažįstama Sanatana Dharma, ir niekas negali atsekti datos, kurią ji prasidėjo. Galite pamėginti suprasti šią spontanišką religiją šitaip: ugnies dharma (dėsnis ar prigimtis) yra degti; vandens dharma – būti šlapiam; oro – pūsti. Ar gali kas nors pasakyti, kokią dieną ugnis pradėjo degti, vanduo tapo šlapias, o oras ėmė pūsti? To niekas negali pasakyti.

Sanatana Dharma yra tarsi didelis vandenynas. Iš to vandenyno kiekviena šalis išsikasė kanalus pagal savo poreikius ir tikslus. Tačiau kanalai negali suteikti pilno pasitenkinimo, nes tik vandenynas suteikia visišką palaimą. Viešpats rodo Sanatanos Dharmos viziją, kuri yra tarsi didžiulis vandenynas, ir tai yra didžiausia žinių forma.

Iki šiol žmonės žinojo tik apie savo pačių kanalus. Dabar Viešpats rodo mums, kad mes nesame tik oro burbuliukai kanale, bet greičiau esame burbuliukai didžiajame vandenyne. Tol, kol turime individualybę, į mus žiūrima kaip į burbuliukus; kai pranykstame – esame viena su vandenynu.

Tūkstančiai vandens ąsočių, padėti prieš saulę, ją atspindės. Matome, kad saulė danguje yra viena, o jos atspindžių – daugybė. Taip, kaip saulė atspindi visuose šiuose ąsočiuose, taip Babadži, sėdėdamas čia, atspindi visą visatą.

Radijo stočių įrenginiais naujienos transliuojamos per pasaulį. Jūs visi esate tarsi radijo stotys. Net jeigu Babadži perduoda žinią dešimčiai žmonių, Jis tai transliuoja milijonams. Kiekvienas iš jūsų papasakos apie Jį dar dešimčiai žmonių, grįžęs į savo šalį.

Čia, Haidakhane, yra dešimt šventyklų. Jos yra simboliai, rodantys, kad kūnas yra šventovė su pojūčiais ir privalome šioje šventovėje įsileisti Dievą į savo širdis. Kūnas yra judanti Dievo šventovė. Jis nori, kad paverstume šią šventovę tokia puikia, kad kur tik ji eitų, žmonės norėtų ją garbinti, reikšti pagarbą ir siekti semtis iš jos žinių.

Jis atėjo į pasaulį išgelbėti jį nuo sunaikinimo, nes kitaip šis pasaulis būtų pasibaigęs. Dabar visi jūs atvykote į Jo prieglobstį.

Tai nėra paprastas susirinkimas. Tai yra Darbar (karališkieji dvaro rūmai).

Sveiki atvykę į Haidakhan Bhagvan Raj Danda! Pažvelkite, kriauklė pradėjo ošti. (Kitas šastrų žinovas pradėjo pūsti kriauklę). Tai yra pranašingas ženklas. Tai reiškia, kad tai yra teisinga ir tikra. Šios kriauklės garsas pasklido į tris pasaulius.

Šiuo momentu Šri Babadži pradėjo kalbėti ir šastrų žinovas atkartoję ir garsino Jo komentarus.

Šri Babadži: Noriu sukurti drąsius žmones šiame pasaulyje.

Šastrų žinovas: Aš esu tik nuolankus Babadži tarnas. Ką tik-tai jis manęs paprašys jums pasakyti, aš atkartosiu.

Šri Babadži: Noriu pašalinti smurtą iš pasaulio.

Šastrų žinovas: Bhagvan nori visiškai pašalinti smurtą iš pasaulio. Žudydami vienas kitą žmonės tapo panašūs į šunis ir

kates. Dabar atėjo laikas, kada karvė ir liūtas gers iš to paties šaltinio.

Šri Babadžis: Aš panaikinsiu dykinėjimą.

Šastrų žinovas: Babadžis nori visiškai panaikinti dykinėjimą, ir tie, kurie valgo nedirbdami, dabar negalės gyventi.

Šri Babadžis: Yra tam tikrų jėgų, kurios griauna kūriniją, tačiau jos bus sunaikintos. Pusė darbo yra beveik baigta.

Šastrų žinovas: Pasirodęs, Jis užbaigė pusę Savo darbo.

Šri Babadžis: Šiuo momentu Mano atstovai yra pasklidę po visą pasaulį. Reikiamu momentu jie atliks savo darbą.

Šastrų žinovas: Babadžis niekada nebuvo iš čia išvykęs. Jis išsiuntė Savo atstovus po visą šį pasaulį. Be to, Jo darbai vyksta ir kituose pasauliuose.

1982 m. balandžio 5 d.

Visi, kurie čia susirinks, turi būti pasiruošę dirbti bet kokio pobūdžio darbą. Šiame Amžiuje darbas taurina ir yra geriausia dvasinė praktika (sadhana). Viešpats Krišna *Gitoje* teigė, kad žmogus turėtų dirbti iki paskutinio atodūsio. Darbas gerai, nes apsaugo nuo ligų ir nuramina protą. Darbas išlaisvina žmogų nuo visų negalavimų.

1982 m. balandžio 6 d.

Norėčiau, kad čia atvykę žmonės taptų tikrais piliečiais. Nenoriu tokios neprievartos. Žmonės mano, kad jie propaguoja

neprievartą, tačiau iš tiesų elgiasi kaip šiaudadūšiai. Noriu sužadinti tikrojo humanizmo pojūtį. Jūs gaunate šį kūną per didelius sunkumus. Noriu drąsių ir bebaimių žmonių. Žmogus privalo turėti didelės drąsos.

Noriu jus mokyti karma jogos. *Gitoje* Viešpats Krišna karmai teikė didelės svarbos. Kiti senesnių laikų šventieji taip pat propagavo karma. Karmos kelias yra pats aukščiausias. Visi rišiai skelbė darbo reikšmę. Štai kodėl mes visi privalome dirbti.

Laisvu laiku kiekvienas privalo giedoti bhadžanus (šventas giesmes).

Noriu, kad kas tikrai beateitų į šį ašramą, laikytųsi taisyklių, palaikytų ramybę ir tvarką jame. Šiomis dienomis privalote išlaikyti taiką ir drausmę, kaip kad iki šiol jų laikėtės.

Išmokite kalbėti mažiau ir dirbti daugiau. Tai – dvasinės praktikos laukas. Karma – aukščiausias tobulumo kelias.

Žmogaus kūno įgijimas yra didis dalykas. Kas tikrai beateitų į žemę, privalo dirbti. *Gitoje* rašoma, kad darbas yra aukščiausia sadhanos forma. Visi privalo dirbti. Dykinėjantis žmogus, net jeigu jis ir gyvas, jau yra miręs. Visi, kurie gimę, privalo dirbti tam, kad jų gyvenimas klostytųsi sėkmingai.

Viena, ką noriu išnaikinti pasaulyje – tai dykinėjimas. Noriu parodyti visai žmonijai kelią į taiką ir laimę. Tai įmanoma, jeigu bus pašalinti blogieji gaivalai.

Noriu, kad visi būtų drąsūs. Žmogaus kraujas tapo skystas lyg vanduo (čia Babadžis primena Indijos patarlę apie asmenis, kurie nesipriešina blogiui. Privalu būti tvirtam ir apginti teismą). Vyksta tiek daug žiaurumų, ir žmonės leidžia jiems rasti

prisivengdami neprievarta. Neprievarta nėra tam skirta. Nenoriu, kad žmonės būtų akli, kai turi dvi akis ir gali matyti.

Ne kartą esu sakęs – būkite drąsūs ir daug dirbkite – pamąstykite apie tai.

Atlikau daugiau nei pusę savo darbo. Galbūt stebina, kad viską darau būdamas Haidakhane. Tačiau žinotina, kad būdamas čia, galiu pakeisti žmonių širdis visame pasaulyje.

Nereikia, kad mano sekėjų būtų tūkstančiai ir milijonai. Pakanka tiktai vieno. Vieno žmogaus visiškai pakanka, kad pasaulis pasikeistų. Rama, Krišna ir Kristus buvo tik vienetai. Buvo tik vienas Rama, tik vienas Krišna ir tik vienas Kristus, ir jie pakeitė pasaulį. Buda irgi buvo tik vienas, ir jis pakeitė pasaulį. Jums pasakojau šiuos dalykus, kad nemanytumėte, jog būtina ir svarbi kiekybė. Pakanka vienos šviesos kibirkšties, kad nušvistų visata.

Dar ir dar kartą kartoju šiuos dalykus, kad taptumėte drąsūs, dirbtumėte ir gyventumėte kiekvieną dieną.

Dabar daug kas jaučiasi nesaugūs. Noriu pakylėti žmogaus charakterio kartelę taip aukštai, kad žmonės, tokie skirtingi kaip liūtas ir ožka, galėtų gyventi be pavydo ar neapykantos – tik meilėje.

„Ižiebkite Šviesą savyje, po to ižiebkite Ją kituose – vieną po kitos. Taip, kaip degdama lempa šviečia ir degina alyvą, lygiai taip pat Šviesa naikina dykinėjimą, tingumą ir godumą“ .

„Jūsų pareiga – skleisti mano žinią ir pakylėti žmones iki humanizmo, o ne iki jų gyvuliško lygmens“.

„Jums gali atrodyti, kad atsidavimas kažkiek nerimta. Ateis diena, kai turėsite atlikti šuolį neturėdami gyvenimo ar mirties

baimės – tik tada jumyse įvyks pažanga. Kai ateis laikas, galėsite žengti per ugnį ir per vandenį“.

„Tik drąsus žmogus gali išgyventi šį laikmetį“.

„Panašiai, kaip apšviečiame kambarį uždegdami vieną žvakę nuo kitos, lygiai taip pat turėtume skleisti meilę iš vienos širdies į kitą“.

„Privalote eiti Tiesos keliu, skleisdami teisingą mokymą ir nurodymus pasauliui. Kiekvienas privalo eiti Tiesos keliu ir mokyti šeimą, draugus ir visus“.

1982 m. birželio 21 d.

Sveikinu jus visus, padariusius pažangą vykdant visuotinę tarnystę čia. Šis darbas yra skirtas ne tik asmeniniam tobulėjimui, bet ir žmonijos tobulėjimui. Privalote tęsti šį evoliucijos procesą.

Iš šios vietos – Haidakhan Višva Madadham – palaimintas yra visas pasaulis. Haidakhan Višva Madadham nėra vieno asmens nuosavybė; tai yra visos žmonijos nuosavybė. Pažanga, pasiekta Haidakhan Višva Madadham, tarnauja visai visatai. Jums pasisekė, kad esate čia, Haidakhane, nes netgi dievai trokšta būti čia.

Žmonija daro rimtą klaidą neteisingai traktuodama neprievartą. Dar ir dar kartą tai kartoju jums.

Jūs atėjote į šį pasaulį, kad galėtumėte dirbti. Visuomet privalote trokšti dirbti. Tas, kuris dykinėja, yra tarsi miręs. Jūs atėjote į šį pasaulį gyventi, o ne mirti.

Darbas, kurį noriu atlikti, yra pakeisti neteisingą neprievar-
tos supratimą. Žmonės tapo bedvasiais, o jų kraujas – skystas,
tarsi vanduo. Privalote būti narsūs ir bebaimiai, nieko nebijoti.
Privalote nebijoti nieko, kas gali sudegti ugnyje ar nuskęsti van-
denyje. Jeigu esate ryžtingi ir bebaimiai, niekas jums nepakenks,
netgi atominė bomba. Privalote būti narsūs savo pačios ir visos
žmonijos labui.

Aš nepripažįstu kastų ir rasių. Aš regiu tiktai vieną žmoniją.
Kol esu čia, dirbu žmonijai. Pusė darbo jau atlikta. Yra sekėjų, ku-
rie darbuojasi visame pasaulyje. Kol būsiu čia, baigsiu likusiąją
savo darbo dalį.

1982 m. birželio 25 d. (vakaras)

Babadži paprašė italų, kad jie padainuotų itališką dainą. Kai
jie nieko į tai neatsakė, Babadži prakalbo:

Visi privalote giedoti bhadžanus (šventas giesmes), kur tik be-
būtumėte. Būdami savo šalyse, turėtumėte susirinkti kartą per sa-
vaitę praktikuoti bhadžanus ir kirtanus (Dievo vardo kartojimą).

Pabrėžiu karma jogos reikšmę. Tikrasis bhadžanas yra dar-
bas. Dykas žmogus yra tarsi miręs. Privalote dirbti.

Steikite ašramus. Kaip jūroje yra salų, taip materialaus pa-
saulio vandenyne turėtumėte steigti ašramus. Nestatykite mažų
ašramų, tarsi asmeninių trobelių, bet didelius, centre stovinčius
ašramus, kur galėtų susirinkti ir mokytis kartu daug žmonių.

Visi jūs čia labai daug dirbote, su meile. Tiems, kurie pašven-
tė save pasaulinei tarnystei, labai pasisekė, ir jie yra didūs.

Rytą vakarą turėtumėte skirti laiko skaityti šventraščius.

Kiekvieno pareiga yra puoselėti ašramo grožį ir švarą jame.
Tai yra jūsų jogos dalis. Kad ašrame nuolatos vyrautų ramybė ir
tvarka, privalu stebėti, kad čia nepatektų nepageidaujamų dy-
kinėtojų.

Kiekvienas čia esantis yra Haidakhano kareivis. Būkite parei-
gingi pareigos vardan. Pasiruoškite aukotis. Nesibaiminkite gy-
venimo potvynių ir liepsnų. Būkite budrūs ir pasirengę išgyventi
pasikeitimus. Perduokite šią žinią savo šalies gyventojams. Atėjo
skirtoji valanda! Ar suvokiate? Būkite budrūs!

1982 m. birželio 29 d.

Dėkoju jums visiems, kurie čia sunkiai dirbote su meile ir
pasišventimu.

Turite būti darbštūs / ištvermingi / uolūs. Letargija ir tingum-
as yra blogai. Dykas žmogus tarsi negyvėlis. Tik tie, kurie daug
dirba, iš tiesų yra gyvi. Užsiimti darbu yra kiekvieno žmogaus
pareiga, nesvarbu, turtingas jis ar vargšas, aukštas ar žemas, se-
nas ar jaunas, vyras ar moteris. Neturėtumėte dvejoti, prieš su-
teikdami net ir žemo lygio paslaugą, jeigu tai būtina. Jeigu aukštą
postą užimantis žmogus yra pasirengęs atlikti bet kokią paslau-
gą – netgi pačią menkiausią – tuo jis rodo pavyzdį kitiems.

Uoliai dirbdamas žmogus gali įtvirtinti ramybę savyje ir savo
pasaulyje. Jeigu kiekvienas dirbtų stropiai ir su meile, taika vieš-
patautų visame pasaulyje.

1982 m. liepos 29 d.

Atvykusieji čia neturėtų tingėti. Privalote būti pasirengę dirbti. Labai noriu, kad visi būtumėte drąsūs, aktyvūs ir uoliai dirbtumėte. Niekada nepraraskite drąsos. Kadangi gimėte, privalote siekti žygdarbių. O tam, kad būtumėte sėkmingi, privalote uoliai dirbti. Pasauliui reikia tvirtybės. Tapkite drąsūs ir skatinkite kitus neprarasti drąsos.

Kaip jau esu jums sakęs prieš kurį laiką, pasaulis pasikeis. Tingus žmogus bus našta pasauliui. Štai todėl liepiu jums uoliai dirbti ir įkvėpti kitus būti tokiais. Buvo tikrai vienas Kristus, tačiau Jo dėka daugelyje žmonių įvyko transformacija. Nemanyskite, kad bus daug Kristų, Ramų ar Krišną. Istorijos bėgyje užteko vieno žmogaus, kuris galėjo vadovauti kitiems ir pakeitė pasaulį.

Laikai pasikeis, taigi privalote širdyse apsispręsti būti darbštūs ir narsūs. Tiems, kurie yra stiprūs kaip plienas, lemta klestėti. Kad taptumėte stiprūs, nereikia tapti šiurkščiais ir beširdžiais. Tapti stipriau reiškia nepaisyti malonumų ir skausmo, nepaisyti šilumos ir šalčio.

Kūrinija yra didžiulė, ir joje yra daug doktrinų. Laikykitės vienos principinės – Tiesos, Paprastumo ir Meilės, praktikuokite karma joga.

Šis laikmetis, kur kas daugiau nei bet kuris kitas, yra didžiosios destrukcijos metas. Žmogų vergu pavertė jo paties žemesnioji prigimtis. Aš atėjau, kad vesčiau žmoniją aukštesniu keliu. Nepriklausau jokiai konkrečiai religijai ir gerbiu visas religijas. Siekiu visos žmonijos pakylėjimo. Žmonėse turi būti išugdytas

aukštesnysis aš ir atsisakyta žavėjimosi žemesniąja prigimtimi. Ji bus sunaikinta viso pasaulio šalyse keičiant žmonių širdis. Ar suprantate? Kadangi dabar tai supratote, privalote gyventi Tiesoje, Paprastume ir Meilėje. Šią žinią perduokite pasauliui.

Šis ašramas priklauso jums. Išmokite jo taisykles ir laikykitės drausmės, kol esate čia. Tuomet, kur tik eisite, mokykite kitus tokios pačios drausmės. Tapkite galingais ir padėkite kitiems elgtis taip pat. Būkite labai atidūs ir budrūs, pasirengę pasitikti gyvenimą ateinančiame laikmetyje.

1982 m. rugpjūčio 17 d.

Norėčiau pabrėžti dar kartą, kad privalote uoliai dirbuotis. Pasauliui reikalingas kruopštus darbas ir konstruktyvūs veiksmai, taigi privalote visiškai atsiduoti darbui. Negrįžkite atgal, bet verčiau eikite pirmyn. Kiekvienas jūsų žengtas žingsnis pasitarinaus pasauliui.

Pareigos vykdymas yra aukščiausiasis pasiekimas – aukštesnis nei kitos sadhanos, atgaila ir ramybė. Jūsų pačių pareiga yra svarbiausia. Uolaus darbo pasekmė yra laimė, o tinginystės – skausmas. Šiame pasaulyje bėdas prišaukia neveiklumas. Aš pakartotinai pabrėžiu, kad turite būti darbštūs, ir jums bus atlyginta.

Visi kurdami Draugijos Sodą ašrame dirbote uoliai, ir dabar galite regėti rezultatus – kaip jis sužaliavo. Dabar uoliai dirbuojatės ašramo vaisių sode. Pirmasis buvo skirtas daržininkystei, o šis – sodininkystei. Tačiau viso to darbo prasmė yra tai, kad

šie laukai nėra Man skirti: jie skirti visiems. Aš turiu tokią pačią teisę į šį turtą, kaip kad turite ir jūs.

Norėčiau, kad taptumėte drąsiais kariais ir atidžiai vykdytumėte savo pareigas. Tai jums į naudą.

Noriu, kad pasaulio žmonės būtų drąsūs ir bebaimiai. Iš tiesų, tie, kurie uoliai dirba, yra man priimtinesni, nei tingūs dvasingi veidmainiai.

Noriu, kad būtų išdildytas netinkamas neprievartos taisykymas. Vadovaudamasis klaidingomis doktrinomis, žmogaus prarado gebėjimą skirti gerį nuo blogio, tapo silpnavalis. Netinkamai nuolaidžiaujantieji kitiems sugriauna gyvenimo tikslą, tampa tarsi nemąstančiais asilais, tik velkančiais naštą ant savo nugarų.

Visi privalote susivienyti atlikdami šį visuotinį darbą tam, kad gyvenimo tikslą pasiektumėte čia ir dabar. Dievui pasišventę žmonės yra aktyvūs, tad šventyklos bei religiniai centrai, kurie Indijoje buvo sunaikinti, bus atstatyti. Žmonės vis geriau išsąmonina dvasinės galios veiksmingumą.

Kiekvienas jūs privalote savyje ugdyti didžią drąsą, kad įveiktumėte žalingas šio laikmečio tendencijas. Nebuvo šimto Ramų, Krišnų, Kristų ar Mozių, tačiau tai yra asmenybės, kurios pasauliui padarė milžinišką poveikį.

Dabar pokytis įvyks didžiuliu mastu, kaip kad Mahabharatos laikais.

Savo darbe nesitraukite atgal, bet eikite į priekį. Karma joga yra pirmoji pareiga.

Aš kartojau daug kartų visus šiuos dalykus ir anksčiau.

Kiekvieną akimirką, kiekvieną įkvėpimą, valgydami, miegodami ir dirbdami prisiminkite Viešpaties vardą.

1982 m. rugsėjo 14 d.

Bhadžanus reikia giedoti švelniai ir minkštai, kaip kad gelė skleidžia nektarą.

Tą pačią dieną, Babadži padeklamavo naują bhadžaną, tinkamą giedoti vakare.

RAM NAM TUM RATAT CHELORI

Ram vardą kartokite be sustojimo

Be sustojimo kartokite Rama vardą

RAM NAM TUM JAPAT CHELORI – kartokite

RAM NAM TUM BHAJAT CHELORI – giedokite

RAM NAM TUM PARHAT CHELORI – skaitykite

RAM NAM TUM MAN MAIN CHELORI – savo širdyje

RAM NAM TUM LIKHAT CHELORI – rašykite

RAM NAM TUM BARAT CHELORI – prisipildykite

RAM NAM TUM KAHAT CHELORI – sakykite

RAM NAM TUM BOLAT CHELORI – kalbėkite

1982 m. rugsėjo 16 d. (vakare)

Babadži paragino visus, kurie atvyko į Haidakhaną, grįžtant į savo šalis pasiimti Gautama Gangos vandens ir vibhuti (šventų pelenu). Juos reikia naudoti gydymui ir palaiminimui iš Haidakhano.

1982 m. rugsėjo 30 d.

Eiti ir rodyti Tiesos, Paprastumo ir Meilės kelią yra žmogaus svarbiausia pareiga ir aukščiausia joga. Kruopštus darbas – tai šio kelio savybė, nes tinginystė yra mirtis žemėje. Tik darbu galite laimėti pergalę prieš karmą. Visi privalote vykdyti savo priedermes geriausiai įmanomu būdu ir nenukrypti nuo šios pareigos. Tarnavimas žmonijai yra pirmoji pareiga. Šiais laikais išplito nežmoniškas elgesys ir tinginystė, todėl yra svarbu, kad uoliai dirbtumėte ir neprarastumėte širdies. Būkite drąsus, būkite darbštūs, uoliai dirbkite ir nenustokite drąsos.

1982 m. spalio 1 d.

Pokalbis su Babadži

Šventyklos salėje Haidakhane vakarietis sekėjas priėjo prie Babadži, norėdamas paprašyti leidimo gauti ilgalaikę vizą grįžti į Indiją ir Babadži perduoti visą jam priklausantį turtą. Šis vakarietis, kurį Babadži paskyrė eiti pareigas šventykloje, neseniai buvo gavęs jogos iniciacijos pasiūlymą iš kito asmens, ir jis paklausė Babadži, ar turėtų priimti šį pasiūlymą. Babadži atsakė vakariečiui, kad jis neturėtų iš nieko priimti iniciacijos ir turėtų vykti į savo šalį. Babadži komentaras buvo skirtas tiesiogiai tam vakariečiui.

„Jūs siunčiamas atgal į savo šalį, nes praradote tikėjimą. Jeigu būtumėte tikras sekėjas, turėtumėte nepalaužiamą tikėjimą ir ramų protą. Ką jūs veikiate manydamas, kad žmogus, kuris

pats nėra jogas, gali jus inicijuoti į jogą? Man tai nepatinka. Pavėsdamas jums pareigas šventykloje, aš priėmiau jus kaip savo sekėją. Savo sekėjams Aš suteikiu Abhaya Dhan, Savo apsaugos palaiminimą, kurio dėka jūs visuomet būsite apsaugotas ir nepristigsite drąsos. Aš esu atsakingas už jus ir jūsų išsivadavimą. Kokios tik iniciacijos jums reikėtų, Aš ją jums suteiksiu. Tad kodėl jūs turėtumėte abejoti ar jos ieškoti kur kitur?“. Vakarietis atsakė, kad jį tam paakino dvasinis godumas. Babadži tęsė: „Ko jūs iš manęs negavote? Jūsų tikėjimas turi būti toks nepajudinamas, kaip Meru kalnas. Net jeigu saulė ir mėnulis iškryptų iš savo kurso, man atsidavusio asmens tikėjimas neturi susvyruoti. Vardan Dievo, tikras sekėjas turi būti pasirengęs atsisakyti savo gyvenimo ir išsaugoti tikėjimą iki paskutinio atodūσιο. Niekuoomet nesivadovaukite klaidingomis doktrinomis. Jums teikiama apsauga kiekvieną akimirką“.

ŠRI NAMAI HAIDAKHANE VIŠVA MAHADHAM

1008 ŠRI HAIDAKHAN VALE BABE

(Višnu Datt šastrų žinovas kalba Šri Babadži nurodymu)

1982 m. spalio 30 d.

Haidakhan Višva Mahadham yra švenčiausia vieta žemėje ir Šri Haidakhan Babadži gyvenamoji vieta. Visi, kurie čia atvyksta, yra visuotinės šeimos nariai, pasižymintys puikiu charakteriu ir dėmesingumu.

Du bruožai, kurių Šri Babadži nemėgsta žmonėse, tai – bailus, tarsi avies, elgesys, kai žmogus akiai laksto paskui kitą, ir

apgaulé ar klasta. Šri Babadži apsireiškia pasaulyje tam, kad pakeistų tokią žmonių elgseną ir jų charakterius pakylėtų iki aukščiausio lygmens, kad taip apšviestų visą žmoniją.

Atvykusius į Haidakhaną bendraminčius vienija tikėjimas Babadži ir jo mokymu. Tikėjimas auga nuolat, kaip ir keliaujančiųjų pas Babadži žmonių skaičius. Šios vietos traukos didybę liudija tai, kad Babadži niekuomet nebuvo išvykęs už Indijos ribų. Kaip upės suteka į jūrą, lygiai taip ir žmonės iš viso pasaulio keliauja į Haidakhaną.

Pagal hindi tradicinį laiko matavimą, dabar esame 28-oje kalpoje. Kiekvienoje kalpoje pirmasis vyras ir moteris yra vadinami Manu ir Šatrupa. Nuo pačios kūrinių aušros Manu, iš kurio kilo Mansarovaras ir Šatrupa, atliko atgailą šioje šventoje vietoje. Čia, Kurmanachal Kailašo kalne, jie atliko pirmąją jagiją. Tuo metu čia nieko nebuvo, tik gūdus miškas. Nuo čia iki Delio ir į šiaurę viskas buvo nuklota sniegu ir ledu. Laikui bėgant kūrėsi miestai, ir ši vietovė tapo apgyvendinta. Kartu su Dievu Šiva, kurio pagrindinė vieta buvo čia, jie perkėlė Kailašo kalną į Tibetą, o Mansarovaro ežerą – į šiaurę. Pirmasis Manu atliko pirmąją jagiją čia, o paskutinis Manu jagiją atliko Tibeto Kailaše. Ir būtent čia atvyko gyventi Viešpats Šiva ir Parvati, Himalajų duktė. Viešpats Šiva visuomet čia esti su dievais, tarsi dvariškiais ir patarnautojais, ir kuria savas dieviškąsias žaismes. Viešpaties Šivos vieta yra Kailašo kalno viršuje, o senas urvas apačioje – dieviškoji Viešpaties Šivos askezių vieta. Pradinė havan kund (šventosios ugnies vieta) tebėra čia, Kailaše, kaip ir pirminio Mansarovaro ežero pėdsakai.

Tai buvo čia, ant Siddešvaro, viršukalnės šalia Kailašo, kur Viešpats Šiva atliko atgailą. Kai Viešpats Šiva buvo prie Kailašo kalno, o Viešpats Višnus prie Siddešvaro, didysis rišis Gautama atvyko padaryti atgailos. Pasitelkdamas galias, įgytas atgailos dėka, rišis sukūrė Gautama Gangos upę, kuri iki šiol tebeteka pro čia. Rišis Gautama kasdien ėjo prie Kailašo garbinti Viešpatį Šivą. Tuomet upė buvo labai plati ir sunkiai perbrendama, todėl rišis paprašė Gautamą Gangą susiaurinti savo vagą. Gautama Ganga užsispyrė ir atsisakė, tuomet rišis ją prakeikė ir nugramzdino po žeme, kur ji tekėjo požemiu, kad susijungtų su Ganga ties Varanasio miestu. Šis požeminis sujungimas tebeegzistuoja iki šiol. Tačiau laikui bėgant rišis pasigailėjo Gautama Gangos ir iškėlė ją į paviršių netoli Haidakhano, kur ji pradėjo tekėti mažesne srove, kaip šiandien. Kadaisė tai buvo didžiausia upė Indijoje. Tie, kurie maudosi šiuose šventuose vandenyse, išsivaduos nuo šio pasaulio priklausomybių.

Incidentas, įvykęs su Viešpačiu Višnumi, šiai vietai davė Haidakhano pavadinimą. Viešpats Višnus įsikūnijo kaip Haja Griva (arkliaveidis), nes demonui, turėjusiam arklio veidą, buvo išprašauta, kad jį įveikti gali tik būtybė su panašiu veidu. Viešpats Višnus įgijo šį pavidalą ir nužudė demoną. Tai įvyko čia, taigi, vieta tapo žinoma kaip Haja Griva Khand (Khand reiškia sritis, vieta). Laikui bėgant pavadinimas pasikeitė į Haidakhan.

Kartikėja, Viešpaties Šivos sūnus, abejodamas kartą paklausė, kas atsitiks žmogui Kali jugos amžiuje, kai pasaulyje bus tiek daug nelaimių ir vargo. Viešpaties Šivos dieviškasis atsakymas buvo toks: Jis apsireikš Kali jugos laikotarpiu, kad apšviestų

pasaulį ir išvaduoję tuos, kurie atsigręžę į Dievą. Dabar Šiva gyvena tarp mūsų (apsireiškęs kaip Šri Babadži), vykdydamas tarnystę žmonėms Haidakhan Višva Mahadham ašrame.

Haidakhane nėra ribojimų, nurodančių užsiimti tik vieno pobūdžio tarnyste ar mokymusi. Visi turi teisę savaip atsiduoti Dievui. Visi, čia susirinkusieji, gali jausti tobulėjimą, kurį įkvepia ši vieta. Ne visi, kurie atvyko čia, yra privilegijuoti ar turtingi, tačiau visus čia atvedė širdis. Kaip kad oras veržiasi į vakuumą, kad jį užpildytų, taip ir jus čia atvedė traukos jėga. Nors vakariečiai gimė technologiškai išsivysčiusiose kultūrose, idant galėtų realizuoti savo karminius troškimus, juos patenkinę jie patraukė pas Babadži.

Šri Babadži moko mus apie kūrinijos vienybę. Mes esame sukurti iš penkių elementų; mes esame visi viena dvasia. Visais atžvilgiais mes esame viena žmonija, viena žmogiška šeima. Ribotumai atsiranda dėl politinių įsitikinimų. Skirtumus ir atskirtumą kuria pasaulio lyderiai, mąstantys laiko, vietos ir kultūros sąvokomis. Visos žmonijos prigimtinei teisė yra mylėti ir sekti Dievą. Ribotumai kyla dėl klaidingų žmogiškų įsitikinimų. Šri Babadži pasirodė tam, kad apšviestų žmonijos protus, ir visi pažintų vienybę bei harmoniją.

OM NAMAH ŠIVAJA

1982 m. lapkričio 16 d.

Vienas iš svarbiausių dalykų yra tai, kad kuo dažniau būtų kartojamas Dievo Vardas. Šiuo būdu jūsų širdis ir protas bus apvalytas. Tik tuomet rasite Dievą savyje.

Protą gali apvalyti tik džapa. Tai yra vienintelis vaistas nuo šio proto ligos. Tol, kol jūsų protas ir širdis bus netyri, Dievas negalės gyventi jūsų širdyje. Vanduo, galintis apvalyti jūsų širdį, yra Dievo Vardas. Mokykite kiekvieną kartoti Dievo Vardą – visur.

Nenoriu regėti dykinėjančių žmonių. Džapa neatstoja karma jogos. Džapa ir darbas turi vykti kartu. Privalote aktyviai dirbti Dievo darbą, kaip karalius Janaka, kuris valdė savo karalystę nepaliaujamai kartodamas mantrą mintyse. Ardžuna, kovodamas Mahabharatos mūšyje, taip pat be perstojo minėjo Dievo Vardą.

Nenoriu, kad džapa taptų pretekstu dykinėti. Darykite džapa dirbdami darbą, ir būsite išlaisvinti. Noriu, kad Dievo Vardas būtų ne tarsi užsistovėjęs drumzlinas vanduo, bet žaižaruojanti, trykštanti versmė. Dirbkite ir skaidrinkite mintis, kartodami Dievo Vardą. Kartokite Dievo Vardą visiškai sukonzentravę savo dėmesį.

Privalote mąstyti apie kitus tikrai gerai. Kai susitinkate, sakykite „Džai mahamaja ki“.

Mahamaja yra didžioji visatos energija.

OM NAMAH ŠIVAJA

1982 m. gruodžio 24 d.

Sveikinu ir laiminu visus, čia susirinkusius iš tokios daugybės šalių šiuo ypatingu metu. Šiandien yra laimingiausia ir švenčiausia diena. Čia, Haidakhan Višva Mahadham ašrame, susirinko žmonės, išpažįstantys daugelį religijų ir tikėjimų, religingai švęsti Viešpaties Kristaus gimimo dieną. Kristaus sekėjai ir jį

mylintys žmonės aukoją savo darbą, kūną, protą ir sielą, kad su-
rengtų šias iškilmes.

Tai yra ypatinga istorinės svarbos diena. Šiandien visi yra pa-
laiminti. Jūsų kūnas, protas ir siela, viskas tapo tyra. Atvykote su
tikėjimu, meile ir atsidavimu, kaip ir praėjusiais metais, atšvęsti
Viešpaties Kristaus gimimo dienos su didžiuliu entuziazmu.

Tačiau turiu jums duoti vieną nurodymą. Jumyse turi vieš-
patauti žmogiškumas. Visų šalių žmonės turi vienyti vieni
su kitais kaip broliai. Visi jūs privalote būti laimingi ir sveiki,
vertinti gyvenimo džiaugsmą. Aukščiausias dalykas pasaulyje
yra karma joga, darbas be atlygio. Dykinėjimas paverčia žmogų
bedvasiu.

Skleiskite šią žinią savo šalyje – įneškite teismo šviesos į
kitų žmonių širdis. Leiskite jumyse slypinčiai žmogiškos meilės
sėklai ir žmogiškumui žydėti ir subrandinti vaisių. Kolektyviai
organizuotos jėgos visuomet yra stipresnės nei pavienės pa-
stangos. Tegu sklinda ši organizuota žinia po visą pasaulį. Vedos
skelbia: „Siekite išminties ir mokykitės. Žadinkite savo šalies
žmones.“

Vykite neapykantą ir pavydą iš savo širdžių. Šią mintį daug
kartų pabrėžė Biblija ir skelbė Kristus. Ten, kur tarpsta pavydas
ir neapykanta, nėra vietos jokiai religijai.

Visi jūs aukojote savo kūną, protą ir sielą gražindami Hai-
dakhaną. Dirbdami čia, visi čia investavote savo energiją ir
kruopščiai triūsėte. Šis Višva Mahadham ašramas atspindi jūsų
sielą. Šios vietos statinys dabar yra skirtas jums visiems. Jūs esa-
te atsakingi už šį statinį.

Būkite laimingi. Gyvenkite kartu ir gyvenkite taikiai. Senovės
laikų didžiųjų rišių žinia kol kas neįsitvirtino. Treta jugos am-
žiuje įvyko Šri Ramos inkarnacija, o Dvapara jugos – Šri Krišnos
inkarnacija. Netgi po didžiojo Mahabharatos mūšio viešpatavo
nuodėmingieji ir kentėjo nekalti žmonės. Taigi, didžiųjų rišių pa-
laiminimai – kad visi žmonės būtų laimingi – nebuvo įgyvendinti
netgi anais laikais. Tačiau, kartodami OM NAMAŠ ŠIVAJA mantrą
kaip pagrindą, stipriai viliamės, kad žmonės, atvykę iš tiek daug
šalių, perims į save šią vibraciją, ir tuomet įsivyras taika.

1982 m. gruodžio 26 d.

Esu laimingas matydamas jus čia, laiminu jus ir sveikinu at-
vykusius, organizuojančius ir prisidedančius prie to, kad šven-
čių iškilmes vyktų sėkmingai. Jūsų širdyse buvo pasėta teisu-
mo sėkla tam, kad uždegtumėte kitų žmonių širdis. Aš siekiu
bendro gėrio žmonijai. Gelbėdamas žmoniją, kiekvienas bus
išgelbėtas.

Kai kurie vadovai paskleidė po pasaulį nuodus. Noriu šiuos
nuodus pašalinti. Mokykitės mylėti savo religiją ir save priim-
kite kaip savo šalies kareivį. Jauskite tai savo širdyje. Privalote
dirbti, kad būtų pakylėta žmonijos sąmonė ir su šaknimis išrau-
tas išdidumas, pavydas ir neapykanta. Šiandien žmonija gyvena
dideliame pavojuje, neužtikrinamas žmogaus ir turto saugumas.
Ši problema nėra būdinga tik vienai tautai, tai liečia visą visatą.
Susivienykite kaip organizacija, kad taptumėte galingi ir pelny-
tumėte daugumos čia dalyvaujančių žmonių geranoriškumą.

Susivienykite meilėje, kad pakylėtumėte save. Visi privalote šiandien duoti įžadus paaukoti viską, kad įgytumėte vidinę vienybę. Atsikratykite prieraišumo savo širdyje ir būkite pasirengę teisumo vardan šokti į gyvenimo liepsnas ir vandenį. Būkite pasirengę sudegti iki pat pelenų, jeigu to reikės apginti viešą gerį ir teismą.

Dar ir dar kartą kartoju, kad dykinėjimas yra tarsi mirtis, ir jis jus sunaikins. Dykinėjantis žmogus yra našta šiai žemei, todėl kiekvienas privalo uoliai dirbti. Leiskite laiką dirbdami. Darbas yra gyvenimas. Darbas yra religinės apeigos. Žmogus, leidžiantis savo gyvenimą dykinėdamas, yra tarsi miręs. Atėjo laikas, kada turite dirbti tam, kad būtumėte išgelbėti.

Šiame pasaulyje pokyčiai vyksta kas minutę. Tai, ką jaučiame ar darome šią akimirką, jau kitą akimirką gali pasikeisti. Atėjo laikas, kad ten, kur tyvuliavo jūra, išaugtų dideli miestai, o jūra bus ten, kur kadaise plytėjo miestai. Esate apsišvietę ir žinote šiuos dalykus, taigi, nėra būtinybės jums pasakoti daugiau apie tai.

Karma joga yra aukščiausia šio laikmečio religinė praktika, kuri jus išvaduos. Šventraščiai teigia, kad kiekvienos jugos pa- baigoje jums padės tik karma joga.

Tik Dievo Vardo kartojimas jums bus naudingas; priešingu atveju, viskas yra beviltiška. Padėkite sau kartodami Viešpaties Vardą. Visi jūs žinote, kad Dievo Vardo kartojimas yra pats aukščiausias dalykas.

Kodėl nukreipiate savo protus į pasaulio trumpalaikius dalykus? Kodėl neskiriate laiko meditacijai ir Viešpaties Vardo kartojimui? Priartėkite prie Dievo. Būkite drąsūs ir visuomet ženkitė pirmyn.

Bus daug kalnų, kuriuos reikės perkopti, tačiau nesustokite, kol nepasieksite tikslo. Būkite stiprūs ir visada išlikite ryžtingi.

1983 m. sausio 5 d.

Visi privalo atvykti daršanui į kirtaną ir aarti laiku. Valdykite savo laiką efektyviai, kad būtumėte operatyvūs. Kai vyksite atgal į Vakarus, atlikite aarti ir kirtanus tinkamu metu. Kiekvienas gali daryti aarti ir pužsas savo namuose.

Nemėgstu dykinėjimo ir liežuvavimo. Jus gimėte šioje Žemėje tam, kad dirbtumėte. Uoliai dirbkite! Ką parodysite Dievui, kai įvyks mirtis? Ne tik čia, bet kur tik bebūtumėte, uoliai dirbkite!

BHOLE BABA KI DŽAI

MAHAMAYA KI DŽAI

1983 m. sausio 9 d.

Visi jūs privalote būti drausmingi. Nepraraskite budrumo 24 valandas per savaitę. Jeigu nesilaikote drausmės ir švaistote savo laiką, nėra prasmės keliauti į Haidakhaną.

Visi privalo duoti įžadus dirbti ir tarnauti, teisingai mąstyti ir daryti gera, protu puoselėti tinkamas mintis.

Buvo daug jogos rūšių – Bhakti joga, Gjana joga, Prem joga – tačiau šiuo metu jums gali padėti tik karma joga.

Aš jums liepiu savo laiką leisti darbščiai triūsiant. Ką tiktai bedirbtumėte, darykite tai Babadži vardu. Kai tiktai gausite pinigų, išleiskite juos gerais tikslais.

Sakau jums tai, nes atlieku tarnystę žmonijai – dirbti, gerai mąstyti ir pašvęsti jai savo gyvenimą. Šios jugos amžiuje privaloma viena – tarnystė per karma jogą. Visi privalote skleisti šią žinią. Šios mintys ir priesakai paliečia vis daugiau ir daugiau žmonių. Šie žodžiai privalo skambėti kiekviename pasaulio kampelyje.

Trokštu, kad visatoje vyrautų harmonija. Mano planas – meilės ir santarvės, kad liūtas ir ožka galėtų gerti iš to paties šaltinio.

Nemėgstu dykinėjimo. Uolus darbas yra naudingas. Kai ateis laikas, privalote pasiruošti atlikti bet kokį darbą, kuris jums bus skirtas.

1983 m. sausio 16 d.

Kasdien jums duodami pamokymai.

Visi, kurie esate čia, iš visų šalių, privalote duoti įžadą skleisti Babadži žinią. Padėkite tiems, kurie buvo apgauti, ir parodykite jiems teisų kelią. Šiandien įvairių šalių visuomenės išsigimė.

Privalote joms padėti. Įkvėpkite jas mintimi, kad darbas yra aukščiausiasis dalykas.

Eikite drąsiai ir narsiai. Tęskite darbą, kad patobulintumėte žmoniją ir įtvirtintumėte Tiesos Kelią. Noriu drąsių ir narsių žmonių kūrinijos, ir jūs turėtumėte kurti drąsą ir narsią kitą kartą.

Aš nusiteikęs prieš neprievartą, kuri žmogų paverčia bailiu. Kovokite už tiesą! Žvelgti gyvenimui į akis kasdien reikia turėti didelės drąsos.

Daug kartų jums sakiau, kad vien karma joga atneš jums išsivadavimą.

Noriu, kad būtumėte budrūs ir akylūs. Būkite pasirengę priimti pasaulio iššūkius.

Mąstykite gerai – būkite geri – darykite gerus darbus.

BHOLE BABA KI DŽAI!

1983 m. sausio 22 d.

Po vakarinės *arti* ceremonijos, kai buvo giedami bhadžanai, Babadži paragino žmones šokti aplink šventyklą. Šoko apie 25 žmonių dešimt ar penkiolika minučių.

Vėliau Babadži tarė: – Taip, kaip šokote aplink šią šventyklą, lygiai taip pat savo mieste, kaime ar savo šalyje privalote šokti aplink šventyklą, ar murti, ar Babos fotonuotrauką, grupėmis, garsiai kartodami kirtanus ar Om Namah Šivaja, ne rečiau nei kartą per mėnesį. Per pasaulį Om Namah Šivaja turi būti skleidžiama šiuo būdu. Neturi likti nė vienos vietos, kurioje nebūtų kartojamas Om Namah Šivaja vardas; jis turi būti skleidžiamas visuose namuose.

Šis Om Namah Šivaja yra tarsi nektaras; pamaitinkite kiekvieną šiuo nektaru. Tai yra pirminė mantra. Kai atsirado Pirmapradė Energija, pirmoji mantra, kurią ji ištarė Savo šventa burna, buvo Om Namah Šivaja.

Šri Mahaprabhudži niekada nejaučia jokios neapykantos jokiam kastai ar tikėjimui. Galima išpažinti bet kurią religiją, galima užsiimti bet kokia praktika ar rinktis bet kokį kelią, tačiau privalu būti humaniškam.

Šiuo metu svarbiausias dalykas pasaulyje – tapti žmogišku;

tai pirmasis žingsnis. Šri Mahaprabhudži nori, kad jūs bendradarbiautumėte. Laikydami Jo priesakų, privalote būti žmogiški. Kiekvienas žmogus privalo pasižadėti visa širdimi, kad bendradarbiaus su Babadži. Babadži padės jam tapti humanišku. Tai yra vienintelė paslauga, kurios Šri Mahaprabhudži prašo jūsų.

Kiekvienas privalo žvelgti į savo šalį kaip į dangų ir atsakyti minčių apie „aš“ ir „mano“.

Nukreipkite visas pastangas vykdydami tarnystę savo šaliai ir žmonijai.

JAI MAHA MAYA KI JAI.

Ši žinia, kuri buvo pasakyta čia, turi būti skleidžiama po visą pasaulį tarsi elektra. Darykite tai nedelsdami.

Džai Maha Maya Ki Džai! Džai Maha Maya Ki Džai! (kas reiškia Garbė ir šlovė didžiajai pirmykštei, kūrybinei energijai) turi būti jūsų devizas ir tarpusavio pasisveikinimas.

1983 m. sausio 29 d.

Dievas gyvena tik švarioje aplinkoje. Jeigu jūs gyvenate nešvaroje, kaip Dievas gali gyventi jūsų širdyje? Taigi, norėdami pasiekti Dievą, siekite švaros.

Gyvenimas susideda iš veiklos, (krijos), valgymo, gėrimo, atėjimo ir išėjimo. Visa yra pripildyta veiklos, kiekviena akimirka yra užpildyta veiksmu. Kiekvieno pareiga būti aktyviems, nes tinginiavimas suteršia. Tie, kas gyvena Haidakhane, privalo palaikyti švarą, praustis ir puoselėti tik švarias mintis.

DŽAI MAHA MAYA KI DŽAI!

1983 m. vasario 2 d.

Per vakarines maudynes

Vieną dieną mano kūnui bus lemta išdžiūti, tad stenkitės jį tepti taupydami alyvą. Šis kūnas yra skirtas tik tam, kad tarnautų žmonėms.

Visos gyvos būtybės, gyvūnai, gėlės, augalai ir akmenys įgijo formą iš Dievo, ir šis kūnas buvo Dievo duotas tam, kad atliktų pareigą pasaulyje. Taigi, aš įgijau kūną tam, kad įvykdyčiau pareigą ir tarnystę visoms žmogiškoms ir gyvenančioms esybėms.

Tačiau kai į šį pasaulį ateina žmonės, jie pamiršta šią pareigą ir pasiduoda prisirišimo iliuzijai, ima mąstyti „aš“ ir „mano“ sąvokomis, ir taip pamiršta Dievą.

DŽAI MAHA MAYA KI DŽAI!

1983 m. vasario 16 d.

Babadži yra širdingai gailestingas.

Babadži įgyvendins visus jūsų troškimus, jeigu pas Jį ateisite.

Mainais Jis jūsų paprašys būti žmogiškais. Privalote dirbti.

Privalote daryti savo darbą, koks jis bebūtų, pagal savo galimybes.

Kiekvieną akimirką privalote būti budrūs.

Privalote būti ištikimi savo šaliai.

Tai yra veiklos laikmetis, kaip tai aiškinama Bhagavad Gitoje.

1983 m. kovo 21 d.

Noriu pasveikinti visus žmones, kurie čia pasiliko (kai Šri Babadži vyko į Vrindavaną ir Bombėjų) papuošti šią kirtanų salę, suteikdami jai grožio ir orumo. Sveikinu jus, nes pamėginote nuleisti ant žemės dangų. Švara, grožis ir orumas, kurį sukūrėte, verti aukšto įvertinimo. Dabar kiekvieno pareiga yra tai prižiūrėti.

Kiekvienas žmogus turėtų suvokti savo priedermę. Tikras žmogus yra tas, kuris vienodai gerai dirba savo darbą/vykdo pareigą, nesvarbu, ar aš esu. Jūs šią salę taip meistriškai išgražino, kad jums džiaugiasi visi aplink, gamta ir netgi patys dievai. Ši salė virto dieviškųjų būtybių buveine.

Kaip sakiau jums anksčiau, dalykas, kuris privalomas šiame laikmetyje, – yra darbas. Visais laikmečiais žmonės siekė išgelbėjimo per įvairias veiklos rūšis ir sadhaną (dvasinę discipliną), tačiau šiame amžiuje išsilaisvinimą galima pasiekti tik per sunkų darbą. Noriu tikrų, praktiškų žmonių, nes tik toks žmogus yra tikras, kuris gyvena, kaip reikalauja laikmetis. Pavyzdžiui, Ardžuna garsėjo kaip karma jogas, ir netgi karalius Janaka tapo žinomas vien dėl to, kad praktikavo karma jogą (nesavanaudišką darbą). Turėtumėte siekti tobulėjimo šiame karma jogos kelyje tokiu pačiu būdu. Bėdas, kurios apninka mus šiame pasaulyje, galima įveikti karma joga. Tapkite šio laikmečio pionieriais ir ieškokite tiesos. Tapkite pašėlusiais ir žadinkite tiesą savyje – štai kur yra tikroji joga.

(Babadži, komentuodamas, kaip atliekamas kirtanas, tęsė toliau, kaip iš tiesų reikėtų giedoti ir atlikti kirtaną).

Kirtanas turėtų sklisti natūraliai, per sielą. Kai giedate, jūs ir besiklausantys kirtano, turi mėgautis juo. Jis turi būti giedamas harmoningai. Įdėkite į jį savo sielą, ir jis išsilies. Negiedokite kirtano, tarytumei varžytumėtės ar rungtumėtės vienas su kitu, mušdami labai greitus ritmus – melodija turi lieti visu savo įstabiu grožiu.

DŽAI MAHA MAYA KI DŽAI!

1983 m. balandžio 10 d.

Kalba šastrų žinovas

Viešpats sako: „Šventasis visuomet gyvena Mano širdyje, ir Aš esu šventojo širdyje. Šventasis žino tik Mane vieną, mąsto apie Mane vieną, ir aš žinau jį kaip tą vienintelį, kuris yra Man atsidavęs iš tiesų“.

Šventųjų žodžiuose slypi vibracija ir energija, kuri turi galią šalinti ydas ir blogį pasaulyje. Jų žodžių vertė pasireiškia uždegant kitus. Štai todėl šventraščiuose sakoma, kad juos reikia nuolat skaityti, apmąstyti ir praktiškai įgyvendinti.

1983 m. balandžio 10 d. (vakaras).

Kalba šastrų žinovas

Kada apsireiškia Aukščiausiasis ir pasirodo ant gyvenimo pakilumos, į jūras išplaukia visų pasaulio religijų laivai. Knygose, parašytose prieš keletą tūkstantmečių, aiškiai rašoma, kad Dievas ateina įvairių religinių kelių sekėjų labui, kad juos

suvienytų. Kaip mums pasisekė, kad galime regėti šią dievišką žaismę savo akimis!

Šri Babadži pastatė šventyklas įvairių dievų garbintojams – Viešpaties Krišnos, Viešpaties Brahmos, Surija Narajan (Saulės Dievo), Guru Gorakhnath, Viešpaties Kartikėjos (jis buvo šešiagalvis, vyriausiasis Viešpaties Šivos sūnus), Dattatreja Bhagvan (Viešpats Brahma, Višnus ir Šiva kartu), Motinos Deivės su Ganeša ir Bhairava, Viešpaties Hanumano, Sitos ir Ramos ir kt. Visiems dievams čia buvo parodyta pagarba: jie turi teisę būti garbinami. Tuo pačiu metu jie simbolizuoja visas religijas.

Šioje šventoje vietoje Šri Babadži surengė guru Granto Sahibo išraiškingą skaitymą. Šitaip jis rodo pavyzdį, kuriuo visi turime vadovautis. Kai tokios šventraščių studijos vyksta šventosiose vietose, jos įkraunamos dieviškąja energija, ir, tarsi Ganges upės vandenių tėkmė, neša naudą visam pasauliui. Kai vyksta tokių šventų raštų išraiškingi skaitymai, vibracijos perskrodžia tris pasaulius – bhu – žemę, bhuvah – atmosferą, svah – dangų. Tačiau guru Granto Sahibo išraiškingas skaitymas praeitais metais ir šiais metais čia, Višva Mahadham ašrame, pasieks aukščiausiąjį dangų – Sachkhand – septintą dangų, kuris yra Absoliučios Tiesos dangus.

Rišis ir Maharišis visuomet išraiškingai skaitė ir studijavo šventraščius šventose vietose, nes norėjo, kad garso bangos praskverbėtų pro septynis dangaus skliautus: bhu-bhuvah-svah-maha-japa-tapa-sat (žemę, atmosferą-dangų, didįjį dangų – žinių dangų – atgailos dangų – Tiesos dangų). Tam, kad garsas perskroštų septynis skliautus, būtina studijas vykdyti tokiose šventose vietose.

Guru Nanakas atėjo labai arti prie Haidakhano, kad atliktų tapasya (praktikuotą askezę). Keliaudamas į Ritha Sahib (šventą vietą Himalajuose), jis praėjo pro Haidakhaną ir dešimtąjį (sikhų religijos) guru Govindą Singhą, savo strėle sukūrė vandens versmę ir ežerą prie Hemkund (Aukštinis ežeras), Haidakhano šiaurės rytuose. Ežeras vis dar tebėra, ir tai yra šventa vieta. Guru Harkrišanas sukūrė Hariškundą. Grįždamas atgal į Nanakbatą, guru Nanakas vėl praėjo pro Haidakhaną. Jis nurodė, kad įspausotos pėdos paliks ženklus, praturtinančius tą vietą šventomis vibracijomis.

Haidakhano grožis kyla dėl to, kad šalia jo yra Kailašo kalnas, kuriame Viešpats Šiva atliko atgailą, ir Siddešvaro kalnas, kur Viešpats Višnus atliko askezę. Šalimais yra kitas dvasinis centras: Hemkund, kur guru Nanakas atliko atgailą. Dėl šios priežasties ši vietovė yra ypatingai šventa. Ką tik tokie šventieji, kaip guru Nanakas, bebūtų skelbė, Šri Babadži tam suteikia praktinį pritaikymą, t.y. skatina žmones vykdyti Jo priesakus. Šri Babadži rodo mums praktinę didžiųjų šventųjų, kaip guru Nanakas, kuris nepropagavo konkrečios religijos ar kulto, mokymų pusę. Jis perdavė mokymą apie dvasinį tobulumą, kuris tinka visai žmonijai. Vykdyti šiuos priesakus reiškia realizuoti gerį visai žmonijai, žmonijos vienybę, atskiros sielos vienybę su visuotine Siela. Būtent dėl to, kad Šri Babadži skleidžia šį mokymą, mes galime suvokti vienybę. Guru Nanakas tai darė žmonijos labui su dideliu pasiukojimu! Dabar jo mokiniai siūlo aukoti savo gyvenimą religijų vienybės ir tiesos labui. Dabar Šri Babadži skleidžia šiuos mokymus per visą pasaulį. Ko tiktai guru Nanakas moko,

Babadži pritaiko veikloje. Tik po daugelio metų šie mokymai įgyvendinami praktiškai. Kai juos skelbia šventieji, žodžiai yra skaitomi, apmąstomi, ir tik daug vėliau pritaikomi praktiškai. Atėjo laikas guru Nanako mokymus diegti į gyvenimą.

Mes savo ribotais protais skaičiuojame laiką prieš ar po Kristaus gimimo. Indijoje laikas skaičiuojamas pagal tam tikrų didžiųjų imperatorių, pvz., Vikram Sambat ar Šak Sambat, valdymo epochas senoviniais laikais. Tačiau iš tikrųjų laiko negalima išmatuoti. Laikas yra neribotas. Šri Babadži: šie milijonai ir milijardai metų yra tarsi akies mirktelėjimas.

Vien tiktai šių šventraščių garsas apvalo, netgi nesuprantant jų reikšmės. Taigi, įdėmiai klausykitės ir semkitės iš jų naudos. Tai nėra įprasti žodžiai ir sakiniai, kuriuos kažkas parašė. Jų garsai ir žodžiai yra tarsi mantros – pakrauti dvasiškai. Sakoma, kad intelektualai rašo tam, kad paaiškintų, tačiau tokių paaiškinimų prasmė išaiškėja vėliau, nes pirmiausia pateikiami itin aukštai realizuotų sielų žodžiai, po kurių gali sekti paaiškinimai. Tai, ką šventasis sako ar rašo, neturi būti matuojama intelektu.

Šri Babadži atėjo tam, kad įtvirtintų teisumą ir pašalintų neteisumą. Jis turi didžiausią ir aukščiausią galią, tačiau atėjo žmogišku kūnu, kad padarytų tai, kam kiti neturi galios. Likdamas Haidakhane, Šri Babadži apsireiškia visame pasaulyje.

Kiekvienais metais čia atvyksta žmonių iš viso pasaulio, kad gautų Jo daršanus. Netgi nevykdami čionai, daugelis savo šalyse išgyvena ir jaučia Babadži. Tačiau kai jie atvyksta čia, Babadži jiems suteikia daršaną, tikrąjį išgyvenimą. Atvykę čia įsitikina, kad Jis yra tas pats. Tai yra Babadži didybė – neišvykdamas iš

savo šalies Jis naudoja Savo galias per visą pasaulį. Praeitais metais čia susirinko atstovų iš dvidešimties šalių švęsti ypatingų Kalėdų, kurios palietė visų širdis.

Indijoje yra daug vietų, kur buvo įsteigti Šri Babadži ašramai. Indijai labai pasisekė, kad ji yra dieviškųjų inkarnacijų, kaip Rama ir Krišna, vieta, kurioje pasirodė daug šventųjų, kaip guru Nanakas. Be to, Šri Babadži laimina žmones Indijoje individualiai, lankydamas sekėjus ir eidamas nuo vieno namo iki kito.

Babadži baigė kalbą:

Visi jūs esate Haidakhano kareiviai. Vykdykite savo pareigą su tikėjimu ir atsidavimu. Privalote guiti neapykantą ir pavydą iš savo širdžių, idant tai būtų tikra tarnystė. Visi privalote kopti į pergalės kalną.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. balandžio 15 d.

Turėtumėte giedoti pamaldžias giesmes taip, kad muzika sužadintų jūsų sielą – ji turėtų sukelti gilius jausmus. Tai neturėtų būti ritmo lenktynės ar balsų rungtynės. Turėtumėte giedoti su meile. Negiedokite taip, tarsi dalyvautumėte teatro spektaklyje. Giedoti turėtų tik tie, kurie išmano, kaip reikia. Kai skleidžiate muziką, ji turėtų paliesti širdį taip, kad protas apie tai atsimintų.

1983 m. balandžio 20 d.

(Per Haidakhandi Samadž draugijos metinį susirinkimą šastrų žinovas skaito Babadži kalbą, kurią jam padiktavo tą dieną šiek tiek anksčiau)

„Haidakhandi Samadž pareigos“

Su dideliu malonumu kreipiuosi į HAIDAKHANDI SAMADŽ pusmečio susirinkimą. Pagrindinis samadž tikslas yra tarnauti žmonijai. Tarnavimas žmonijai yra geriausia tarnystė Dievui. Mūsų devizas: „Religinės apeigos – tai darbas“. Mūsų, kaip dirbančiųjų tarp samadž, pareiga yra rodyti kelią tiems, kuriems reikalinga pagalba, įkvėpti juos įveikti letargijos būseną, kuri yra neveiklumo pasaulyje priežastis, ir paskatinti juos dirbti. Todėl pirmiausia noriu išnaikinti jūmyse letargiją. Šioje jugoje, vienintelis būdas įgyti siddhi (magiškų galių), tapti išties stipriais, yra veiksmas.

Mūsų svarbiausia pareiga yra skleisti žinią apie karma joga per pasaulį. Mes patys rodome tokį pavyzdį praktikuodami.

Vien karma jogos dėka galima nepaprastai suklestėti. Privalome dirbti iki paskutinio atodūσιο.

(Šastrų žinovo komentarai visuotiniam susirinkimui)

HAIDAKHANDI SAMADŽ yra senovinė draugija, tačiau laikui bėgant nutrūko jos veiklos tęstinumas. Apsireiškęs Šri Mahaprabhudži suteikė mums malonę per naują įtvirtinti Samadž. Ne taip seniai Haidakhanas buvo nepasiekiamą vietą,

tačiau, sutvarkius transportą ir kitas susisiekimo priemones, kiekvienam lengva čia atvykti. Dabar netgi yra maisto atsargų pamaitinti alkanus, pagirdyti ištroškusius, aprengti neturinčius drabužių.

Mes visi matome savo akimis tai, kad Pats Šri Mahaprabhudži yra didžiausias karma jogas. Jis nuolatos būna šalia, kad mus mokytų karma jogos, vadovauja visam darbui be atvangos, nuo ryto iki vakaro, nereikšdamas jokių savo poreikių ar troškimų. Stebina tai, kad vienas iš Šri Mahaprabhudži darbo metodų – užtikrinti, kad čia vyktų žmonės iš visų pasaulio kampelių. Jo žinia greitai visur pasklinda – tūkstančiai ateina išgyventi Jo daršaną. Kai kurie šventi žmonės išvyksta iš šalies skleisti savo mokymą, tačiau buitinė inercija vis tiek pasiglemžia jų darbą. Šri Mahaprabhudži niekada nebuvo palikęs šio dieviško centro, kad nuvyktų į užsienio šalis, tačiau Haidakhanas vardo šlovė pasklido po keturis pasaulio kraštus.

Šio susirinkimo tikslas yra leisti mums visapusiškai suvokti tai, kad, tarsi vieno tėvo vaikai, privalome padėti vienas kitam įveikti pavydą ir neapykantą, skleisti gerą valią tarp žmonių.

Tikrasis Šri Babadži stebuklas yra tai, kad Jis transformavo šią vietą vien Savo dvasine galia. Anksčiau čia buvo plyna vieta, o dabar žaliuoja sodas, pro kurį teka gausybės upė. Be išorinės pagalbos, vien tiktai Jo tobulos Esysbės dėka, keliose Indijos valstijose, taip pat ir užsienyje, buvo pastatyta daug šventyklų ir ašramų. Per trylika metų, nuo tada, kai Jis apsireiškė, čia atvyko ir buvo palaiminti daugybė įvairių gyvenimo kelių einančių žmonių.

1983 m. gegužės 24 d.

Tapkite humaniškais.

Vienintelė religija yra humanizmas. Turi vyrauti tolerancija ir atlaidumas. Mūsų pareiga yra rodyti pavyzdį. Kiekvienas privalo būti žmogiškas. Kiekvienas privalo būti narsus, drąsiai pasitikdamas gyvenimo sunkumus. Saugokite save ir kitus nuo adharma (neteisėtumo) pasaulyje. Bailūs žmonės yra tarsi mirę žmonės. Noriu sukurti drąsių žmonių pasaulį, kad jie priimtų gyvenimą tokį, koks yra.

Visi privalote duoti įžadą padėti vargstantiems, eidami nuo vieno namo prie kito, iš vienos vietos į kitą. Privalote išrauti žmogų žlugdantį neveiklumą su šaknimis. Neveiklumas ir dykinėjimas yra pagrindiniai žmogaus tobulėjimo stabdžiai. Jeigu išmoksite teisingos veiklos, galėsite bet ką padaryti. Veikla yra Maha joga – aukščiausioji joga. Tobulėkite per veiksmą. Įvairių šalių politiniai lyderiai propaguoja neveiklumą per streikus. Neturėkite nieko bendra su tuo. Žmogus sutvertas veikti.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. liepos 5 d.

Dabar, drąsieji, būkite pasirengę dirbti! Būkite narsūs. Noriu bebaimių žmonių. Nemėgstu bailių. Dabar reikalingi drąsūs žmonės. Geriau mirti drąsiai pasitinkant gyvenimą. Gyventi kaip bailiui yra gėdinga. Čia nėra vietos bailiams.

Pabuskite! Būkite drąsūs! Dirbkite ir mirkite Rama (Dievo) vardan. Eikite dirbti Draugijos Sode. Visi jūs esate drąsūs žmonės.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

(Babadži tęsė toliau komentuodamas, kaip sekėjai taria „Džai“).

Kai sakote „Džai“, tarkite taip, tarsi drebėtų žemė ir leistųsi dangus! Netarkite kaip koks negyvėlis, nenoriai ir be gyvybės. Turėsite laiko būti be gyvybės, kai būsite mirę. Tarkite „džai“ su meile ir entuziastingai, kad žmonės suprastų, jog kažkas čia aplinkui gyvena. Kol esate gyvi, būkite gyvybingi, dvasiškai užsidegę, drąsūs.

1983 m. liepos 28 d.

Per rytinį daršaną. Paklaustas, kokia bus šio mėnesio sandeš (žinia), Šri Babadži atsakė:

Pradedant nuo šiandien bus atliekama „Parhiv Pudža“. Šis mėnuo (Savan mėnulio mėnuo, prasidedantis nuo Gurupurnima) yra dharmiškas, grožio ir žavesio kupinas mėnuo. Tai žalumos suvešėjimo metas. Mahaprabhudži sveikina jus šia proga. Tebūnie tai laiminga diena!

Būkite laimingi ir taikūs. Mahaprabhudži laimina jus, siūsdamas laimę ir taiką.

Pagrindinis Mahaprabhudži įsakymas yra laikytis punktualumo vykdant visas savo pareigas. VISUOMET. Tie, kas nesilaiko šio įsakymo, likti negali. Jeigu negalite būti punktualūs, neturite teisės būti čia. Kiekvienas, kuris padarys šią rimtą klaidą, turės išvykti.

Jūs čia atvykote dvasiniam augimui. Pamėginkite pasiekti dvasinės pažangos. Turėdami laiko užsiimkite bhadžanais, meditacija, kirtanais ir tarnyste.

Privalote išsaugoti taikią Haidakhano vibraciją. Netrikdykite ašramo taikių vibracijų netinkamais veiksmais. Mahaprabhudži turi labai griežtą nuomonę apie tai. Tie, kas trikdo ašramo ramybę, privalo išvykti.

Tie, kurie atvyko į Haidakhaną, privalo bendradarbiauti palaikydami harmoniją ašrame. Jie privalo dalyvauti aarti ir visoje veikloje.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. liepos 30 d.

Šiandien sėdime po žvaigždėtu dangaus skliautu, maloniai ir taikingai nusiteikę, didingų žaliuojančių medžių lapija ir vijokliais pasidengusių Himalajų kalvų papėdėje. Medžių šakos, apsipylusios daugybe žiedų, švelniai sūpuojasi vėjelyje. Šiuo metu Gautama Gangos vandenų srovė yra greita ir stipri. Oras toks švelnus, vėsus ir aromatingas. Dabar yra Savan mėnuo, ir jo svarba buvo paminėta šventraščiuose. Šį mėnesį turėtumėte pasninkauti ir atlikti atgailą. Turėtumėte valgyti tik vieną kartą per dieną. Didžiąją dienos dalį reikėtų skirti meditacijai. Geriausia meditacija – skirtų pareigų vykdymas. Įsakymų vykdymas yra tikroji joga.

Kai žmogaus gyvenime išsidėsto ypatinga žvaigždžių konfiguracija, tik tada jis gali atvykti į šventą vietą ir susitikti su šven-

tais žmonėmis. Tik tokių žmonių draugijoje jis gali patirti dvasinės vibracijas ir giedodamas kartoti Dievo Vardą.

Kada žmogaus gyvenime blogos karmos artėja prie savo pabaigos, jis natūraliai trokšta vykti į šventas vietas ir būti gerų žmonių draugijoje. Kita vertus, kai žmogaus nuodėmingumas pasiekia kulminaciją, jį traukia prie žemų vibracijų vietų ir prastos draugijos. Jo karma neleidžia jam likti šventoje vietoje. Štai todėl kiekvienas žmogus privalo eiti tiesos keliu.

Gautama Gangos bangos šniokščia, srūva poetišku ritmu. Tūkstančiai žmonių turi jausti dėkingumą už savo gyvenimą jos šventiesiems vandenims. Išsimaudžius juose, praeina visi negalavimai.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI !

1983 m. rugpjūčio 2 d.

Dhuni (šventos ugnies ugniakuras) pastato, kuriame yra nauja šventa vieta (asana), durys ir langai buvo palikti atviri. Tai reiškia, kad šventovė yra atvira visiems, kas jie bebūtų, iš kurios vietos jie beateitų. Nepaprastai svarbu, kad kiekvienas, kuris čionai atvyks ir norės tobulėti dvasiškai, patirtų dhuni daršaną. Šis dhuni nėra naujas, nors jis neseniai buvo pastatytas. Tai yra labai senas dhuni. Mahaprabhudži ne tik sukūrė šį dhuni Savo rankomis, tačiau Pats prižiūrėjo ir vadovavo kiekvienai smulkmenai darbe.

Šri Mahaprabhudži baigė Savo kalbą tardamas: „Be dhuni, nebus meditacijos, be guru nebus žinių“.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugpjūčio 2 d.

Kalba šastrų žinovas

Kiekviena šios vietos – Haidakhan Višvamahadham – dalelytė turi galią apšviesti mus. Daugelyje religijų ugnis yra šventa ir naudojama dvasinėse praktikose. Ji laikoma dieviška. Senovės Indijoje rišiai saugojo savo šventą ugnį nepaprastai atidžiai ir užtikrino jos švarą, nes buvo tikima, kad ji yra dieviškumo buveinė. Sėdint prie dhuni išsigrynina vibracijos. Tuo galite įsitikinti patys. Kai tik jums iškyla kokia nors problema, eikite prie dhuni, kuris jus nuramins ir pakylės jūsų dvasią.

Iš pradžių ugniakuras buvo lauke, terasoje, o po to buvo perkeltas į kitą vietą ir uždengtas konstrukcija. Anksčiau tai buvo moliu drėbta, šiaudais dengta trobelė. Dabar ji – padidintas, su cementuotas mūro statinys. Šis dhuni unikalus ta prasme, kad turi aštuonias kraštines, erdvę dalijančias į keturias puses. Kiekviena pusė turi dieviškąjį sargą (Digpal, Bhairava), kuris nuolat budi prie jos su iškeltu kryžiumi. Kokia tik dvasine praktika čia beužsiimtumėte, sulauksite puikių rezultatų. Rodosi, kad ir šalimais augantis medis, ir kalnų srovė, tekanti pro jį, sergėja šią vietą ir pasirengę drėkinti ją vandeniu.

Ateis diena, kai šis dhuni išgarsės per visą pasaulį stebuklais, kurie įvyko čia. Iš viso pasaulio atvykę žmonės sukniubs prieš jį iš pagarbos. Šivos šventyklos yra atviros visiems, garbinantiems Dievą. Lygiai taip pat šis dhuni bus atviras. Gautama Ganga, tekanti šalimais, yra pavyzdys visiems sekėjams – kaip ji sruvena nenuilstamai čiurlendama mantrą OM NAMAŠ ŠIVAJA savo

bangomis, taip ir jūsų atsidavimas turi tekėti vienintele srove, su sklindančia iš jos mantra OM NAMAŠ ŠIVAJA.

BHOLE BABA KI DŽAI! DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugpjūčio 3 d.

Viešpaties Rama labui, visi jūs čia sėdite po šventuoju figos medžiu. Tai yra pats švenčiausias ir sėkmę nešantis medis. Po juo daugelį metų buvo atgailaujama (Šri Mahaprabudži) nuo senovinių laikų. Turite manyti, kad jums šioje žemėje pasisekė labiausiai. Netgi dangaus dievai trokšta būti šio medžio paunksmėje. Šiame pasaulyje ir visuose trijuose pasauliuose tai yra pats švenčiausias medis, kuris yra. Pagal Sanatana Dharma paskutinis žmogaus patepimas visuomet atliekamas po figos medžiu. Jis laikomas gyva, sąmoninga būtybe. Kasdien čia turėtumėte atlikti bhadžanus ir kirtanus. Viešpatį garbinančios giesmės, atliekamos po šiuo medžiu, turi didelės reikšmės.

Noriu padėkoti jums visiems, kurie čia uoliai triūsiate. Dėkoju jums dar daugiau už tai, kad karma jogai suteikiate naują gyvenimą. Garbė, kad ši vieta įgavo naują gyvybę, tenka jums. Ji buvo bimirštanti šiame pasaulyje. Kali jugos amžiuje tris ketvirtadalius žmonių valdo tamas guna (dvasinė tamsa ir neišmanymas), ketvirtadalį – radžas (aistra), ir beveik nėra sattva (dorybės) gunos.

Pir-Šah (Hargovind Baba) asana (prie dhuni Draugijos sode) netrukus bus baigta. Ten bus atliekami kirtanai ir bhadžanai. Dhuni taps didžiai šventa pasaulio vieta, kurioje visi galės pa-

siekti išsivadavimą. Šalimais teka Šventoji Gango upė, ir šalia jos tiesiai iš kalnų nusileidžia nuostabi versmė. Dalyvaujantieji čia turėtų kasdien patirti dhuni daršaną ir atlikti pranamą. Galite ateiti du kartus, kad čia dalyvautumėte aarti.

Visi jūs esate ypatingai palaiminti, galėdami gyventi pačioje švenčiausioje pasaulio vietoje. Jūs šiai vietai tarnaujate, atsiduodami savo kūnu, protu ir siela. Žinokite, kad čia jums užtikrintas saugumas. Tai yra malonė, kurią jai suteikė Mahaprabhudži, ir ji yra nesugriaunama.

Noriu, kad būtumėte laimingi ir gyventumėte taikoje.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugpjūčio 10 d.

Žemiau esantis dhuni yra gyva sąmonė. Viešpaties Ramos vardu, Dieviškoji šviesa visuomet glūdi dhuni. Viešpaties Rama vardan, kiekvienas čia turėtų dalyvauti aarti ir praktikuoti meditaciją. Viešpaties Ramos vardan, rugpjūčio 16 d. naktį visą naktį nemiegokite, atlikite kirtanus. Ceremonijos atidarymui bus uždegtos 108 žvakės. Viešpaties Ramos vardan, 17-os dienos ryte čia vyks havano ceremonija. Viešpaties Ramos vardan, kiekvienas privalo visada būti nuoširdus ir dėmesingas per bhadžanus ir satsangus (bendravimą su išminčiumi), ir užsiimti kitomis dvasinėmis praktikomis prie dhuni.

Dhuni yra vienas iš pasaulio stebuklų!

Pasaulyje yra daug dhuni rūšių, tačiau niekur kitur nėra aštuoniakampio dhuni. Aštuonios pusės simbolizuoja aštuonias

Džagadambės, Visuotinės Motinos, rankas. Tol, kol yra kūrinija, tol čia bus dhuni su gyva sąmone. Šiam dhuni buvo suteikta malonė – visi, kas ateis prie jo, kad patirtų jo daršaną, visi, kas čia medituos ir atliks pudžą, bus išvaduoti nuo visų negalavimų, tiek fizinių, protinių, tiek ir dvasinių. Viešpaties Ramos vardu, jeigu kenčiantys nuo kokios nors ligos pasiims vibhuti (šventus pelenus) iš dhuni ir reguliariai praktikuos meditaciją bei koncentraciją, išsigydydys nuo visų lėtinių susirgimų.

Viešpaties Ramos vardu, rišis Gautamas pirmas atėjo į šią vietą, kur dabar yra dhuni. Štai kodėl upė yra pavadinta jo vardu. Taip pat čia atėjo Vasištha (Viešpaties Rama guru), vienas iš septynių rišių nuo kūrinijos pradžios ir daugelio šventųjų raštų autorius. Kailašas, kurį matote priešais save, yra pagrindinis Kailašas. Viešpats Rama taip pat čia atėjo. Dabar, po tūkstančių kūrimo metų, ši vieta labai suprastėjo. Buvo laikai, kai nebuvo kalnų, žemės. Tačiau Viešpaties Ramos vardu, čia dabar yra ir žemė, ir kalvos. Viešpaties Ramos vardu, čia netgi nebuvo jūros. Kai Viešpats Rama atėjo su rišiu Višvamitra aplankyti rišio Gautamo ašramo, jis atsigėrė iš šaltinio prie dhuni, dabar vadinamo „Ram Dhara“. Viešpaties Ramos vardan, Deivė Durga su aštuoniomis rankomis, taip pat čia atėjo palaiminti Ramos. Tai yra aštuoniarankės Durgos vieta – štai kodėl dhuni turi aštuonias puses.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI !

1983 m. rugpjūčio 16 d.

(Maha Šakti rytas (Mokša Dham) Dhuni)

Šiandien yra labai ypatinga diena. Šiandien yra nepaprastos laimės, džiūgavimo diena. Susirinkome Himalajų priekalnėje, kur teka šventa Gautama Gangos upė. Ant jos krantų auga šis puikus sodas. Jūs stovite prie šios išvaizdžios, žaluma apsiptylusios kybančios uolos. Šios vietos puikumą sunku nusakyti žodžiais, nes tai yra Kailašo kalno šventovė. Ši uola taip įspūdingai pasidabino žalia lapija ir vijokliais, kad net pasimatė Hanumano (dieviškosios beždžionės) uodegos galiukas (tuo momentu Babadži mostelėjo į uolą nuklojusias rusvai raudonos ir rausvai rudos spalvos samanas, atrodančias tarsi Hanumano uodega).

Tiems, kurie šiandien yra čia, pasisekė labiausiai. Toje vietoje, kur stovite, yra pati unikaliausia dvasinės sadhanos vieta. Netgi Šešnag (žemę laikanti gyvatė su tūkstančių galvų ir nasrų) negali nupasakoti šios vietos didybės ir šventumo. Nei Viešpats Brahma, nei Viešpats Višnus su visa dievų ir deivių palyda, negali apsaityti jos didybės ir šventumo. Viešpaties Ramos vardu, ši vieta buvo išimtinai sukurta žmonijos labui. Tai yra nuostabus dalykas, šio pasaulio stebuklas ir antgamtinis reiškinys. Saulė, mėnulis ir visos žvaigždžių galaktikos yra pasirengę amžiais jai tarnauti. Tikiuosi, kad ateityje šio dieviško kūrinio reiškinys subrandins gausius vaisius. Viešpaties Ramos vardu, čia rugpjūčio 16 d. įvyks metinės iškilmės, skirtos paminėti šią dieviško apsi-reiškimą vietą. Čia yra visų jogų ir jogų dievybių gimtoji vieta,

nes jų įkvėpimas ir tikslas slypi čia. Mahadeva kartą pasakė Viešpačiui Ramai, kad šioje vietoje išnyksta visos ligos ir patiriami visi dieviški džiaugsmi.

Viešpaties Ramos vardu, Mahaprabhudži šiai vietai suteikė palaiminimą. Visi, kas atsigers švento vandens iš Rama Dhara, kas ateis patirti dhuni daršano, pasiims vibhuti ir atliks čia dvasinę praktiką, gaus užtikrinimą, kad bus išvaduoti. Tai tapo raštu įtvirtinta norma. Būtent tai jums nori perduoti Mahaprabhudži. Štai kodėl ji yra vadinama „Mokša Dham“, išvadavimo šventove. Tai yra Viešpaties Ramos apsi-reiškinys ir pilgrimage centras. Tai yra įėjimo pas Viešpatį durys.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

Tai yra Motinos Deivės dhuni. Tai yra Jos tikroji forma. Aštuoniakampė forma atspindi Jos netikras rankas. Čia vyksta ypatingas giedojimas pritariant muzikos instrumentų garsams, tarytum giedotų nusileidę dieviški muzikantai.

Šiandien yra išskirtinė žvaigždžių konfigūracijos diena, Bhaumanštami – mėnulio mėnesio aštuntoji diena, sutampanti su antradieniu. Paskutinį kartą tai įvyko prieš šimtą metų. Šiuo metu Pandavai (Mahabharatos mūsų kilmingi didvyriai Viešpaties Krišnos laikmečiu) laukė Somvati Amavasya, kada mėnulio užtemimas sutampa su pirmadieniu. Tačiau tai neįvyko, ir broliai buvo išvaduoti tik po nepakeliamų kančių, lipdami į Himalajus, kur mirė.

Šiandien yra didi žvaigždžių konfigūracija. „Durga Sapta Šati“ (septyni šimtai Deivės Durgos šlovinimo posmų) parašyta, kad per Bhaumanštami bus įgyvendinti visų troškimai.

Dabar tesugriaudi šie iškilūs instrumentai dar kartą. (Babadži paragino čia esančius dūdmaišių muzikantą ir būgnininką pagroti).

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugpjūčio 17 d.

Babadži kalba, šastrų žinovas kartoja. Rytinis daršanas po jagijos, švenčiant Parthiv pudža pabaigą.

Parthiv Pudža, kuri čia buvo švenčiama (paskutiniąsias 21 dienu), buvo baigta.

Šią šventą ceremoniją buvo galima atlikti jūsų atsidavimo ir pastangų dėka. Šia šventa proga, Mahaprabhudži laimina jus Savo visa esybe.

Viešpaties Ramos vardu jūs visi sėdite Himalajų kalnų papėdėje. Vien tik sėdint čia, nubraukiami šimtų atgailos gyvenimų metai. Patirdami dhuni daršaną, naudodami vibhuti, automatiškai tampate palaiminti.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugpjūčio 17 d.

Nuo rytdienos ryto, prie dhuni bus rengiama Anuštan pudža, skirta Hairakhandešvari Devi (Hairakhandešvari Sapta Šati, 700 posmų, šlovinančių Hairakhandešvari Mata, parašytų Višnu Datt Šastridži, kartojimas 1008 kartų). Kiekvienas turėtų dalyvauti ryte ir vakare. Taip, kaip einate į šventyklas, taip turite eiti prie dhuni, ten medituoti ir atlikti džapa.

Tačiau didžiausia svarba turėtų būti teikiama karma jogai. Be karma jogos negalima tobulėti gyvenime – karma joga yra esmingai svarbi ne tik siekiant materialinės pažangos, bet ir dvasinio tobulumo. Neveiklų žmogų laikau mirusiu. Tik per karma jogą galite siekti pažangos gyvenime. Tuomet jūsų širdis tampa tyra, mąstymas – teisingas. Karma joga taip pat naudinga jūsų sveikatai. Miegosite gerai ir turėsite gerą apetitą. Žmogus su geru apetitu ir giliu miegu visuomet yra sveikas žmogus, pasižymi puikia sveikata, ir gyvenime gali bet ką pasiekti.

Aš jums sakiau anksčiau, kad yra daug jogos rūšių, tačiau svarbiausia yra karma joga. Karma jogai turi būti teikiama pirmenybė, o po to turėtų būti prijungiamos ir kitos jogos rūšys. Viešpaties Ramos vardu tobulėkite ir progresuokite per karma jogą.

Viešpaties Ramos ir Viešpaties Krišnos laikais buvo paskelbta daug šventraščių. Visuose aprašoma karma jogos svarba ir mokoma jos didybės. Kristus buvo karma jogas, ir pranašas Mahometas sekė karma jogos keliu. Visi šventieji, atėjusieji į šią žemę, perėjo į aukštesnį lygmenį karma jogos dėka. Viešpaties Ramos vardu, karma joga moko jus gyventi tikrą gyvenimą. Tik karma joga gali pakeisti pasaulį. Neveiklumas yra visokio skausmo ir bėdų priežastis.

Koncentruokite ir kaupkite energiją. Nieko nešvaistikite, naudokite tik tada, kai reikia. Pabuskite! Kelkitės! Kreipkitės į išminčius ir kaupkite žinias! Realizuokite save! Būkite tvirtai apsisprendę – viduje susikoncentravę – siekite savo tikslo!

Viešpaties Ramos vardu, įkvepiantys žodžiai yra nemirtingi, o fizinis kūnas – netvarus.

1983 m. rugpjūčio 22 d.

PHURO! Semkitės įkvėpimo iš jo! Viešpaties vardu, tai yra visa mantra. Taip kalba Viešpats, ir ką Jis sako? Jis sako: „Žodis yra amžinas... kūnas yra mirtingas.“ Viešpaties vardan, aš kalbėjau jums visą valandą. Būkite įkvėpti!

Iškilo problema, daranti poveikį visai visatai. Šią visatos problemą turiu spręsti aš. Tai nėra vienos kastos ar tikėjimo problema, bet visos kūrinijos gyvų būtybių problema. Tai yra 8,4 milijonų rūšių jautrių būtybių problema. Viešpaties Ramos vardu, tai nėra tik visų jaučiančių būtybių, bet taip pat ir nejaučiančių būtybių problema. Dabar Man duota užduotis yra padaryti taip, kad ožka ir liūtas taikiai gertų iš to paties vandens šaltinio.

Smurto koncepciją reikėtų suprasti štai taip: nesmurtiški ir taikūs asmenys neturi dalyvauti smurte. Viešpaties Ramos vardan, noriu pasaulyje įtvirtinti taiką. PHURO! Šie įkvepiantys žodžiai atneš taiką pasauliui. PHURO savaime yra išbaigta mantra.

„Išvarovacha“. Tai buvo Viešpaties žodis.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugpjūčio 31 d.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

Babadži kalba, šastrų žinovas kartoja, po jagijos – ugnies atnašavimo ceremonijos.

Viešpaties Ramos vardan, šiandien buvo baigta ypatinga jagijos ceremonija. Ši religinė ceremonija buvo atliekama viso

pasaulio gerovei. Nuo Mahaprabudži pasirodymo iki dabar, viską, ką įsipareigojome atlikti, darėme žmogaus vardan. Žmogaus išgelbėjimo vardan, PHURO! mantra buvo sukurta naujai. „Haidakhandi Sapta Šati“ skaitymai vyko išimtinai tarnavimo visatos gerovei tikslu.

Vieną dieną čia atliekamos religinės ceremonijos pritrauks minias, žmonės skubės atvykti čia.

Faktas: mantra PHURO! Viskas šiame pasaulyje yra PHURO – laikina. Tai neturi realybės. Tikroji realybė yra eiti tiesos keliu, laikytis šventų žmonių draugijos ir vykdyti tarnystę žmonėms. Faktas: mantra PHURO! Šis pasaulis yra laikinas.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

Šiandien visi esate prie šios Kailašo kalno kybančioje uoloje susiformavusios olos (t.y. terasoje už dhuni pastato). Visi esate palaiminti, galėdami dalyvauti šiame iškilame piligrimų centre, prie tikrųjų Kailašo Mahadhamo rūmų.

Galite nesunkiai įgyti turto, turėti pažįstamų ir giminių, užtarnauti pripažinimo ir pasisekimo. Netgi nusidėjėliai ir prostitutės gali viso to pasiekti. Tačiau žinių apie didingų šventųjų draugiją ir Viešpaties vardą gauti yra sunku. Tik didūs žmonės tai turi. Tai yra tai, apie ką kalbėjo Tulsidas (indų poetas).

Sveikinu jus visus šią šventą, ypatingą dieną! Matote, kaip gamta užskleidė nuostabų debesų šydą ant saulės? Daugelį metų stebėjote, kaip gamta paklūsta Mahaprabudži. Net jei-
gu saulei būtų liepta sustoti, ji paklustų. Šiandien galite patys tuo įsitikinti. Sėdėdamas čia, Haidakhane, Mahaprabudži valdo kiekvieną kūrinijos dalelytę vien Savo noro galia, vien Savo

mintimi. Galite keliauti po visą pasaulį, tačiau proto ramybės, kurią įgyjate čia, nerasite niekur kitur. Mahaprabhadži gali valdyti stichijas, dvasinį pasaulį, nekalbant apie žmonių pasaulį. Jis yra pasaulio Kūrėjas, Palaikytojas ir Griovėjas. Negali augti nė vienas žolės stiebelis, išskyrus tą, kuriam augti Jis liepia. Jis apsišėmė žmogišku kūnu žmonijos labui. Jo vienintelis noras yra sudaryti pasauliui galimybę išsivaduoti. Jis padarys visa, kas tik įmanoma, kad pasaulis išsivadotų.

Jūs čia atvykote iš visų pasaulio kraštų. Ar galite sukurti tokią natūralų grožį, kokį matote aplink save ant šių kalvų? Čia buriasi visos dieviškos būtybės – dievai ir deivės. Jie ateina ir išeina. Jie maudosi Gautama Gangoje. Daugybė dievybių čia gyvena nuolat ir nenori pasitraukti iš šios vietos.

Būkite laimingi visi! Tegu jūsų gyvenimas būna ilgas ir klestintis.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI !

(Tuomet Babadži pakvietė dūdmaišių muzikantą ir keletą kitų sekėjų šokti).

Šiandien vyksta labai ypatingos Janmaštmi iškilmės – Viešpaties Krišnos gimimo diena. Kreipiuosi į jus, šios vietos gyventojus, tik su vienu prašymu. Man būtų labai malonu, jeigu galėčiau džiaugtis jūsų draugija ir per kitas iškilmes, kaip kad šiandien.

Privalote žinoti, kad gyvendami vieningai, šiame pasaulyje galite pasiekti bet ką. Šios vietos žmonės, kad tobulėtų, privalo susivienyti. Vienybėje slypi didelė jėga. Jeigu tarp jūsų vyraus meilė ir vienybė, gyvensite taikiai ir laimingai.

Privalote dirbti susivieniję, išvien, kad įvykdytumėme savo užduotį. Tuomet bet koks darbas taps lengvai nudirbamas. Dėl nuomonių išsiskyrimo praeityje sužlugo didelės karalystės, daugybė miestų ir valstybių. Tačiau gyvendamos vienybėje, žlugusios karalystės pakilo naujam gyvenimui. Šia ypatinga proga kiekvienas turėtų duoti įžadus vieningai dirbti šiame gyvenime.

Plėskite savo kaimus. Sanskrito kalba yra patarlė, kad Kali jugos amžiuje galima tapti galingais tik jungiantis į grupes. Tvirtai pasiryškite tobulėti. Tuomet būsite užtikrinti savo sėkme. Panašiai kaip šiuolaikiniais laikais mokslas ir technologijos siekė pažangos, taip ir jūs privalote tobulėti visais įmanomais būdais.

Pirma, ką privalu padaryti – atsižadėti neveiklumo. Tol, kol netapsite didžiais jogais, nieko nepasieksite. Šiandien duokite įžadus nustoti dykinėti. Tik uoliu darbu galima pasiekti ką nors šiame pasaulyje. Jūs netgi galite keisti pačią kūrinių. Tikėkite karma joga, ir ji atneš jums laimę ir ramybę. Dykinėjimas šiame pasaulyje yra visų negandų priežastis.

Privalote suprasti, kad ateinančios kartos turi pasiekti didesnės pažangos, nei pasiekė mūsų karta. Dėkite pastangas, kad patys taptumėte spindinčia šviesa ateityje. Tėra vienas kelias į ramybę ir laimę – karma joga. Jei esate pasiryžę dirbti, galite įveikti skausmą ir skurdą. Jeigu esate vieningi, galite netgi nuversti netinkamas vyriausybes.

Mokykite savo vaikus karma jogos, kad jie taptų gero ir tvirtu būdo žmonėmis.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

(Šri Babadži ir šastrų žinovas komentuoja NEPRISIRIŠIMĄ)

Vieną rugpjūčio vakarą sekėjas nuėjo pas Babadži ir jam uždavė tris klausimus apie *neprisirišimą*. Kas yra *neprisirišimas*? Kam jis yra skirtas ir kur link jis veda? Ir kaip jį praktikuoti, jei jo nejauti?

Šri Babadži pasakė, kad yra įvairių *neprisirišimo* (vairagya) rūšių. Jo nuomone, svarbiausia yra sutelkti visą savo dėmesį, susikoncentruoti į tikslą, koks jis bebūtų, atidedant į šalį visus kitus dalykus. Tai yra atsižadėjimas. Tai veda link Dievo suvokimo.

Šri Babadži tęsė, kad koncentracija į vieną dalyką yra „vairagya“. Jis sekėjui pasakė, kad šis jau *išvaduotas*, nes buvo *labai neprieraišus*. Atsidavusysis nesijautė nei „išvaduotas“, nei „neprisirišęs“, tačiau jis palytėjo Šri Babadži pėdas ir grįžo į savo vietą. Šri Babadži pasikvietė jį atgal. Babadži dar kartą pabrėžė, kad kokį sprendimą nepriimtumėme, kokį tikslą nusistatytumėme, turime jo siekti su tvirtu tikėjimu ir pasiryžimu, susikoncentravę vien tiktai į jį. Babadži sakė, kad vien skusdamas galvą ir rengdamasis oranžiniu apdaru žmogus netampa neprieraišiu. Privalu turėti tvirtą tikėjimą, stiprią valią ir visišką koncentraciją. Sekėjas vėl palytėjo Babadži pėdas, manydamas, kad pokalbis baigėsi.

Tuomet šastrų žinovas liepė jam atsistoti, ir kalbėti pradėjo šastrų žinovas. Jis nurodė, kad Šukadevas taip pat buvo uždavęs šiuos tris klausimus savo tėvui Vjasa. Vjasa buvo liepęs Šukadevui vykti pas karalių Janaką ir jam užduoti šiuos klausimus. Kai klausimai buvo užduoti, karalius Janakas liepė Šukadevui vaikščioti po Mithilos miestą, užsidėjus sklidiną ąsotį pieno ant galvos. Šukadevą turėjo lydėti du sargybiniai su apnuogintais

kardais, ir jeigu jis būtų išliejęs nors lašelį pieno, pagal įsakymą jam būtų nukirsdinta galva.

Šukadevas buvo išsiųstas pasivaikščioti su sklidiniu pieno ąsočiu ant galvos. Po kurio laiko jis stoji karaliaus Janako aki-vaizdon, kuris jo paklausė, ką šis matęs mieste. Šukadevas atsakė, kad nieko nepastebėjo mieste, nes buvo labai susikaupęs ir nukreipęs mintis į tai, kad neišlietų pieno, mintyse regėdamas tik kybantį mirties kardą. Karalius Janakas paaiškino, kad būtent taip jis turi sutelkti dėmesį į savo tikslą – labai koncentruotai. Taip buvo paaiškintas *neprisirišimas* prie jokių gyvenimo dalykų. Sekėjas padėkojo šastrų žinovui ir dar kartą dėkingai palietė Šri Babadži pėdas. Šią akimirką Šri Babadži pasisuko ir paklausė „Koks buvo tavo trečias klausimas?“ „Klausimas buvo, kaip praktikuoti *neprisirišimą*, jei jo savyje nejauti?“

Šastrų žinovas atsakė: „Dhire, dhire – lėtai, lėtai“, ir sekėjas pradėjo juoktis.

Šri Babadži pasilenkė į priekį, atsigrėžė į sekėją ir paaiškino. „Su visiška koncentracija, dideliu tikėjimu ir ryžtu! Susikoncentruokite į tikslą ir visa kita išnyks iš vaizdo. Tuomet jausite *neprisirišimą*“.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugsėjo 7 d.

Šiandien yra žydų naujieji metai ir jie švenčiami čia. Šiandien bus šventinė diena ir niekas nedirbs, nesvarbu, kokios kastos būtų ar kokį tikėjimą išpažintų.

Šiam faktui šiandien teikiama ypatinga svarba. Čionai atvykę Izraelio piliečiai turėjo perplaukti aštuonias jūras. Kiti čia atvykusieji perplaukė tik septynias jūras (Indijoje naudojamas posakis dideliam atstumui nurodyti). Nors Izraelio piliečiai savo šalyje turi tiek daug atliktinų darbų, kad jiems net trūksta laiko atsigerti ar atsikvėpti, jie vis tiek atvyko čia. Kai tiktai jie gimsta, yra mokomi naudotis ginklu ir laikyti pirštus prie gaiduko. Štai kodėl (kadangi jie nuolatos kovojo) jie neturi netgi laiko atsigerti vandens.

Tuomet Babadži pasisuko į vieną iš dalyvaujančių Izraelio piliečių ir jo paklausė „Už ką jūs kovojate“. Atsakymas: „Geras klausimas! Arabai – vienas prieš kitą“. Babadži tęsė: „Kartą praeityje žydai turėjo didelę karalystę. Jie valdė savo kaimynus, tačiau bėgant laikui tapo benamiais. Jie sukūrė savo kraštą, šiandienos Izraelį, drąsiai ir uoliai triūsdami. Iki tol jie neturėjo vietos ant žemės, netgi vietos pėdai pastatyti. Juos išvarydavo iš visų pasaulio vietų. Šių dienų Izraelis buvo sukurtas žmonių, kurie gyveno toje šalyje, didvyriškumo dėka. Aš žaviuosi jų narsa ir drąsa. Drąsa, kurią pasitelkę jie kovoja prieš arabus, paverčia jų gyvenimą visiškai suirute. Nenoriu bestuburių žmonių šioje kūrinyje. Pasaulyje noriu regėti tokios drąsos žmones, kokią rodo Izraelio piliečiai.

Šią ypatingą dieną laiminu visus žydus, tuos, kurie čia dalyvauja, ir tuos, kurie nedalyvauja, kurie gyvena slapstydamiesi, tuos, kurie yra gyvi, ir tuos, kurie yra mirę, laiminu juos visus.

Kiekvienas privalo gyventi vedinas drąsos. Ši kūrinija yra skirta drąsiems. Šią Naujųjų Metų dieną laiminu visus – ypač, žydų žmones.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugsėjo 11 d.

Babadži, per vakaro daršaną

Tai yra Haidakhano radijas, skelbiantis svarbų pranešimą. Žinia yra tokia:

Saugokitės upės, kuri dabar patvino. Vilkėkite atitinkamus drabužius, kad save apsaugotumėte. Visi privalote laikytis švaros, kad neplistų ligos. Noriu, kad čia nebūtų nei skausmo, nei kančių. Būtų neteisinga, kad atvykę čia ir daug iškentėję žmonės, kentėtų vėl. Noriu, kad ligos ir negandos aplenkėtų šią vietą. Argi galėsite ką nors pasiekti, jei būsite alinami skausmo ir negandų?

Čia mes galime gydytis dvasiškai: yra gydytojas, ir yra Har Govindo trimito garsas. Vien garsu yra sunaikinamos blogosios vibracijos ir jų užuomazgos. Varpelių ir kriauklių (rago) skambesys išvalo atmosferą ir pažadina sąmonę. Čia atliekant havaną, pasaulyje stiprinama taika ir gerovė.

Iš tiesų, praeityje dieviškieji išminčiai išrado šiuos dalykus, kad galėtų jais valyti aplinką. Phuro! (Būkite įkvėpti !) Kai tik žmogus tyra širdimi išgirsta šiuos garsus, jame pabunda sąmonė. Šie garsai apsaugo nuo blogio įtakos. Šie garsai silpnina blogio jėgas.

Dabar keičiasi sezonas ir todėl būtina švara. Vasara artėja link žiemos. Klimato pasikeitimas skatina pokyčius kūne ir sukelia ligas. Todėl rūpinkitės savo kūnu. Kai kūno sveikata yra gera, galite tarnauti Prabhudži. Labai svarbu būti geros sveikatos. Kai jūsų kūnas yra sveikas, galite užsiimti bet kuo – bhadžanais, džapa, joga. Phuro! Kad galėtumėte vykdyti karmą,

privalote ypač rūpintis kūno sveikata. Taigi, sekite šiuo mokymu apie švarą ir sveikatą ir to mokykite kitus.

PHURO! Tai yra visa apimanti mantra.

„Pinda Kacha, Shabda sacha. Kūnas yra mirtingas, žodis yra amžinas“.

1983 m. rugsėjo 19 d.

(Šri Babadži kreipėsi į dvidešimties vakariečių grupę. Jie atvyko išvakarėse prieš prapliumpant lietui).

Jūs čia atvykote didžiausiomis pastangomis, perplaukę jūras ir perkopę kalnus tarsi Hanumanas. Iš tiesų, jūs atidavėte visas pastangas, Phuro! Jūs įvykdėte didelę užduotį! Jūsų atsidavimas yra labai gilus, ir dėl to nekyla jokia abejonė. Taip, kaip Hanumanas parodė savo visišką atsidavimą Viešpačiui Ramai, lygiai taip pat ir jūs įrodėte savo atsidavimą Viešpačiui.

Šastrų žinovas tuomet pasakė: „Šri Babadži ką tik man į ausį pašnibždėjo labai gražią vedų mantrą – Anek Janma Sansiddha Tatoyant, Parangatim – Tik tas, kas daug gyvenimų kasdien rimtai užsiėmė dvasine praktika, gali pasiekti aukščiausiąją Dievo buveinę (t. y. išsivadavimą).“

Šastrų žinovas nurodė, kad Šri Babadži šią mantrą skyrė naujai atvykusiesiems. Tik tie gali atvykti čia, kurie gyvenime patyrė kritinį lūžio tašką kylant aukštyn dvasinei energijai. Tik tie gali čia atvykti, kurių nuodėmės buvo sunaikintos. Viešpats Rama sako, kad tik tie gali čia atvykti, kurie atliko didžią atgailą ankstesniajame gyvenime.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. rugsėjo 19 d.

Viešpaties Ramos vardan, grupė, kuri atvyko vakar, šiandien darbuosite visa širdimi. Darbas yra Mahajoga, aukščiausioji joga. Nukrypti nuo karma jogos kelio reiškia sau susikurti problemas. Veiksmas yra visokio džiaugsmo šaltinis. Eikite dirbti! Eikite į priekį, tobulėkite. Darbuokitės iki paskutinio atodūso.

Pasaulis yra laikinas. Stabilumą rasite tik karma jogos kelyje. Tik veiksmas gali pakylėti žmogų iki Dievo ir atvesti iki išsivadavimo. Karmos dėsnis yra toks gilus, kad jokiais žodžiais neįmanoma jo aprašyti. Diena, kurią sustos karmos vyksmas, bus karmos išnykimo (pralaya) diena.

Drąsieji, visi jūs, tęskite darbą! Vien tik per karmą galite pakeisti pasaulį. Tai yra vienintelis kelias.

Tuomet Babadži pašnibždėjo šastrų žinovui dvi mantras, kurias jis atkartojė: „YATATAMA DRIRHNISHCHAY – Gyvenimo sėkmė lydi tą, kuris gali save valdyti ir elgiasi ryžtingai. UTISTHA JAGRATA PRAPT VARAN NIBHOD DHAYAT – Pakilkite! Pabuskite! Eikite ieškoti išminčių ir semkitės žinių iš jų.“

Jūs čia atvykote iš keturių pasaulio kampelių. Šiandien turėtumėte duoti įžadus visados dirbti uoliai ir skleisti šią karmos žinią visur, kur tiktai eitumėte.“

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. spalio 11 d.

(prie Manda ūkio, netoli Vapi, Gudžaratas)

Norėčiau palinkėti kuo geriausio šiai šaliai, taip pat visam pasauliui. Šiais laikais žmogiškumas buvo visiškai užgniaužtas. Žmonės tapo panašūs į gyvulius. Norėčiau sugrąžinti humanizmą į kiekvieno žmogaus sielą.

Stokodamas humaniškos savimonės, žmogus jaučiasi įsitempęs ir baimingas. Norėčiau jus išlaisvinti iš šios būklės.

Prieš šimtmečius, žyniai sukūrė šią mantrą:

Sarve bhavantu Sukhina
Sarve Santu Niraamayaa
Sarve Bhadraani pashyantu
Maa Kashchid Dhukhbhag Bhavet

(Tebūnie visi laimingi,
Teišsivaduoja nuo ligų
Tepasireiškia juose gera,
Ir negandos neliečia jų).

Tačiau visais šiais amžiais, dangstantis gražiais taikos ir laimės siekiais, vyko vien karai – panašūs į aprašytuosius Ramajanoje ir Mahabharatoje. Šie karai atnešė vien sielvartą milijonams moterų ir vaikų. Dabar noriu suteikti laimę kiekvienai gyvenančiai būtybei keisdamas žmonių širdis. Tik taip išminčių, sukūrusių šią mantrą, svajonės gali virsti tikrove. Šiam tikslui

vienintelis kelias yra karma joga. Tik karma joga gali teikti pasitenkinimą ir atnešti gausius veiklos vaisius. Tuomet laimė automatiškai išsiskleis žmonių širdyse. Taigi, uoliai darbuokitės ir eikite karma jogos keliu.

1983 m. spalio 19 d.

Privalote stiprinti savo drąsą ir entuziazmą. Noriu, kad darbas būtų atliekamas punktualiai – laiku. Kokį darbą bedarytumėte, atlikite jį pareigingai. Nereikalauju nudirbti kuo daugiau darbų, tačiau noriu, kad dirbtumėte susikaupę, efektyviai ir operatyviai. Kiekvienas privalo atlikti savo darbą čia, tarytum dirbtų sau pačiam. Noriu, kad visi būtumėte itin veiklūs ir uolūs. Veikla – sunkus darbas – yra vienintelis būdas įžiebtį naują gyvenimą savo šalyje.

Jūsų tikslas gyvenime yra visuomet būti aktyviais. Jeigu uoliai dirbsite, būsite laimingi. Tuomet gerai miegosite ir turėsite sveiką apetitą.

Viešpaties Ramos vardu, visą savo darbą turite atlikti tobulai. Būkite visi laimingi!

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. spalio 27 d.

(Šri Babadži kalbėjo per šastrų žinovą, pašnibždėdamas kiekvieną sakinį į jo ausį)

Šis Višva Mahadham ašramas nėra paprasta vieta. Ji yra ypatinga, nes čia gyvena Viešpats Šiva mirtingame kūne. Žemė,

kurią paliečia Šri Mahaprabhudži šventos pėdos, yra šventesnė, nei aukščiausiasis dangus.

Pats gerbiamasis Šri Mahendra Maharadž yra rašęs, kad Haidakhanas yra nuostabi vieta, teikianti visokeriopą pasitenkinimą – šios vietos grožis pakeri protą. Gausybė žmonių čia vyksta iš už tūkstančių mylių patirti kosminių vibracijų veikimą. Pagyvenusieji čia kurį laiką tampa tikraisiais jogais.

Būdami čia netgi pamirštame, kokia yra mėnesio ar savaitės diena, ar koks yra laikas. Mums automatiškai pavyksta sukcentruoti protą, nes čia yra Viešpaties Šivos šventoji atgailavimo vieta, per kurią šniokšdama srūva Gautama Ganga. Šią vietą garbina visi sidha jogai, demonai ir dievai. Čia pagyvenus tam tikrą laiką, jogos galių įgyjama savaime.

Tai yra tiesa, nes vietose, kurias palietė Viešpaties Šventosios Pėdos, slypi dieviška galia. Neperdėtume, jeigu šią vietą pavadintumėme dangumi ant žemės. Šios vietos daršaną patyrusiųjų norai taps tikrove. Išsipildžius tiek materialiams, tiek dvasiniams troškimams, jausite tikrumą, kad gyvenimas tapo visiška sėkme.

Kaip matote, atgailavimas šiame pasaulyje turi didelės reikšmės. Haidakhano atmosferoje ir jos vibracijose tvyro tokia dieviška energija, kad žmogus įgyja galios įvaldyti penkias stichijas ir penkias kūno pranas. Norėdami pasimėgauti šia palaima, žmonės vyksta čia iš užsienio tris ar keturis kartus per metus.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. lapkričio 8 d.

Rengiamas arbatos vakarėlis Draugijos sode prie dhuni.

Kiekvieno jūsų vardu perduodu jums septynis su puse kilogramo palinkėjimų!

Tokio pobūdžio susibūrimai ir pamaldos yra gerai. Turėtumėte susirinkti į vieną vietą ne rečiau nei kartą per savaitę. Toks susirinkimas yra „Phuro!“ – universalus. Šis susirinkimas pažadins visus žmones, jūsų kontaktai plėsis. Labai svarbu rengti tokius susirinkimus.

Viešpaties Ramos vardu, Viešpaties Ramos idealios karalystės (Ramrajya) laikai ateis.

Tokią programą privaloma rengti kiekviename kaime ir mieste. Tai paskatins didžiulę reformą visuomenėje. Per panašius susirinkimus geriau pažinsite vienas kitą – tarp žmonių nyks skirtumai.

Viešpaties Ramos vardu, privalote tobulėti karma jogoje.

Viešpaties Ramos vardu – Phuro! (būkite įkvėpti Phuro!) Tai yra universali ir įkvepianti mantra.

Viešpaties Ramos vardu, privalote nedvejodami atlikti bet kokį patarnavimą, bet kokį darbą, kuris jums bus skirtas.

Viešpaties Ramos vardu, privalote daryti pažangą – tobulėti!

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. lapkričio 10 d.

Iš tiesų, jūsų kasdieninis įprastinis darbas, nuo ryto iki vakaro, yra tikroji krija joga. Ryto ir vakaro sąjunga (tai yra, darbas visą dieną) yra tikroji krija joga.

To darbo, prasidėjusio ryte ir pasibaigusio vakare, sąjunga yra tikroji krija joga. Nenoriu „plauti“ žmonėms smegenų, nes jos jau buvo išplautos!

Tobulai vykdydami savo pareigą, TOBULĖKITE! EIKITE Į PRIEKĮ! Tai yra krija joga, tai yra karma joga – tik taip galite daryti pažangą. Tobulumas darbe yra krija joga.

Tik tai yra krija, kas neša taiką, laimę ir visokeriopą naudą žmonėms. Daryti gerus darbus yra krija joga. Dievybės šlovinimo ritualai (puodžai) taip pat yra krija joga. Bet kurios dievybės garbinimas yra krija joga.

Privalote atlikti savo tarnystę žmonijai. Tai yra krija joga. Šiame pasaulyje iš jūsų to reikalauja dabartinis laikmetis. Visais įmanomais būdais ir metodais darykite kitiems gera ir neškite jiems laimę – tai yra krija joga. Kiekvienam asmeniui ir kiekvienai šaliai parūpinkite to, ko jie stokoja.

1983 m. lapkričio 17 d.

Maistas, kurį valgome, turi būti švarus ir maistingas, kaip kad šiandien. Turėtumėme skirti ypatingą dėmesį savo sveikatai. Kur tik yra centrai, žmonės turėtų auginti ir gaminti geras daržoves, daryti chalvą ir dalintis maistu su kitais! Maistas turėtų būti

maistingas, kad darbui skirtos jėgos didėtų, o protas būtų lygiai toks pat stiprus. Privalote palaikyti gerą fizinę sveikatą, kad pakaktų jėgų praktikuoti karma jogą. Jeigu kūnas nebus ištvėrimingas, kaip galėsite dirbti? Turėtumėme valgyti maistingą maistą, kad kūnas nestokotų energijos, o smegenys veiktų efektyviai.

Noriu, kad šioje kūrinyje žmonės savo veiksmais būtų greitai, tarsi vėjas. Noriu, kad žmonės dirbtų panaudodami visą kūno energiją. Šiuo metu pasauliui reikia tokių drąsių, stiprių žmonių.

Privalote generuoti energiją tam, kad egzistuotumėte. Visi privalote visuomet uoliai dirbti. Čia negalite rodyti neveiklumo. Negalite Žemei būti negyva našta.

Jeigu darote gerus darbus ir toliau atliekate dorus veiksmus, tada gerai miegosite, turėsite gerą apetitą ir blogos mintys nešmėkščios jūsų galvose. Priešingu atveju, visuomet kritikuosite kitus, o neveiklus protas visuomet teisiančiai mąstys apie kitus. Karma – veikla – yra vienintelis dalykas, galintis išvaikyti bet kokį blogį.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. gruodžio 17 d. (ryto daršanas)

Šri Mahaprabhudži nori, kad visi dirbtumėte visos visatos gerovei. Visi darbai privalo būti pagrįsti visuotiniu gėriu. Sakau jums, privalote skirti visą laiką ir energiją dirbti visos visatos gėriui. Tik darydami tai jūs sulauksite naudos.

Nebūtina jums čia nuolat atvykti. Privalote sąžiningai ir laiku vykdyti savo darbą (pareigas), ir tai darydami atliksite

visuotinį darbą. Visi privalote būti pasirengę prisidėti prie visuotinio gėrio. Grįžkite ir likite savo gimtojoje vietoje. Man nepatinka žmonės visur besibastantys tarsi šunys. Jeigu siekiate tam tikro tikslo, nesiblaškykite, siekite jo gerais norais. Tą laiką, kurį galite iššvaistyti vykdami čia ir grįždami atgal, panaudokite padarydami kažką gero kokiam nors žmogui – bet kuriai gyvai būtybei.

Tobulėkite! Ir padėkite kitiems daryti pažangą.

1983 m. gruodžio 17 d. (vakaro daršanas)

Privalote žvelgti į darbą kaip į tikrą pasišventimą ir visuomet vykdyti karma jogą. Šri Mahaprabhudži teigia, kad visuomet jums kalbu apie uolų darbą. Mano galva įkaito nuo šio nuolatinio kartojimo.

Šis pasaulis yra laikinas. Dievo vardas yra tikroji realybė. Viskas šiame pasaulyje nyksta, yra laikina ir efemeriška. Taigi, privalote kartoti Dievo vardą, giedoti kirtanus ir bhadžanus su atsidavimu ir susikaupimu. Priešingu atveju, ar galėsite pasiekti nušvitimą ir daryti pažangą?

Kirtanai ir bhadžanai, kuriuos atliekame čia, turi būti giedami su tokiu giliu atsidavimu ir susikaupimu, kad dievybė, kuriai juos giedame, būtų iškviesta pasirodyti jūsų akivaizdoje.

Privalote toliau tęsti darbą ir taip pat kartoti kirtanus. Daug kartų esu jums sakęs apie tai, ir tikiuosi daug kartų tai pakartosiu ateityje, nes noriu visus matyti gyvybingus ir energingus. Kai laikas bėga taip nenumaldomai greitai, kodėl lėtinate savo greitį?

Privalote tobulėti atsisakydami mirties baimės ir gyvenimo vilties. Nebijokite ugnies ar vandens. Jei reikės, turėsite šokti į vandenyną, o kai ateis laikas, privalėsite būti pasiruošę šokti į ugnį. Štai kodėl visi privalote būti tokie tvirti ir nepajudinami, kaip Meru kalnas. Iš tiesų, visas pasaulis yra laikinas – tad kodėl protu puoselėjate iliuziją? Privalote turėti tik vieną tikslą, vieną ketinimą – tarnauti kiekvienai gyvenančiai būtybei visatoje.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. gruodžio 29 d. (vakaro daršanas)

Privalote pasikliauti savimi ir savo naštos neperkelti ant kitų. Mūsų saugumas yra mūsų rankose.

Tik tie, kurie yra itin budrūs ir akylūs, gali būti sėkmingi savo gyvenime. Kiekvienas, kuris atvyksta čia, privalo save laikyti jogu, o jogai privalo būti labai budrūs.

Turėtumėte išsirinkti kokį nors savo šalies asmenį, kuris būtų atsakingas už jūsų grupę. Visi privalote paklusti savo grupės lyderiui. Savo šalyje privalote išsirinkti lyderį, ir žmonės privalo dirbti pagal lyderio nurodymus. Lyderiais turėtų būti didelių gebėjimų turintys asmenys, kupini dorybių ir galintys skleisti Šri Babadži žinią. Jų žodžiai turi būti svarūs ir išmintingi, kad žmonės norėtų jiems paklusti. Lyderis privalo būti nesavanaudis, trokštantis dirbti vardan žmonijos taurinimo, vesti žmones į pažangą. Kiekvienos šalies žmonės privalo išsirinkti būtent tokį asmenį.

Lyderiai privalo būti pasišventę savo šaliai ir visą laiką dirbti, siekdami kilninti žmones. Jie visuomet privalo mąstyti apie

žmonijos gėrį, visuomet skleisti Šri Mahaprabhudži vardą ir žinią. Jie privalo gebėti įkvėpti žmonėms drąsos. Šis poreikis yra labai aktualus.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. gruodžio 21 d.

Visi privalote pasižadėti 25-ą dieną, kad visi esame kaip vienas ir privalome gyventi vienybėje. Visi privalome šalinti iš savo širdžių skirtumus ir atskirtį. Didinę svarbą reikėtų teikti vienybei. Taip pat privalote išguiti visokiausius nuomonių ir kitokių skirtingumus.

Kiekvienas privalo vadovautis savo sveiku protu – neliepiamas atlikti pareigas. Pareigos atlikimas – kilniausias Dievo pagerbimo ritualas (pudža), aukščiausia tarnystė (seva), didžiausias atsidavimas (džapa) ir atgaila (tapas). Visi privalote teikti didžiausią svarbą karma jogai. Jūs visi patobulėjote vien karma jogos dėka. Privalote būti tvirtai pasiryžę ir toliau tobulėti. Turėti stiprų pasiryžimą, būti stabiliam ir tvirtam reiškia jogą. Neturėtumėte abejoti dėl savo pasiryžimų. Leistis, kad jūsų pasiryžimas būtų pakirstas, reiškia prarasti savo kryptį – štai kodėl privalote priimti tvirtą pasiryžimą ir jo laikytis. Kiekvienas privalo rodyti savo pažangą Šri Mahaprabhudži.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. gruodžio 22 d.

(Prie aukuro ašramo Gufa pusėje, Kalėdinės ugnies ceremonijos išvakarėse)

Kai dauguma vietų prie aukuro buvo užimtos ir ceremonija prasidėjo, vakarietis priėjo prie aukuro ir pradėjo ieškoti vietos atsisėsti. Babadži tarė:

– Ar nusiplovėte rankas? Nusiplaukite rankas, ateikite ir sėskitės.

Mantrų giedojimas nutrūko, kol sekėjas plovėsi rankas ir susirado vietą. Tuomet Babadži, peržvelgęs visų sėdinčiųjų prie aukuro veidus, tarė:

„Noriu jums paaiškinti jagijos prasmę (havan (šventintos ugnies) ceremoniją).

Havan yra tai, kas sukelia lietu, išaugina grūdus. Visa kūrinija yra kilusi iš havan. Havan yra tikroji dievų forma, ir ką tik mes paaukojame havan, tiesiai patenka dievams, kuriuos išskviečiame.

Atlikdami havan žmonės patiria laimę ir visus gyvenimo malonumus. Jie išgyvena geras mintis ir jaučia meilę vienas kitam. Havan dūmais sunaikinami nuodingi mikrobai atmosferoje ir joje dauginasi gyvybei geros ir naudingos bakterijos. Tai užtikrina gausą ir didina klestėjimą pasaulyje.

Prieš pradėdami bet kokį darbą, pirmiausia turėtumėte išsiaiškinti, ką jis reiškia. Galbūt stebina, kodėl žmonės degina ugnį ir mesdami į ugnį „naikina“ daiktus. Tai turi didelės reikšmės, nes iš jos kilo kūrinija.

Man reikia dar dviejų jūsų laiko minučių paaiškinimui. Ar yra prieštaravimų? (atsakymas choru „ne“).

„Pradinis Kailašas yra šis. (Jis parodė į Kumaon Kailašo kalno aukštesnę kalvą). Čia pasirodė Mahadeva (Viešpats Šiva) ir čia atliko pirmąjį havan.

Dabar pasisukite į kitą Kailašo pusę, kur yra (ežeras) Mansarovaras (Tibete). Kita jagija buvo atlikta Mansarovaro Kailaše.

Kai buvo sukurtas (gimė) pirmasis Manu (žmogus) ir kai Mahadevadži jam liepė padauginti kūrinių, šis Manu atliko jagiją prie Mansarovaro. Štai kodėl ši vieta buvo pavadinta Mansarovaru, pagal Manu vardo šaknį.

Manu stipraus pasiryžimo ir havan galios dėka kūrinių pradėjo plėstis. Džai Mahamaya Ki Džai!

Ar jūs ką nors supratote? (Taip, taip!).

Čia Šri Babadži urdų kalba ištarė: noriu išstarti dar keletą žodžių.

Ar supratote? (Taip, ne).

Jeigu nesupratote, paaiškinkiu jums tai. Tačiau jeigu supratote, ką dar turėčiau jums pasakyti?

Ar supratote? (Taip, ne).

Baba tęsė, juokdamasis: „Jeigu supratote, ką dar galiu jums pasakyti?“

Babadži, su žiburėliais akyse: „Tie, kas suprato, gali paaiškinti tiems, kurie nesuprato“.

Sekėjas pasakė: „Niekas nieko nesuprato“.

Babadži, juokdamasis: „Jeigu esate tokie kvaili, kad nesupratote, tai kaip tuomet aš galiu jums tai paaiškinti?“

Ir havan vyko toliau.

1983 m. gruodžio 22 d. (vakaro daršanas)

Visas šis pasaulis yra laikinas, ir tik Dievo Vardas yra amžinas. Iš tiesų, geografiškai, pasaulio struktūra kinta nuolat.

Iš tikrųjų pasaulis yra laikinas. Tai aš jums esu kartojęs ir anksčiau.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI !

1983 m. gruodžio 24 d. (vakaro daršanas)

Visų jūsų prašau nepraleisti auksinės galimybės, kurią siūlo ši graži ir reikšminga diena. Ši diena būna tik kartą per metus. Šią dieną daug žmonių atvyks, daug žmonių išvyks, daug gims ir daug mirs. Pasaulis yra vieta, kur žmonės nuolat ateina ir išeina. Neabejotina yra tai, kad vėliau ar anksčiau viskas sunyks ir subyrės. Visi žino, kad jie vieną dieną turės apleisti šį pasaulį. Taigi privalote kuo geriau pasinaudoti šia šventa diena, kuri būna tik kartą per metus. Visai tikėtina, kad ko negalėjote įvykdyti viso gyvenimo metu, galėsite pasiekti per šią vieną dieną. Dėl to galite giedoti bhadžanus, kirtanus, pasninkauti, laikytis tylos, atgailauti ar užsiimti įvairių rūšių meditacija.

Nuo šios nakties dvyliktos valandos iki Kalėdų dienos pusiaudienio nesilankys jokios blogio dvasios. Šios blogio dvasios ir šmėklos apleis Žemės planetą dvylikai valandų. Per šias dvylika valandų ateis Kristus ir lankysis daugelyje vietų, kuriose švenčiamos Kalėdos. Kai kur jis pabuvos vieną minutę, kitur – vieną sekundę, dar kitur – visą valandą. Šias dvylika valandų Jis greitai

keliaus iš vienos vietos į kitą. Per šias dvylika valandų bus įgyvendinti visi jūsų norai. Šiems dalykams buvo skirtos kelios dienos, priverčiant visas blogio dvasias pasitraukti. Šiomis dienomis žmonės gali pasiekti išsivadavimą ir gauti visko, ko jie nori.

Esu labai laimingas regėdamas jūsų tikėjimą ir atsidavimą šiuo metu ir perduodu jums savo geriausius linkėjimus ir palaiminimą ateičiai. Šiandien yra labai graži diena. Jums pasisekė labiausiai iš visų šiame pasaulyje.

Buvo laikas, kai visi vykdavo į Romą švęsti šios šventės, tačiau jūs Romą sukūrėte čionai.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1983 m. gruodžio 25 d.

Šiandien baigiasi tarptautinė Kalėdų šventė. Šią šventę sėkmingai atšventėme visų žmonių bendradarbiavimo dėka. Šios šventės metu visuomet taip bendradarbiaudavote.

Esu jums sakęs anksčiau daug kartų, kad visuomet privalote vykdyti jums skirtą pareigą. Visi privalote išsikelti vieną tikslą: aukotis vardan žmoniškumo. Privalote gyventi žmonijos labui ir mirti už ją. Privalote pašvęsti savo gyvenimą visuomenės gerovės ir saugumo labui. Tai turi būti mūsų pagrindinis tikslas, mūsų bhadžanas (meditacija, kirtanas ir tarnystė). Tai yra mūsų bhadžanas, tai yra mūsų kirtanas, tai yra Vardo kartojimas. Visuomet turite eiti toliau mintyse turėdami šį tikslą.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1984 m. sausio 1 d.

Visi jūs susirinkote čia nuostabaus ir malonaus Kailašo kalno papėdėje. Visi sėdite kieme šalia šios puikios uolos, kurios didybė buvo aprašyta Vedose. Ir jums pasisekė labiausiai iš visų visoje visatoje – visi jūs liudijate ir džiaugiatės pirmuoju išaušusiu Naujųjų Metų saulėtekiu šiame nepaprastai šventame ir įstabiam Himalajų slėnyje.

Vienu metu visas šis slėnis buvo padengtas sniegu, o ir kalnai paskendę sniege. Aš jums esu atskleidęs šios vietos paslaptį. Mano broliai, tai yra tikrasis, pirminis Kailašas. Mahadeva (Viešpats Šiva) čia gyveno su motina Parvati tūkstančius ir milijonus metų. Ši vieta buvo čia net iki kūrinių pradžios. Esu jums pasakojęs Mansarovaro (Kailašo) istoriją. Kai buvo sukurtas Manu (pirmasis žmogus), jis norėjo, kad visa kūrinija išsiplėstų. Čia jis atliko atgailą ir jagiją. Jis čia įtvirtino Viešpaties Šivos simbolį. Iš čia kilo Mansarovaro pavadinimas – pagal jo vardą Manu. Turint omenyje visus šiuos faktus, galima padaryti išvadą, kad tai yra pirminis Kailašo kalnas. Tai yra vienintelis kalnas, kuriame gyvena dievai, deivės, išminčiai, regėtojai ir angelai (gandharvai). Dabar visi galite suprasti, kokią milžinišką reikšmę turi ši šventa vieta. Tai yra didžiausia ir švenčiausia vieta pasaulyje.

Yra daug šventų vietų, tačiau jos apsiriboja tam tikra religija. Buvo ir yra daug šventyklų, bažnyčių ir religinių centrų, tačiau šis yra vienintelis visuotinis piligrimų centras. Būtent tai šiai vietai suteikia ypatingos svarbos. Visi dievai ir deivės – dieviškosios būtybės – gyvena čia šalia kalnuose.

Šiandien, prasidedant 1984 metams, džiaugiuosi galėdamas jus pasveikinti ir perduoti širdingiausių palinkėjimus. Tegu šie metai jums būna laimingi, ypatingi ir palaimingi. Būkite visi išvaduoti! Telydi jus sėkmė!

Eikite pas išminčius ir mokykitės iš jų. Visi kartu privalote susivienyti ir drąsiai atremti likimo negandas. Džai Mahamaya Ki Džai!

DŽAI VIŠVA! Yra toks indiškas šūkis „Džai Hind!“ Jis reiškia „Pergalė Indijai!“ Tačiau noriu gerovės visai visatai, taigi iškeliu naują šūkį – DŽAI VIŠVA! („Pergalė/Garbė Visatai!“)

1984 m. sausio 8 d.

(Amar Singh Yadav – Šri Babadži paskatintas kalba Jo vardu)

Į visas vietas Babadži pasiųs po vieną Jam ištikimą asmenį ir jam suteiks Savo energijos, ir, pavertęs jį Dievo valios instrumentu, atneš naudos visai tai vietai. Panašiu būdu bus išgelbėtas visas pasaulis.

Visi tie asmenys bus tarsi instrumentai, kuriuos suderins Babadži. Jis pasiunčia savo atstovus visur, ir per juos įgyvendina savo planą, o Pats niekur nekeliauja.

Per Mahabharato mūšį tarp dviejų giminingų Kauravų ir Pandavų šeimų atrodė, kad kova vyksta tarp dviejų brolių, tačiau faktiškai ji vyko tarp Teisumo ir Neteisumo. Tuo metu Dievas įsikūnijo į Viešpatį Krišną ir išgelbėjo pasaulį. Jis tapo Ardžunos vežimo važnyčiotuju. Jį regėjo tik kaip asmenį, valdžiusį Ardžunos kovos vežimą, tačiau iš tikrųjų Jis vadovavo visai kovai ir

įkvėpė visus karius. Panašiai, Šri Mahaprabudži perduoda Savo energiją mokiniams ir per juos, būdamas išrinktųjų mokinių širdyse, vadovauja jiems ir viso pasaulio labui.

Šiuos mokinius galima prilyginti Ardžunai. Iš tiesų Baba daro viską, kad šie mokiniai taptų Jo instrumentais kuriant gerovę visame pasaulyje.

BHOLE BABA KI DŽAI!

1984 m. sausio 10 d.

Iš tiesų, visi čia susirinkusieji iš užsienio šalių, darbavotės labai uoliai. Jūs parodėte savo atsidavimą ir drąsą Dievui, išpuoselėjote šios vietos grožį.

Šri Mahaprabudži pabrėžia karma joga svarbą ir tvirtina, kad tai yra aukščiausioji joga. Visos kitos jogos gali būti reikšmingos tik po mirties, tačiau karma jogos rezultatai gaunami akimirksniu.

Noriu, ir daug kartų esu jums sakęs, kad geriausia, kai gyvenime esate drąsūs ir narsūs. Visuomet privalote būti veiklūs ir uoliai plūšėti. Esu jums sakęs tai anksčiau. Suteiksiu jums išsidavimą tik per karma, todėl pirmaukite savo darbais. Būkite aktyvūs ir siekite pažangos!

Visuomet propaguokite karma jogą, tobulėkite per karma jogą. Jūsų visi poreikiai bus patenkinti tik atliekant karma jogą. Pasaulis negali būti laimingas ir taikus be karma jogos (darbo). Pasaulio taikos ir laimės vardan privalote praktikuoti karma jogą. Per karma jogą – sunkų darbą – galite įtvirtinti pasaulyje

taiką, laimę, džiaugsmą ir pasitenkinimą. Dykinėjimas stumia žmogų į nuosmukį ir atsilikimą. Karma joga yra aukščiausiasis ir svarbiausias dalykas.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI!

1984 m. sausio 11 d.

Per vakaro daršaną, Šri Babadži pakvietė Šami Kapor Mahatmadži, norėdamas jam ką pasakyti. Mahatmadži atsakė: „Čia atėjau ne tam, kad kalbėčiau, bet tam, kad klausyčiausi ir mokyčiausi“. Tiesiog būdamas čia jums papasakosiu vieną atvejį iš savo patirties.

Mažą, mielą berniuką, kuris dabar sėdi ant Babos kelių (Marco Reichel), prieš dvejus metus Baba laikydavo ant Savo kelių ir dažnai jį mėčiodavo. Aš nuolatos stebėjau, kaip Baba kartkartėmis apversdavo jį aukštyn kojomis ir pastatydavo vėl ant kojų, sukiodavo aplink liemenį. Tuo metu manyje gimė didelis troškimas tapti vaiku, tokiu kaip šis, kad Baba galėtų žaisti su manimi.

Kitą dieną aš tiesiog sėdėjau čia, kai įėjo Baba. Baba mostelėjo man ranka – štai taip. Aš atsakiau „Ji, Prabhu“, priėjau prie Jo, o Jis, man besiruošiant sukniubti, pakylėjo mane, mėstelėjo tarsi vaiką ir pasisodino ant Savo kelių!

Tai yra tiesa! (Šami Kapor yra apie 6,2 pėdų ūgio ir sveria apie 130 kg).

Jeigu turite nuoširdų bet kokį norą, Baba jį išpildys.

Keliai yra tie patys, tačiau ant jų sėdintis vaikas yra Isu. Keliai bus tie patys, tačiau ant jų sėdintis vaikas visuomet keisis. Visa tai vyksta Šri Mahaprabhudži malonės dėka.

1984 m. sausio 20 d.

Iš tiesų, čia atlikote labai sunkų darbą. Jūs pavertėte šią vietą labai laiminga ir pasigėrėtina, ir ji suklestėjo. Dėl to čia atvyksta tūkstančiai žmonių ir jie atgauna proto ramybę. Visa tai yra karma jogos rezultatas.

Netolimoje ateityje jūs visi įsteigsite ašramus ir centrus visame pasaulyje, ten praktikuosite karma jogą ir kursite tokias pat vibracijas.

Visi privalote išmokti dvasinio gydymo – jhara – ir steigti dvasinio gydymo centrus. Šiomis priemonėmis daugelis žmonių pasaulyje įgis taiką ir laimę.

1984 m. vasario 1 d. (ryte)

Šri Mahaprabhudži teigia, kad karma joga yra aukščiausioji joga. Jūs liudijate karma jogos veikimą visur, ką regite čia. Jūsų karma jogos dėka Aš sėdžiu čia (Šri Babadži sėdėjo naujojo sodo, kuris neseniai buvo sukurtas ir apsodintas, pakraštyje). Visas šis Draugijos sodas – Fakirabad – buvo sukurtas jūsų rankomis.

Šioje jugoje karma joga yra labai reikalinga. Nedelskite vykdyti karma jogą – to reikalauja laikmetis.

Tai mano lūpomis kalba laikmetis. Laikas skrieja dideliu greičiu. Visos šalys, iškėlusios galvas ir tarsi kobros pražiojusios nasrus, laukia progos praryti viena kitą. Šiuo lemiamu metu būtina drąsa ir narsa. Praktikuodami karma jogą privalote kartoti Dievo Vardą savo širdyje.

Man nepatinka nesąžiningumas. Noriu, kad visi būtumėte sąžiningi ir pareigingi. Kiekvienas privalo vykdyti savo pareigą teisingai. Privalote žinoti, ką reikia daryti, ir kruopščiai tai atlikti. Karmos dėka jūs ne krisite žemyn, bet visuomet kilsite aukštin. Štai kodėl niekuomet neturite bijoti sunkaus darbo. Privalote atlikti viską, ko pareikalau laikmetis. Šiame pasaulyje joks darbas nėra menkas ar blogas, jeigu jis atliekamas teisingai nusiteikus. Tobulėti galite tik karmos dėka! Štai kodėl žmogus neturėtų dvejoti prieš imdamasis bet kokio darbo. Joks darbas nėra blogas, aukštas ar žemas, didelis ar mažas. Darbas yra darbas.

Drąsa yra gyvenimas. Tas, kuriam stinga drąsos, yra tarsi miręs. Taigi, mano tikslas – būti naudingam visam pasauliui – ne tik vienam asmeniui ar vienai šaliai. DŽAI VIŠVA!

Visi privalote būti visuomet pasiruošę ir prisidėti prie visuotinio gėrio. To siekdami privalote vienas kitam padėti. Privalote visuomet būti pasirengę daryti gerus darbus ir kiekvieną savaitę ar mėnesį organizuoti satsangus (susitikimus su išminčiumi) visur, kur begyventumėte. Renkite didelius susibūrimus ir per juos aptarkite priemones, reikalingas viso pasaulio gėriui. Kvieskitės apsišvietusius žmones ir mokslininkus, konsultuokitės su jais ir klauskite jų patarimo. Visuomet privalote rasti priemonių ir būdų kurti visuotinį gėrį.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI! DŽAI VIŠVA!

1984 m. vasario 4 d.

Esantys čia atlikote daug sunkių darbų ir toliau juos tebedirbate. Jūsų kruopštaus triūso ir karma jogos, kurią atlikote Haidakhane, vaisiais naudosis visas pasaulis. Žmonės iš viso pasaulio, lankydamiesi Haidakhane ir matydami šį kruopščiai atliktą darbą, liks nepaprastai patenkinti jūsų meistriškumu. Jie jausis pakylėti, ir grįžę į namus, tai minės kaip pavyzdį.

Visas uolus darbas, kurį nuveikėte čia, yra mokymas būsimoms kartoms. Tai yra didžiausias mokymas ateinančioms kartoms. Tai buvo mūsų, kurį kovojote savo įtemptu darbu ir atsidavimu, su Gamta, ir taip jūs keičiate pačią Gamtą. Šis mokymas yra svarbus visam pasauliui, nes karma jogos dėka galima pasiekti bet ką. Tai liudija jūsų nuveikti darbai.

Patys galite regėti pasiekimus, kuriuos įgyvendinote šioje vietoje savo sunkiu darbu ir karma. Karmos (veiksmo) dėka netgi galite pakeisti pasaulio geografiją ir geologiją: ten, kur yra vanduo, galite sukurti sausumą, ir atvirkščiai. Karma yra labai aukšta jogos forma.

Visi didieji žyniai ir sanjasai, kurie buvo atėję į šį pasaulį, visi Dievo pasiuntiniai to siekė uoliu darbu ir karma joga. Per karma jogą jie pakeitė pačią Gamtą. Todėl niekuomet nenusivilkite gyvenimu ir prisiminkite, kad netgi to, ko negali padaryti Dievas, jūs galite pasiekti uoliu darbu. Karma gali netgi pakeisti Dievo nubrėžtą kelią.

Jei karma joga yra toks kilnus dalykas, kodėl neįtvirtinate jos kaip savo praktikos? Karma joga gali atnešti jums visokeriopą

laimę ir trokštamus malonumus. Veikliems ir nenuilstamai besidarbuojantiems žmonėms neiškyla jokių problemų šiame pasaulyje. Karmos atsisakymas ir tinginystė – didžiausia problema ir nelaimė, o taip pat pavojus, galintis iškilti jūsų gyvenime. Štai kodėl kiekvienas privalo tvirtai žengti karma jogos keliu ir jo tvirtai laikytis, nepaisydamas nieko, kas beatsitiktų.

Siekite tobulėti tik per karma jogą. Visi gali įgyti drąsos ir šakti (galios / energijos) per karma jogą. Neįmanomi dalykai gali virsti įmanomais vien sunkaus darbo dėka. Todėl visi privalote daryti pažangą ir tobulėti karma jogos keliu.

Tai taikytina ne tik čia. Visur, kur tikėtumėte ar dirbtumėte, privalote rodyti tokį pat pavyzdį, nes tai skirta ne tik Šri Mahabrahudži, bet ir jūsų pačių pakylėjimui ir išsilaisvinimui. Kokia bebūtų karma, nenukrypkite nuo jos, nes privalote priimti ateinančių laikų iššūki. Jeigu reikėtų kariauti ar eiti į karą, netgi tada negalite nusigręžti.

Todėl visi privalote priimti karma jogą kaip jums skirtą kelią ir juo žengti pirmyn per pasaulį.

DŽAI RAM, SITA RAM, DŽAI RAM

1984 m. vasario 5 d.

Šiandien yra vasario 5-oji diena ir ypatingoji Basant Panchami pavasario šventė. Visi gyvenkite palaimoje ir laimėje.

Privalote siekti taikos, klestėjimo ir laimės savo gyvenime.

DŽAI MAHAMAYA KI DŽAI !

- 1984 m. vasario 5 d. yra padarytas paskutinis įrašas šioje knygoje. Babadži paliko Savo mirtingą kūną 1984 m. vasario 14 d.

Sąvokų žodynas

Daugeliui čia pateiktų sąvokų paaiškinti reikėtų atskiros knygos. Čia pateikti apibrėžimai yra labai paprasti, kad skaitytojas, susipažinęs su jais, galėtų skaityti šią knygą jau turėdamas tam tikrą supratimą.

Aarti – hindi religinių apeigų dalis.

Asana – bendrai, kilimėlis ar paklodė, ant kurios žmogus sėdi sukryžiuotomis kojomis ant žemės ar grindų. Ji taip pat reiškia pakylėtą sėdėjimo vietą, kurioje sėdi jogas ar šventasis, atlikdamas religines apeigas ar priimdamas sekėjus.

Ašramas – šiuolaikinėje kalboje reiškia religinę bendruomenę, dvasinio mokymo ar atsinaujinimo vietą.

Baba – išsižadėjęs ar šventasis; Tėvas, šventiko ar Dievo prasme.

Bhaktas – Dievo ar guru išpažinėjas.

Bhagavad Gita – religinis šventraštis, kuriame pateikta Viešpaties Krišnos mokymų esmė dialogo tarp Viešpaties Krišnos ir Ardžunos, Krišnos mylimo išpažinėjo, forma.

Bhagavanas – laimingasis, gėrio viešpats, Višnaus ir Krišnos epitetas.

Bhadžanas – bendraja prasme, giesmė Dievui. Taip pat naudojamas kelių formų religinėse apeigose, išpažinėjo maldose, meditacijoje.

Bhandara – džiaugsmingas maisto festivalis.

Bhole Baba Ki Džai – Garbė ar šlovė paprastam Tėvui.

Brahma – vienas iš hinduizmo Dievų, atsakingų už visatos kūrimą, palaikymą/tvarumą, sunaikinimą ir išgryninimą. Dievas Brahma simbolizuoja pasaulio kūrybinę energiją..

Brahmanas – pagal hinduizmą, Dievo, kaip esančio anapus žmogiškų savybių sferos, beasmenis absoliutus dvasinis pradas, gryna sąmonė, palaimingo Šaltinio, iš kurio kyla visa egzistencija, koncepcija

Danda – Dievo baudžiančioji rykštė.

Darbar – Karaliaus ar Dievo karališkojo dvaro rūmai

Daršan – gerbiamo ar garbinamo asmens, ar Dievo, bet kuria jo forma, akivaizda / vizija.

Dharma – pareiga ar religija.

Dvapara juga – Bronzos amžius

Džai Maha Maya Ki – šlovė didžiajai (maha) Iliuzijos Jėgai. Šlovė Pirmykštei Visatos Energijai. Šlovė Visuotinei Motinai.

Džapa ar japa – nenutrūkstamas mantros kartojimas (žodžiais ar mintimis).

Dži – priesaga, skirta išreikšti pagarbą ir meilę, kaip Babadži, Prabhudži, kt.

Gita – žr. Bhagavad Gitą.

Gjana (Džnana) joga – žinojimo ir išminties joga

Guna – viena iš hinduistų filosofijos kategorijų, kuria apibūdinamos trys materialios gamtos savybės: Sattva-guna (dorybės guna), Radža-guna (aistros guna), Tama-guna (neišmanymo guna)

Guru – dvasinis mokytojas, įsipareigojęs vesti mokinius link Dievo.

Guru Nanakas – monoteistinės sikhizmo religijos pradininkas

Gurudev – mokinių meilus kreipinys į savo guru. Juo kreipiamasi į guru, kaip Dievą, taip išreiškiant mokinio atsivadimą guru, kuris po to veda mokinį pas Dievą.

Guru Granthas Sahibas – sikhizmo šventasis raštas.

Haidakhan Višva Mahadham – Šri Babadži ašramas ir aplinkui esanti šventa vieta. Haidakhanas reiškia pačią įstabiausią ar švenčiausią visatos vietą.

Jagija – speciali (paprastai devynių dienų) šventos ugnies ceremonija, kurią lydi šventraščių skaitymas ir kita religinė veikla.

Joga – pažodžiui sąjunga. Joga yra kelias į sąjungą su Dievu. Babadži pabrėžia pasiaukojamą darbą (karma jogą), kaip geriausią priemonę pasiekti Dievą šiame laikmetyje.

Jogas – jogą praktikuojantis žmogus, išsižadėjęs.

Kali juga – amžius (juga), kuriame pasaulio veikla paremta materialistinėmis pažiūromis ir nykstančiomis dvasinėmis vertybėmis.

Kalpa – „be galo ilgas“ laiko tarpas

Karma – atpildas už veiksmą, priežasties pasekmė, darbas ar veikla, aukojami Dievui, pvz., karma jogoje.

Kirtanas – dvasinė giesmė, kurioje kartojamas Dievo vardas. Pavyzdžiui, mantra Om Namah Šivaja, kartojama daugybe melodijų variantų.

Krišna – Viešpats Krišna, Dievo apsireiškimas žemėje, Indijoje, priešistoriniais laikais. Mahabharatoje, didžiojoje Indijos epinėje poemoje, yra pateikti Jo laikmečio pasakojimai. Bhagavad Gitoje, kuri įeina į Mahabharatos sudėtį, apibendrinami Viešpaties Krišnos dvasiniai mokymai.

Leela (ar lila) – Dievo stebuklo žaismė, Dievo juokas.

Mahabharata – Viešpaties Krišnos žemiškojo įsikūnijimo laikotarpio istorija.

Mahaprabudži – Maha reiškia didus; Prabhu reiškia Viešpatį ar Dievą. Mahaprabhu reiškia Aukščiausiąjį Dievą.

Mahaavataras – avataras yra Dievo į žemę pasiųsta būtybė, gimusi iš įsčių. Mahaavataras (maha avataras) yra Dievo, kuris negimė iš moters, apsireiškimas.

Maheš – vienas iš daugelio Viešpaties Šivos vardų, reiškiantis hinduizmo dievų trejybės (Brahmos, Višnaus ir Mahešvaro) naikinantį ir apvalantį aspektą.

Mantra – „man“ reiškia protas; „tra“ reiškia išgelbėjimą. Mantra yra proto išgelbėjimo priemonė, sanskrito sakralinė formulė, naudojama nutildyti ir kontroliuoti protą – neleisti mintims neproduktyviai blaškytis, dėl ko jos gali prisirišti prie materialaus, o ne dvasinio pasaulio.

Maja – iliuzija

Munis – nušvitęs žmogus, išminčius.

Navaratri – sanskrito kalba pažodžiui reiškia „devynias naktis“; Nav – devynios ir Ratri – naktys. Šių devynių naktų ir dešimties dienų metu pažadinamos trys deivių formos: Durga, Lakšmi ir Sarasvati.

Prabhu – Viešpats, Dievas, Šeimininkas.

Pranam – nusilenkimo ir pagarbos forma, kurios metu galva paliečiama žemė, figūros ar asmens, kuris yra garbinamas ar išreiškiama pagarba, kojos.

Prasadas – Dievo ar šventojo dovana, ar užuomina to, kas buvo paaukota ir jo palaiminta bei duota išdalinti.

Pudža – kiekvienam jos dalyviui neteisingų poelgių, žodžių ir minčių išpirkimo ritualas bei apšvalymas ugnimi ir auka.

Ram ar Rama – Viešpats Rama, Dievo apsireiškimas žemėje, Indijoje, prieš Viešpaties Krišnos apsireiškimą. Ramajanoje, vienoje iš iškiliausių pasaulinės literatūros epinių poemų, pateiktas pasakojimas apie Jo gyvenimą.

Ramajana – epinis pasakojimas apie Viešpaties Ramos gyvenimą

Ravana – demonas, įkūnijantis ir atstovaujantis blogio jėgas Ramajanoje.

Rišis – prakilnus, apsišvietęs šventasis.

Sadhana – religinė praktika, dvasinis kelias.

Sanjasas – pasaulio atsižadėjęs klajojantis asketas.

Sanatan Dharma – amžina religijos priedermė; pirminis dvasinis kelias, pagal kurį buvo sukurta ir harmoningai veikė Kūrinija; visų egzistuojančių religijų šaltinis, kuris jas iš dalies atspindi.

Sanskritas – senovinė Indijos kalba, kuria parašyti ankstyvieji hinduizmo šventraščiai.

Satva Guna – materialaus pasaulio energija, aukštos, palaimingos, dvasinės savybės, kurios privalu žmogui, norinčiam realizuoti save ir artėjančiam link Dievo. Šioms savybėms priskiriama vidinė ramybė, neprisirišimas prie materialaus pasaulio dalykų, palaima, dieviškoji meilė.

Sikhai – sekėjai sikhų religijos, kuri paremta jos pradininko, 16-ojo amžiaus šventojo Guru Nanako mokymu. Mokymas skelbia tikėjimą žmonijos vienybe ir garbina Guru Granthą Sahibą.

Sita – Viešpaties Ramos žmona.

Šastri – asmuo, žinantis Vedas ir Puranas, ankstyvuosius hinduizmo šventraščius. Šis titulas užsitarnaujamas po daugelio studijų metų.

Šri – pagarbus kreipinys, ypač į Dievą ar šventą žmogų.

Treta juga – Sidabro amžius

Vedos – anksčiausieji šventraščiai, kuriais paremta hinduizmo religija.

Višnus – vienas iš trijų pagrindinių hinduizmo religijos dievų; Kūrinių palaikytojas ar saugotojas. Višnaus įsikūnijimai pasaulyje vadinami avatarais, žymiausi jų – Rama ir Krišna.

Pastaba. Kai kurios sąvokos papildytos ir patikslintos pagal parengtą Regimanto Tamošaičio „Sanskrito sąvokų ir vardų žodyną“.(Bhagavadyta, Vilnius, Vaga, 1999 m.). – Red.

Haiṛākhaṇḍī Samāja

Ha-142 Babadži mokymas: tiesa, paprastumas ir meilė / Haidakhandi Samaj; iš anglų kalbos vertė Aurelija Kuzmaitė. – Vilnius: Kvėpavimo terapijos centras, 2016. – 128 p.

ISBN 978-609-95756-1-2

Babadži mokymas – tai Jo žinia pasauliui, kuris vaikosi materialinių gėrybių ir tikslų. Babadži stipraus užtaiso humanistinio ir dvasinio įprasminimo žinia yra proto ir širdies revoliucinga žinia. Babadži mokymų žinią būtina perskaityti atviro proto širdimi ir leisti Jam mus palaiminti.

UDK 233-1

BABADŽI MOKYMAS: TIESA, PAPRASTUMAS IR MEILĖ

Iš anglų kalbos vertė Aurelija Kuzmaitė
Atsakinga už leidinį Dalia Beata Kasmauskaitė
Redaktorė Lidija Girevičienė
Dailininkė Deimantė Rybakovienė
Maketavo Jurga Morkūnienė

Išleido VŠĮ „Kvėpavimo terapijos centras“,
www.kvepavimoterapija.lt
Spausdino „Spindulio“ spaustuvė